

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 33 Sayı: 384 OCAK 1992

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu M¼d¼r:
Erg¼n ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Erol KONYALIOĞLU
Başım: Ahmet HIZVEREN
M¼zampaj-Montaj: Özg¼r S¼ZER

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmağı
No:4 D:8, 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel:143 18 14 Fax:15261 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: YENİ ÇAĞIN İNSANI	2
● ÜÇÜNCÜ GÖZ	5
● PARAPSIKOLOJİ DERNEĞİ'NİN ADI DEĞİŞTİ: İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ ..	9
● PARAPSIKOLOJİ VE RUHANİYET	10
● MEDYOM BRUCE BAYLEY	13
● JUNG'UN PSIKOLOJİSİ	15
● M¼ZİK RUHUN DİLİDİR	17
● DARWIN DURUŞMASI HAKKINDA	21
● VE NİHAYET DARWIN ANITI DA YIKILDI	24
● DIŞ BASINDA PSİ: LİSANS ÜSTÜ ÖĞRENCİSİ PSİŞİK SANATI ARAŞTIRIYOR-KATI MATERYALİZE VARLIKLAR GÖZLENDİ	29
● NEFES ALMA SANATI	33
● PANEL İLGİYLE İZLENDİ	38
● HARRY EDWARDS RUHSAL CELSEYE GELDİ	39
● SADIKLAR PLANI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: VİCDANLAR ŞAHA KALKACAK	40
● İNSANIN M¼KEMMELLEŐMESİ	41
● YAŞAMBİLİM SÖYLEŞİSİ	45
● KİTAPLAR ARASINDA: GERÇEĞİN TOHUMU SILVER BİRCH	47

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 143 18 14

Kapak ve İç Baskı: Bakış Ofset, 522 89 90

HaberleŐme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K.9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 84.000 (ÖĞrenciler: 65.000), YurtdıŐı: 170.000 TL

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

Günümüz toplumunda kendine güvensizlik, bunalım, manevî boşluk, yasalara güvenmeme, içki, kumar, cinayet ve fuhuşun olabildiğince fazlalaşmasını endişe ile izlemek mümkün değil. Bu durumu ekonomik dengesizliklere, ideal fikirlerin olmamasına bağlamak isabetli olmaz.

Bütün güzel duygulardan, yüce iyilik adına adanmış bireysel istek ve iradeden sıyrılan insanı modern çağımız, kalbi taş, kafası makine insan hâline getirdi. Böylece insan, kendisi gibi makineleşmiş eşlerini öldürmekte tereddüt etmeyen, yalancı, ikiyüzlü, merhametsiz, duygusuz, açgözlü ve bir aşağı istek karmaşası hâline geldi. Herkesten fazla ve farklı olmak isteğine esir oldu. Hep buna hazırlandı ve sonunda farklı olmanın cehennemî ıstırapının çukuruna yuvarlandı.

Istırapın kaynağı, bireyin ve toplumun içine girip de bir türlü çıkamadığı maddeci düşünceye bağlanabilir; tekniği uygarlık sanan modern yüzyılın bu yanlışlığı, hayatın aslı ögesi olan insanın unutulmasına mal oldu. Adalet, yasaklar ve cezalar yapıcı, irade ve istek sahibi, bir amacı olan insanı kaale almaz oldu ve eşyanın kurtuluşu için güç harcamak gayeleştirildi. Duygusuz ve iradesiz yıllardan meydana gelen modern toplumun istekleri, gösterdiği tepkiler, bir kısır döngü içinde, makbul sayıldı. Önemli olan toplumun anlayışı ve duygularındır, dendi. Gerçekten toplumun iyiliğini istemeyen bir toplumculuk, bütün kurumlarıyla, yüce iyiliğe ve İlahî İrade Yasaları'na dayanmayan ezici, korkutucu, mahrum edici duruma düştü.

İnsanın varlık sebebiyle birleşmeyen toplumculuk ve onun amaçları toplumdaki suçların kaynağıdır. İnsanla toplum aynı amaçları gerçekleştirmekte her zaman birleşemez. Toplum yanlış anlayışları benimseyebilir. İnsanın varlık sebebine, işlevine aykırı düşen birçok eylemleri ve davranışı yaşamakta, toplum herhangi bir sakınca görmeyebilir. Toplum anlayışının insan üzerindeki etkisini iyi anlayarak çağımızın bunalımının nedenlerini daha isabetli belirtebiliriz.

Kuşkusuz toplumun dinamizmi vardır; hızla değişen zaman ve mekân şartlarına göre gelişim gösteriyor. Ama bu gelişim, "insana karşı" bir gelişim olamaz; doğru değildir. Değişen şartlar insanın varlık sebebine uygun olmalıdır. İnsanın yapıcı gücüne, tekâmül isteğine, vicdanının sesine, manevî varlığının tahrip edilmesine karşı sırf gelişmedir, ilerlemedir diye mânâsızlaşan bir modernizmi gerçek olarak kabul edemeyiz.

Evet bir değişime, bir yenilenmeye, değer yargılarının aşağı seviyeden kurtarılmasına, sevgisiz ve merhametsiz insandan seven ve acıyan insana, uykudan uyanıklığa geçilecekse, buna toplumun hızla uyum sağlamasını kolaylaştırmak gerekir. Yeni ölçülere, yeni bilgilere, yeni ilkelere yeni anlayışlara ihtiyacımız var. Bütün bu yeniler hem insanı hem toplumu aynı güçle kavrayabilmeli, etkisini de ahenkli bir bütün hâline getirmelidir. İnsanlığı kurtarmak için toplumu bütün kurumlarıyla birlikte yeniden kurmak zorundayız.

Topluma yeniden nizam verilmelidir, verilecektir. Gizli-açık her türlü yanlış düzeltilecektir. Artık ne siyasî iktidarlar, ne maddeciliğin hâkim olduğu inançlar ve ne de modern bilim, insanlığın bedenini saran çibanları tedavi edebilecek kurumlar değildirler. Hâkim dünya görüşü bütünü ile değişmelidir ve değişecektir. İnsanlık yeniden kendi varlık sebebine dönecek, ruhsallığının bilincine yeniden kavuşacaktır.

Selâm ve Sevgiler,
Ergün Arıkdal

BÜTÜN YENİ ÇAĞIN YENİ İNSANI

BÜTÜN insanlık yavaş yavaş büyük bir hazırlık içerisinde 2000'in ilk başlangıcına, yeni bir çağa geçmenin eşiğindedir. Yeni Çağ elbette ki bir bilgi çağıdır.

Yaklaşık elli yıldan beri başta Batı dünyasında olmak üzere, dünyanın her yerinde oluşan Yeni Çağ'da bilgiden amaç, insanlara öğretilen kitabi bilgiler değildir. Çünkü kitabi bilgiler; insanın öğrenmek zorunda kalmak gibi bir amaç içerisine düşerek öğrendiği; insanların, bir yerde, bütün davranışlarını, isteklerini, düşüncelerini yönlendirmek üzere verilen bilgilerdir. Hem din hem de bilim kanalıyla verilen bilgiler, bu bilgilere uyabilecek bir insan modeli geliştirmiştir. Yani bilgi içerisinde kendiliğinden oluşan birtakım değişiklikler aracılığıyla insanlar değiştirilmeye çalıştırılmıştır.

Ancak Yeni Çağ'da insan bilim için değil, bilim insan için olacaktır. Tamamen tersine dönen bir harekettir. Bütün bilinen şeyler insan içindir ve insanın gelişimine yardımcı olan bir araç olarak göz önüne alınır. Bilim insana göre şekil almak, insanın işine yaramak zorundadır. İnsanın gelişimine yaramayan bilgi, yük bir bilgiden başka bir şey değildir.

İNSAN, YOLUNU KENDİ SEÇMEK İSTİYOR

Ruh ve beden birarada bulunmasından oluşan bir canlı,

üçüncü bir varlık olan insan, kendi şuur düzeyiyle belirli bir konumdadır. Neyi idrak edebiliyorsa, şuru neyi aydınlatabiliyorsa, algıları da ona göre değişiyor ve ona göre de evren ya da dünya içerisindeki, kendisine ait yerini bulabiliyor. Bu durumda şuurlu bir bilgi elde edebilmesi için, önce insanın kendisi hakkında bilgisini geliştirmesi gerekiyor. Ne, nasıl, niçin, nereye sorularını yanıtlaması gereklidir.

Eğer dikkat edilirse herkes kendi varlığını, kendi özünü anlamaya çalışıyor ya da anlayamamış olmanın verdiği panik ve sıkıntı içindedir. İnsanlık, benliklerinin kendisine neler getirdiğinin ya da neler götürdüğünün farkında olmak isteyen bir topluluk durumundadır. Ve bu kendini tanıma olgusu, kendini anlama ile birlikte toplumu tanıyabilme, insanları ve insanlığı tanıyabilme biçiminde geniş bir yelpaze tarzında ortaya çıkar.

1950'lerde ortaya çıkan hippilik hareketleri, aslında, kendini tanımaya çalışmanın Batı'da başladığı yıllardır. Hippilik, insanın, kendi iradesini kullanmak, kendi gelişmesinin yollarını kendisinin arama isteğidir. Herhangi

bir otoriteye, hakeme ya da bir sisteme bağlı olmadan, kendi vicdanıyla ve kendi şuur anlayışıyla kendi yolunu seçme, kendi yolunun tecrübelerini yaşama isteği biçiminde ortaya çıkmıştır. Kuşkusuz, dünyanın doğal bir kuralı gereği, bu hareket de bir yozlaşmaya uğramıştır.

Günümüzde insanlığın en çok özlemini çektiği konu ne ekonomik refah, ne siyasal düzenler ne de sosyokültürel alış verişlerdir. İnsanlık kendi ayakları üzerinde durabilmenin güçsüzlüğünü gidermeye çalışmaktadır. **Varlık, kendisini tanıyamazsa, kendine verilmiş her türlü ilâhî reçete yetersiz kalmaktadır.** İnsanlığın şu son durumu bu görünümde-
dir.

21. YY'DA ORJİNAL İNSAN

Şimdiye kadar insanlık, kendi önüne döşenmiş yollardan herhangi bir tercih yapmadan yürümüş gelmiştir. Ama 21. yy ile birlikte, bu yolların görevlerinin bitmiş olmasından dolayı, artık her insanın kendi yolunu, kendi parke taşlarını oluşturma dönemi

de başlayacaktır. Ve bunlar şimdiden başlamıştır. İşte, her birimizin içindeki çeşitli tartışmalar, fikir alış verişleri, irademizi, isteğimizi kullanmaktaki bağımsızlığımız, vb. buna örnektir. Bu görüntüler altında, hatta kısmen anarşi, saygısızlık, dejenerasyon görüntüsü altında herkes kendi patikasını açmaktadır. Kuşkusuz genel realiteye göre bunlar özel realiteler oluyor. Ancak genelleştirildiği zaman ise normal olanlar bunlar olacaktır.

Yeni Çağ insanının bilgi-den kastı, bilgisini yaşayarak öğrenmek, özümsemektir. Öğretilen bilgi değil, öğrenilen bilgi önemlidir. Eğitimcilerin, anne babaların verdiği bilgiler öğretilen bilgilerdir ancak kendimizin öğrendiği, yaşayarak, deneyerek, ıstırabını ve sevincini çekerek elde ettiğimiz bilgiler öğrendiğimiz bilgilerdir. Bütün sorun öğrenmeyi öğrenmektir.

Öğrenmeyi öğrenmenin uygulamaları yapılmaktadır. Bulgar psikiyatrist Lozanov tarafından, telkinbilim adı altında, daha çok dil öğrenmek konusunda kullanılan bir yöntem geliştirilmiştir. Lozanov, pozitif bilim yöntemlerini terk ederek yogayı, ipnozu, telkini denedikten sonra, insan zihninin kapasitelerini genişletti. Ona göre insan zihni çok çeşitli şekillerde öğrenebilir. En güzel öğrenim şekli telkinle öğrenmektir. O hâlde insanı telkin alabilecek bir duruma getirdikten sonra öğretmek istediğiniz şeyleri ona nakledebilirsiniz. Örneğin iki yılda öğreteceğiniz yabancı bir dili 2,5 ayda öğretmekte. Size sadece derin gevşemeyi öğretiyorlar. Tüm bunlar akıl dışı, hiç de pozitif olmayan şeylerdir ancak sonuçlar hep pozitif çıkmaktadır. İşte bilim gelecekte insan için olacaktır, insan bilim için değil.

KURUMLAR GEÇERSİZ KALACAK

21. yy dindar bir yüzyıl olacak ama mevcut dinlerin hiçbir hükmünün olmadığı bir dindarlık olacak. Ancak buradaki din ile bizim anladığımız din arasında çok fark vardır. Buradaki din, ilâhî bir yol demektir. Yani mevcut dinlerin hiç birinin geçerliliği kalmayacak. İnsanlar, aralarında başka hiçbir şey olmadan ilâhî olanla yüz yüze gelecektir.

Hiçbir organize dinin katı çerçevesi içine girmeden ruhsal araştırma, kişisel ve doğrudan dinsel bir tecrübenin uygulanacağı aydınlık bir devir. Bir din, bir öğretim... 21. yy insanının yolu maddeci değil, ruhçu bir yol olacaktır. Tanrısı'na ulaşmak için başkalarının inayetini bekleme-ye gerek yok. Doğrudan doğruya irtibat. Aradaki bütün kurumların görevleri bitmiş oluyor.

Birçok Batı ülkesinde yayınlanan eserlerde 70'li yıllardan itibaren bir kanallaşma, bir kanala bağlanma gibi terimler yer almaktadır. Binlerce insan kendisine kanal aramaktadır. Bu kanal doğrudan doğruya ruhsal güçlerle, ruhsal varlıklarla kişisel bağlantı kurmak içindir. İnsanlar, "Ben, onun bilgisinden yararlanmak suretiyle dünyadaki birçok sorunlarımı halledebileceğime eminim." diyor. Kanal olabilme, medyomluk demektir. İşte ruhçuluk, Yeni Çağ'ın gelişiminde çok önemli rol oynamış ve oynamaktadır.

Katolik bir papazın ifadelerine göre, her dinin tarihinde yüksek bir ruhsal varlığın tebliği vardır. Örneğin İsa, Baba Tanrı'nın tebliğini nakleden bir kanaldır. Delf'deki kâhinler, Apollon adlı bir varlığın kanalına hizmet etmişlerdir. Yahova, İsis birer kanaldır ve bunlar aracılığıyla çe-

şitli zamanlarda büyük bilgi akışı yoğunlaştırılmaktadır.

İşte artık herkes, bu kanallaşma aracılığıyla, kendi gerçekleriyle kendisi karşı karşıya gelecektir. Şuur gelişimi de, tekâmül akışı da normal olarak insana bunları düşündürmektedir.

ÖĞRETİLERDEN TEK BİR ÖĞRETİYE

Dünyadan bütün insanlar sorumludur. Yeni Çağ'a girerken tüm insanlığı bu düşünce yavaş yavaş kaplamaktadır. Milliyetçi ve ırkçılık gibi dar anlamlı kavramlardan kurtularak, olayları, görüş tarzımızı kökten değiştireceğiz. Korkusuzca yaşamak zorundayız. Ancak karşılıklı güvene dayalı bir ruh hâli içinde bulunmadığımız sürece de korkusuz yaşayamayız. Mademki dünyadan bütün insanlar sorumludur, o hâlde dünya tek bir köy ya da kent gibidir. Zaten uydularla dünya bir köy hâline getirilmiştir.

Bunun arkasında felsefi ve etik olarak çok büyük anlamlar yatmaktadır. Ekolojik suçluluk herkeste oluşmuştur. En azından suyunu içip de atmış olduğumuz plâstik şişenin sonunda nelere yol açacağını hepimiz biliyoruz.

Körfez Savaşı'nda meydana gelen ekolojik kirlilik hepimizin öfkelenmesine yol açmıştır. Ekolojik suçur, dünyadaki bütün insanların sorumlu olmalarına dayanır. İşte yavaş yavaş dünya birliği meydana geliyor. Önce en alt tabakalardan, fizik plândan başlıyor.

Yeni Çağcılar'ın asıl üzerinde durdukları tek bir din, tek bir öğreti ve tek bir dünya yönetimi kavramı, Birleşmiş Milletler bildirgesinin de üstünde olan bir konudur. Hiç kimse birbirinden beyin çalmaya kalkmayacak, birbirini sömmürmeye kalkmayacak. Mas-

sachusetts'de öğretilen şeyler, Diyarbakır'da da öğretilecek. İster ekonomik, ister askerî, isterse siyasal olsun hiç kimse kimseye üstünlük sağlamayacak. Ve tek bir dünya yönetimi. Mademki dünya büyük bir köydür, bu köyün bir başkanı, bir inancı olacaktır.

Ancak bugün inançlar insanları parça parça etmiştir. İnançlar, kendi aralarındaki insanları da birbirine düşman etmiştir. Bütün dinlerin tarihi hep mezhep kavgalarıyla geçer. İslâmiyet'te, Hinduizm'de ya da Hristiyanlık'ta süreklilik olarak mezhepler kendi aralarında ayrılığa düşmüşler, hatta savaşımlara girişmişlerdir.

Artık dünya üzerinde savasçı, ayrılıkçı düşüncelere hayat yoktur. Temel sorun, insanların, birbirlerinin fikirlerinden korkmamasıdır. İnsanlık öyle bir olgunluğa, hoşgörüye ulaşıyor ki, 21. yy'da kimse kimsenin düşüncesinden, inancından korkmayacaktır. Çünkü iç benliğin gelişimi başlamaktadır. İç benlik gelişmeye başlarsa, teorik zihin, akılsal ve imana dayalı benlik geriye çekilir.

Sadece yöneticilerin barış için uğraşmaları, tek başına yeterli değildir. İnsanlığımızın kendi kendini yok etmesini istemiyorsak, toplumun da değişmesinden başka çare yoktur. İnsan iç barışı kendi içinde kuramazsa, dış barışın dışarıda kurulması mümkün değildir. Bu da insanın kendi sorumluluğunu, kendisinin taşıması demektir. Bu değişimi yaşamak, düşünceleri, anlayışları değiştirmek, açığı genişletmek zorundayız. İnsanlıkta, evrensel bir şuurluğun uyanışına, kalplerin değişimine doğru hızlı bir giriş görülmektedir.

Geleceğin insanı, değişmiş bir ırk özelliğinde, daha yüksek kapasiteli olabilecektir. Bugün, %15'ini kullanabildiğimiz beynimizin, %35'ini kullanabil-

mek çok müthiş bir şeydir. Çoğunlukla bir tek yarım küresini kullanabildiğimiz beynimizin, aynı şekilde, iki yarım küresini de kullanabileceğiz. Örneğin spor, beynin her iki yarım küresini de çalıştırır.

İnsanlar kendilerini doğal bir şekilde iyileştirmeye çalışıyor. Aküpunktür, ruhsal şifacılık, şifalı otlar hep bu düşünceye yöneliktir. Bu amaçla Batı'da holistik (toptancı) tıp geliştiriliyor. Gerilimlerin, sıkıntıların ortadan kaldırılması artık ilâçlarla değil, zihindeki alfa ve teta dalgalarının kontrolüyle yapılıyor. Meditasyonun bütün dünyada bu derece yaygın olmasının sebebi budur. Çünkü meditasyonda holistik bir özellik vardır. Pozitif düşünmeniz, bedeninizin birçok yerindeki durumu sadece stres olarak ortadan kaldırmıyor; aynı zamanda kan akışını düzeltiyor, mide asidini ayarlıyor, adrenal düzenliyor, vs.

Bir hekime gittiğiniz zaman, sizi bütün olarak ele almalıdır; safra kesesindeki bozukluk sadece taştan ileri gelmez. Başlangıca gitmek gerek. Taş neden oldu? Fizyolojik arazlardan geçerek psikolojik arazlara ulaşılabilir. Ruhsal durumun ele alınması gereklidir. İnsan her yönüyle ele alınmalıdır. İnsan sadece bir beden içinde mekanik çalışan varlık değildir. İnsan aynı zamanda ruhsal bir varlıktır. Tıp, insanı hem fizyolojik hem de psikolojik ve ruhsal işlevleri ile ele alacaktır.

YENİ ÇAĞ'DA VİCDAN HÜKÜM SÜRECEK

Yeni Çağ'ın temel bilgileri aslında ruhsal bilgilerdir. Bedenin ruhtan dolayı oluştuğu, insanın hiçbir mekanik yasaya bağlı olmayan psişik bir varlık olduğu, ruhsal olanın sadece bazı fizik olaylarda, psikofizik ölçülerle anlaşılamayacağı, ruhsallığın ken-

dine özgü yasalara sahip olduğu ve ruh hakkında bedenle karar verilemeyeceği anlaşılmıştır artık.

21. yy'ın insanlığında küresellik anlayışı hâkim olacaktır. Tüm dünya milletlerini bir gözle görecektir. Herkesin hata yapması doğal bir kural hâline gelecek; dolayısıyla başkalarına, yanlış yapma hakkına sahip oldukları için saygı duyulacaktır. Bunun arkasından da hoşgörü ve sevgi dediğimiz şey çıkacaktır. Olaylarla olay olmadan, eş koşmadan, durum objektif olarak değerlendirilecektir. Yaratıcı, keşfedici, yenileştirici, riske girici, ekip ruhuna sahip olunacak, paylaşma öğrenilecektir.

İnisiyatif sahibi olarak, insanlar kendi yaşamlarının sorumluluğunu yükleneyecektir. İçgüdü, duyular ve zekâyâ duyular dışı algılamayı ve sezgiyi ilâve ederek, anlama ve bilme kapasitelerini artıracaklar. Doğayla yeni bir birlik kurarak, dünyanın canlı bir bireyi olduğunu anlayacaklar. Şuur ile vicdan, bilimle birleştirilecek, teknolojik gelişmeler gelecek ve dinlerle bağdaştırılacak, sonuçta enerji olan madde ile yaratıcı düşünce birleştirilacaktır.

Yine Yeni Çağ'da insanlar kendilerini ve başkalarını tanıyacak, kendinden memnun olup başkalarını da sevecektir. Herkes kendi yolunu ve ahlâkını seçerek tüm ideoloji ve dogmaları reddedecektir. Hayattaki her türlü sorunları, güçlükleri bir ders olarak kabul edip, bunlardan yeni bilgiler çıkaracaklardır.

Hedef daima dengeli ve doğru olanı aramak, orta yolu bulmak, özgürlük, sevgi ve ahenk dolu bir dünyanın yapılmasına katılmaktır. Korkusuz ve savaşımsız, iç benliğin gelişmesine yönelmiş çabalar nihai hedeflerdendir. 21. yy. ruhun zaferini yaşayan, ruhsallık dolu bir çağın başıdır.

ÜÇÜNCÜ GÖZ

Robert G. CHANEY

Çeviri: Erol KONYALIOĞLU

3. BÖLÜM

Ü

ÜÇÜNCÜ GÖZ'Ü NEDEN AÇMAK İSTİYORSUNUZ?

Üçüncü Göz'ü açmaya ilişkin kişisel arzularınızın, bu açılma süreci üzerinde önemli bir etkisi vardır. Eğer arzularınız spiritüel enerjilerle uyum hâlinde ise, bu enerjiler, sanki sizin kişisel memurunuzmuş gibi davranarak, yapmalarını istediğiniz şeyi yerine getirmek üzere yönleneceklerdir.

Örneğin sadece servet kazanmak istiyorsanız, açılma işlemi bu kadarla sınırlı kalacaktır. Açılmaya böylesi dünyasal bir amaçla yaklaşmak bilgece bir davranış değildir; kişi daha derin ve daha anlamlı yararlardan mahrum kalır. Bu enerjilerin iradenin yönüne nasıl kolayca uyduğunu unutmamak gerekir. Bu nedenle Üçüncü Göz'ün açılmasına yönelik temel istek, yüksek ruhsal ideallere erişmek olmalıdır. Sonsuz tekâmülün ruhsal yolunda ancak bu şekilde emniyetle ilerlersiniz.

Üçüncü Göz'ün faaliyeti ve alıcılığı sayısız yolla yaratılabilir. Önce saf bir psişik gelişme yöntemini göz önüne alalım. Bu değerli çabadaki ilk hareketiniz, Üçüncü Göz'ü alıcı hâle getirecek ve uygun şekilde polarize edecek enerjileri yönlendirmek üzere, şuurunuzdan bir "öğretmen" ya da artık yüksek plânlarda olan spiritüel olarak gelişmiş birini talep etmelisiniz.

İMAJİNASYONUNUZU KULLANIN

Bu süreçte sizin rolünüz imajinasyon melekenizi harekete geçirmektir. Yüzünüzden otuz ile doksan santimetre ileride menekşe ya da altın renkli bir ışık küresi tahayyül edin. Sonra zihinsel olarak, güçlü bir istekle, ışığı kendinize doğru çekin. Bu mental faaliyet "içe akış" duygusu ve alıcılık yaratır.

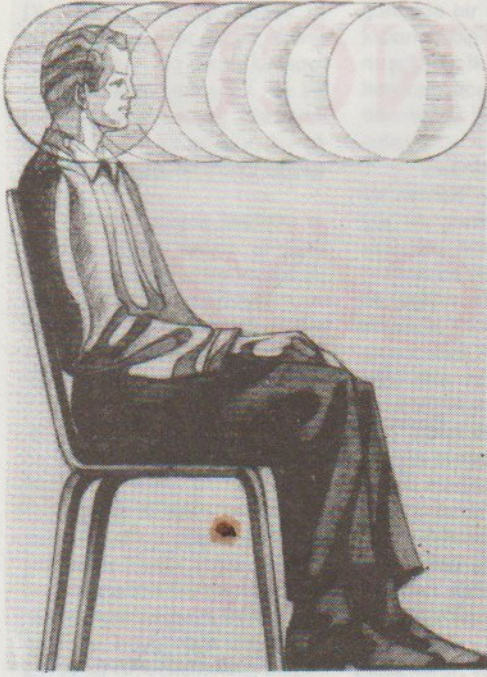
Bütün başınızı içine alana kadar ışığı yaklaştırın. Bu sürecin sebep olduğu mental titreşimsel faaliyet, kısmî olarak şuurun genişlemesine yol açar. Üçüncü Göz negatif manyetik alanı, alıcı şekilde polarize olur.

Bu tip bir gelişme, bir gecede olacak iş değildir. Bu doğal, tedicri bir açılmadır. Bir çocuğun büyümesi ya da Doğu'daki ustaların ifade ettiği gibi "Lotusun açılması" gibi doğal olmalıdır.

Açılma süreci sırasında, kişiye bağlı olarak bazıları muntazam ve hızlı, bazıları düzensiz olan çeşitli reaksiyonlar vuku bulabilir. Dikkatinizi ışık küresine yönlendirirken, o ışık küresinden yayılan bir ses fark edebilirsiniz. Bu, dış kulak tarafından duyulan gerçek bir ses gibi işitme merkezine çarpmaz. Tam tersine, bu, içe giren süptil subjektif bir "işitmedir".

Ayrıca bir vizyonun, içsel olarak "gördüğünüz" bir sahnenin belirmesi mümkündür. Bu, artık ruhlar âlemine geçmiş olan sevdiğiniz biriyle geçmişteki yaşadığınız bir olaya ait bir sahne olabilir; o kişi sizinle ilişki kurmak için söz konusu sahneyi Üçüncü Göz merkezinize yönlendirmiş ya da yansıtmış olabilir; yahut bu, o kişinin kendi vizyonu olabilir.

HAYVANLARIN ÜÇÜNCÜ GÖZ'Ü VAR MIDİR?

Uzmanlar birçok hayvanda, özellikle sürüngenlerde, bu guddenin gelişmemiş bir göz şeklinde çok belirgin olduğunu keşfetmişlerdir. Bazı hayvanlarda bu kozalaklı gözün çok geliştiği görülür. Bu, tek bir hayvanla, o hayvanın dahil olduğu grup ruhu arasında bir irtibat noktası olamaz mı? Belki de grup ruhunun yüksek şuuru kendisini, çeşitli titreşimsel plânlardan fizik plâna inerek, tek bir hayvanın düşük seviyeli şuurunda tezahür ettiriyordur. Bu ilkel Üçüncü Göz bölgesiyle irtibat kurmak suretiyle, kozalaklı bez fiziksel terminal görevini yapar.

Öyleyse, fiziksel bedeni daha çok gelişmiş olan insanda, Üçüncü Göz, daha az gelişmiş olan hayvanlardaki gibi bir grup ruhunun değil bireysel ruhunun irtibat noktası olmuş olur.

Kozalaklı bezin bir embriyonik optik sinire benzemesi, onun normal olarak bildiğimiz bir görme organı olarak tasarlandığı anlamına gelmez. Bu guddenin muhtemelen ışık dalgalarını almak ve göndermek üzere dizayn edildiği doğrudur. Bununla beraber, kuşkusuz söz konusu dalgalar gözlerimize ışık gönderenlerden çok daha yüksek titreşim hızında olan dalgalardır. Bunlar yüksek plânların titreşim dalgaları olabilir.

Görünen fizik gözlerimizle, görünen fizik âlemi görürüz. Görünmeyen Üçüncü Göz'ümüzle ise

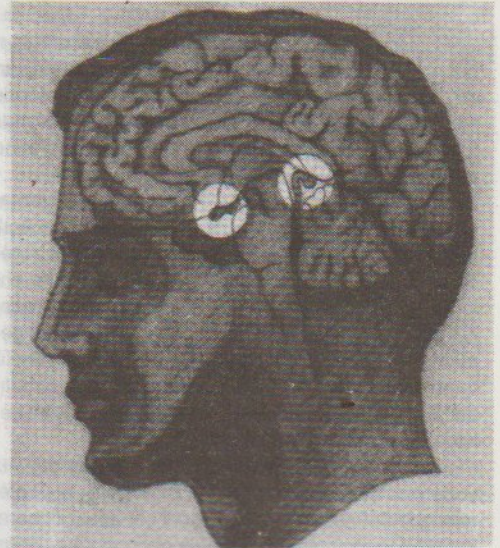
Bu, bir sezgi ya da içsel impuls şeklinde basitçe bir içsel hissediş olabilir. Üçüncü Göz, öte âlemden biri ya da kendi Yüksek Benliğiniz tarafından yönlendirilmiş olabilir.

OKÜLT BİLİMDE KOZALAKSI BEZ

Ezoterik bilim Üçüncü Göz bölgesinin açılımasını şöyle açıklar:

Kozalaklı bezdeki yansıtma, minicik, kıl gibi bir çıkıntının büyük bir hızla titreşmesiyle gerçekleşir. Bu çıkıntı modern televizyon alıcı antenine benzetilebilir. Mutat olarak saniyede birkaç yüz bin devirlik hızla titreşir. Siz renkli ışık küresini tahayyül ederken, onu teşkil eden enerjiler sizin yapınız ve arzunuzla uyumlu hâle gelir; titreşimin saniyede birkaç milyon devre yükselmesine sebep olursunuz. Bu hızı kişi kavrayamaz.

Çıkıntı böyle yüksek hızda titreştiğinde, bu, yüksek plânların çeşitli siferlerinden herhangi biriyle müşterek bir frekansa gelmiş olur. Bu durumda "alıcı aygıt"ınızın vasıtasıyla belli bir siferle "uyum" hâline girersiniz. Yüksek boyuttaki belli bir yaşam plânıyla akort kurduktan sonra, o plânda yaşayan herhangi bir kişi size bir haber yansıtılabilir ve siz de onu alırsınız.

Üçüncü Göz bölgesinde acıcılık yaratmak için imajinasyon yeteneğinin kullanılması. Gözünüzde renkli bir ışık küresi canlandırın. Tüm başınıza nüfuz edene kadar onu zihinsel olarak kendinize çekin.

görünmeyen ruhsal âlemleri görürüz. "Görmek" tabirinin bu iki durumda aynı mânâya gelmesi gerekmez. Üçüncü Göz'e ilişkin olarak bu, genellikle gerçekten bir şeyi görmek değil, sezgisel bir algılamaya anlamına gelir.

Ayrıca Üçüncü Göz'ün gelişimi ve kadim alşimi sanatı arasında bir ilişki vardır. Alşimistler adı madeni altına dönüştürmeye çalışırlar, ama filozofların amacı, şuuru düşük seviyeden, yüksek seviyeye yükseltmek, maddesel olandan ruhsal olana geçmektir. Üçüncü Göz'ün titreşim hızını şuurlu olarak yükseltmeye çalışmak, alşimistlerin adı madeni altına dönüştürme işlemine tekabül eder.

MANTRALAR

Üçüncü Göz'ü açmada kullanılan başka bir yöntem mantra kullanmaktır. "Om Mani Padme Hum" mantrası çok uygundur.

Bu yöntemde, dikkat Üçüncü Göz bölgesine yönlendirilir ve zihinsel olarak bir iç alıcı hâl yaratılırken mantra yavaş yavaş tekrarlanır. Beyin merkezinde bir iç faaliyet odağı hissedebilirsiniz.

Söz konusu düşünce süreçleriyle beraber sesli olarak mantranın söylenmesiyle yaratılan titreşimsel uyaran kombinasyonu Üçüncü Göz'ü harekete geçirmeye hizmet eder.

Bazen etkileyici cümle kalıpları ya da formüller kullanılabilir. Örneğin, "Saf bir beyaz ışıkla sarılıyım. Bana sadece iyilik gelebilir ve benden sadece iyilik yayılabilir." gibi. Bu, Üçüncü Göz'ü hassaslaştırmada çok etkili bir kalıptır. Başka mantralar ya da bu tip cümleler biliyorsanız, onları etkili bir şekilde kullanabilirsiniz.

Bir süre ara verin ve şunları uygulayın: Tamamen gevşeyin. Dikkatinizi başınızın merkezine yönlendirin. Mantrayı ya da bir formülü birkaç defa tekrarlayın ve bir iç hassasiyet (daha zayıf iç impulsları fark etme ve alma duygusu) hissedip hissetmediğinize bakın.

KUNDALİNİ

Üçüncü Göz bölgesini açmada kullanılan başka bir yöntem, herkeste mevcut ve kundalini olarak bilinen iç ateşin yükselmesi esasına dayanır.

"Kunt" terimi "yanmak"; "kunda" kelimesi "kangal" ya da "spiral" anlamına gelir. Bu sanskrit kökenli anlamlar, kundalini kelimesinin önemini ortaya koyar.

Bu dişil bir kelimedir. "Yanan" enerji ya da alevin dişil yönünü gösterir. Yükselmek üzere "iç kâse"de tutulur.

Kundalini ateşini ihtiva eden bu iç kâse, belke-

miğinin kökünde bulunur. Enerji uyanınca, kundalini belkemiği boyunca yukarıya, başa doğru yükselmeye başlar. Bu sırada kozalaklı bez ve hipofiz bezi merkezlerini faaliyete geçirir.

Burada sizi mutlaka uyarmam gerekir. Kundaliniyi uyardırmaya çalışırken, duygularınızın saf ve kontrolünüz altında olması önemlidir. Korku, öfke ya da uygun olmayan etkiler, bunun yükselmesine değil, alçalmasına sebep olabilir; hayvansal (canlısal) ve hatta istenmeyen ters niteliklerin ortaya çıkması söz konusudur. Böyle bir duymusal uyarım duygusal ve zihinsel dengeyi bozabilir.

ZORLAMAYIN

Kundalini öğretisinde, bazıları dikkati kasıtlı olarak belkemiğinin dibindeki kök şakraya odaklamayı ve zihinsel olarak iç ateşi yükselmeye zorlamayı tavsiye eder. Bu hiç uygun bir yol değildir. Kundalini enerjisi kozalaklı bez ve hipofiz bezi şakralarına konsantrasyonla, normal ve doğal olarak, daha emniyetli bir şekilde uyandırılabilir.

Kutsal kitaplarda yapıldığına ilişkin sözleri hatırlayın: "Işık olsun!" Işık, var olmak için zorlanmamıştır. Var olma ya da tezahür etme izni verilmiştir. Siz de kundaliniyi yukarı doğru zorlamamalısınız.

Görülebilir ve yüksek titreşimsel özelliği olan şakra ya da psişik merkezlerin fizik bedendeki guddelerine ilişkisi vardır.

En akıllıca yöntem yaratılış sürecini örnek almaktır. Kundalini yükselsin! Işık olsun! Bu, büyük iç enerjinin, kendisinden yukarıda bulunan "kapıları" açarak yükselmesine izin vermeniz anlamına gelir. Yüksek şakralara konsantrasyon olarak bir yaratıcı prensibin uygulanmasıyla daha aşağı şakralar doğal ve otomatik bir şekilde emniyetle açılırlar.

ORTAYA ÇIKABİLECEK DUYUMLAR VE REAKSİYONLAR

Yakup'un, meleklerin inip çıktığı merdiven vizyonunu hatırlıyor musunuz? Belkemiği Yakup'un merdivenine benzetilebilir. Belkemiğinin, alçalan ve yükselen kundalini enerjileriyle ve de şuurunuzdan ruhunuza yükselen ve ruhunuzdan şuuruza inen mesajlarla ilgisi vardır. Kundalinin yükselmesiyle ilgili gözlemlenen fiziksel duyular vardır. Bunlardan bazıları şöyledir:

1 — Isınan küçük bölgeler fark edebilirsiniz. Bunlar muhtemelen önce belkemiğinin kökünde ve daha sonra belkemiğinden yukarı doğru çeşitli şakra ya da psişik merkezlerde görülür. Eğer bu bölgelerdeki ısı rahatsızlık verecek kadar fazla olursa, bu çok fazla basınç olduğunu gösterir. Yılan Ateşi'nin doğal olarak yükselmesine izin vermediğinizi işaret eder. Bu durum normale dönene kadar alıştırmaları kesmeniz gerekir.

2 — Belkemiği boyunca hafif fiziksel basınçların farkına varabilirsiniz. Eğer, gene bir rahatsızlık söz konusu ise, olayı zorladınız demektir; geçici olarak alıştırmayı bırakın. Herhangi bir psişik çalışmanın gevşemiş bir beden ve sakin bir zihinle yapılması gerektiğini unutmayın.

3 — Meditasyon sırasında, yüksek yaşam plânlarıyla bir iç irtibat duygusunun (aslında böyle bir irtibatı yaşamaksızın) farkına varabilirsiniz. Bu çok iyi bir işarettir.

4 — Siz, yükselir ya da ruhsal plânlara irtifa alırken gibiyken, çevrenizdeki objenin ve hatta Dünya'nın sizden uzaklaştığı duygusunu yaşayabilirsiniz. Bu da iyi bir işarettir.

5 — Aşırı duyarlı bir hâle girebilirsiniz; eğer kontrol altında değilse, bu durum rahatsızlık verebilir. O zaman psişik egzersize ara verin.

6 — Eterik şakralar ya da psişik merkezler doğrudan doğruya fiziksel bedendeki guddelerle ilişkili olduğundan (bazı guddeler fiziksel terminallerdir, ama gerçek merkezlerin kendisi değildirler), kundalinin yükselişi bazı reaksiyonlara sebep olabilir. Hafifçe, geçici olarak süren baş dönmesi, canlılığın aniden artması, göz kamaştıran ışık parlaması. Bunlar diğer fiziksel reaksiyonlardır; kısa küreli iseler aldanmayın, uzun sürerse deneyi bırakın.

SEVGİ YASASI

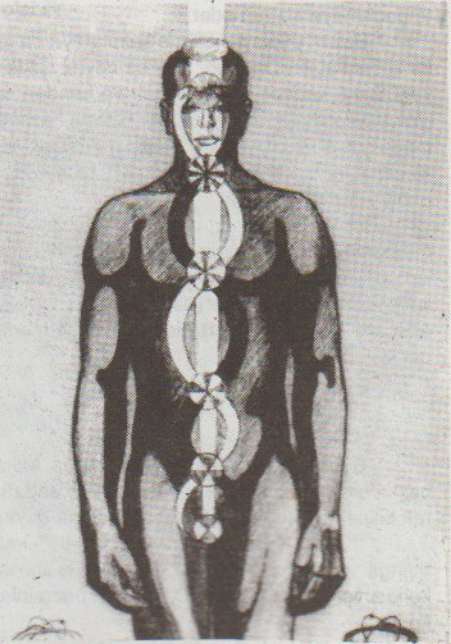
İster küçük ister büyük olsun; bir hizmet yaparken içsel bir sevgi tezahür ettirirsiniz. Hizmet, kişisel açılmanızda çok önemli bir rol oynar. O hizmetin ne ve kime olduğu önemli değildir. Bu, özellikle Üçüncü Göz'de olmak üzere bir iç titreşim yaratır. Sevgi Yasası'yla ilgili olarak kozalakı bezi ve hipofiz bezini göz önüne alacak olursak, pozitif ve negatif olmak üzere iki kategoriye ayrılabilir. Biri eril, diğeri dişildir.

Kozalakı bez pozitif ve erildir ve "Kral" şakra olarak bilinir.

Hipofiz bezi negatiftir. Dişil bir merkezdir ve "Kraliçe Hipofiz" olarak bilinir.

SEVGİ YASASI ÜÇÜNCÜ GÖZ'Ü NASIL ETKİLER?

Tüm gerçek sevgi tezahürleri, hipofiz bezinin negatif ve alıcı polarizasyonda bir titreşimsel enerji üretmesine sebep olur. Eğer bu bir durugörür tarafından "görülseydi", gül renkli bir emanasyon olarak müşahade edebilirdi. Hipofiz bunu fiziksel bir enerji olarak yayınlamaz; bu yüksek bir titreşim seviyesindedir.

"Yılan ateşi" ya da "Bilgelik ateşi" olarak da bilinen kundalinin belkemiğinin kökü olan yerleştiği yerden sembolik olarak yükselişi. Pozitif ve negatif manyetizm eşit olarak dengelidir. Şakralardan geçerek aydınlanmayı meydana getiren Üçüncü Göz bölgesine doğru ilerler.

ve bunu kozalaksı beze doğru yönlendirir. Hipofiz enerji radyasyonu kozalaksı bezle (pozitif-eril merkez) irtibata geçince, o merkezden bir yayınımaya sebep olur. Kozalaksı bez de yüksek titreşimli bir enerji salar. Bu enerji, hipofizdeki yayınla birleşince ortaya **üçüncü** bir enerji çıkar. Bu iç mistik evlenmenin çocuğudur.

Hipofiz bezinin dişil, kozalaksının eril radyasyonu biraraya gelince "doğum" olur; bu "iç insan"ın doğuşudur.

Bu süreçler olurken (sevginin tezahürü ve İç İnsanın doğuşuyla kundalini canlanırken), kişi kendinin efendisi olur. Önce bir inisiye, daha sonra zamanla bir üstat olur.

Kundalini yükselir ve Üçüncü Göz bölgesindeki enerjilerle birleşirken, spiritüel aydınlanmada çok önemli tecrübeler yaşanır. Bu, dezankarne varlıklardan tebliğ alma şeklindeki psişik tezahürlerle karıştırılmamalıdır. Bu "olaylar" tümüyle farklı kategoridedirler. Bunlar şuurun tüm uzayı kapsadığı görülen bir noktaya kadar genişlediği ve bilgeliğe tümüyle sahip olduğu aydınlanma içindeki tecrübelerdir.

Bu üç şuur seviyesinin uyumlu hâle gelmesiyle mesajlar hiçbir zihin seviyesinde tutulmadan serbestçe iletilir. Sınırsız bilgelik kaynağıyla akort olursunuz. Böylece ruhsal aydınlanmaya kavuşursunuz.

Parapsikoloji Derneği'nin Adı Değişti: İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ

Kardeş bir dernek olan Parapsikoloji Derneği'nin adı, 1.12.1991'de yapılan olağanüstü genel kurulda değişerek, İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ (İ.D.A.D.) oldu. Tüzüklerinin 1. ve 2. Maddeleri de aşağıdaki gibi genişletildi.

Madde 1: Geleneksel ve çağdaş bilimin açıklamalarıyla anlaşılamayan ya da açıklanamayan duyular dışı yeteneklerimiz ve bunların kökeniyle, insanın gerçek doğasıyla ilgili olayları aydınlatmak, insanın gerçek doğasıyla ilgili anlayışı yükseltmek için İstanbul'da İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ adıyla bilimsel, felsefi ve ahlâkî bir dernek kurulmuştur. Derneğin çalışma yeri, K.M. Çelebi Mahallesi, Ahududu Sokak, No: 25/6 Beyoğlu-İSTANBUL'dur.

Madde 2: Birinci maddede, Derneğin tanımında belirtilen olay ve konuları incelemek; bunları, her türlü bilgi kaynaklarından yararlanarak, mantık ve sağduyunun ışığında, küresel bir yaklaşım ve anlayışla açıklamak, konuyla ilgili deneysel, alan ve anket çalışmaları yapmak, bu şekilde insanın gerçek doğasının tanınması yolunda her türlü araç ve bilgi kaynaklarından yararlanarak, aynı ya da benzer amaçla çalışan yurt içi/dışı kuruluşlarla bilgi alış veriş, iş birliği yapmak ve gerekli etkinliklerde bulunmak, elde edilen sonuçları yurt içi ve yurt dışındaki yayın organlarıyla, ve kitle iletişim vasıtalarıyla duyurmak, bunun için radyo, TV istasyonu kurmak, bu şekilde yayın yapmak, kongreler, seminerler, sempozyum ve panellerle sözlü ve yazılı, süreklili ve süresiz yayınlar yapmak, araştırma ve söz konusu etkinliklerle sağlanan sonuçların yanlış yorumlanmasını önlemek ve insanın gerçek doğasıyla ilgili anlayışın yükselmesine hizmet etmek, bu cümleden olmak üzere yüksek ahlâk değerlerini yaymak ve üstün ruh değerlerinin ortaya çıkmasına hizmet etmek.

Yukarıda belirtilen hususlar tümüyle Derneğin amacını oluşturur ve Dernek bu amacına ulaşmak üzere Dernekler Kanunu'nun sağladığı tüm olanaklardan yararlanır.

Dernek tüm bu çalışmalarında ideolojik, politik akımlara ve eğilimlere bulaşmama ya titizlikle ve kesinlikle dikkat eder.

Sayın Selman GERÇEKSEVER'in Başkanlığındaki İ.D.A.D.'ne çalışmalarında başarılar dileriz.

PARAPSIKOLOJİ ve RUHANİYET

*Confrérie de Krääm Thème 3
De La Confusion Entre
La Parapsychologie Et La Spiritualité*

PARAPSIKOLOJİ ile ruhaniyeti (spiritualité) birbirine karıştırma olgusu, çağımızda pek sık görülen bir şeydir. Psişik anlamda gelişim sağlayınca spirütüel anlamda da gelişim kaydetmiş olacağını içtenlikle düşünen insanların sayısı bugün bir hayli kabardır. Diğer yandan, psişik seviyenin ötesine geçemedikleri hâlde kendilerini spirütüel seviyeli olarak göstermeye çalışan inisiyasyonların sayısı da bir hayli kabardır.

Bazı kimseler, psişik anlamdaki gelişimin spirütüel anlamdaki gelişimi sağlayabileceğinden söz etmektedirler! Fizik olanın da, psişik olanın da ötelinde yer alan ruhaniyet, fizik veya psişik anlamlı çalışma yapmakla değil, ancak bu iki alanın ötelere geçilerek elde edilebilecek bir şeydir ki bunu, sağduyu sahibi bir insan birazcık düşünerek bile bulabilecektir.

Psişik anlamlı gelişim, majiye veya parapsikolojiye ilişkin her şeyi içeren bir gelişim biçimidir. **Kişinin, falan yeteneğini veya filân gücünü geliştirmek suretiyle spirütüel gelişimini gerçekleştirebileceğini sanması nasıl bir bönlüktür!** Böyle bir görüşün abesliğini ortaya koymak üzere, psişik güçlere sahip olup onları bencilce maksatları yolunda kullanan birsürü insan örneğini gözler önüne sermek yeterlidir sanırım!

Telepatiyi, durugörüü veya medyomluğu meslek edin-

mek, astral seyahat yapmak, görünmeyen varlıklara hükmetmek veya okült güçlere sahip olmak, bir kimseyi hiçbir zaman iyil bir insan hâline getirmemiştir. Parapsikolojik gelişim, aksine benliğin, her türlü gerçek spirütüel gelişim yoluna ters düşen özelliğe sahip bir güzergâha girmesine zemin hazırlamaktadır. **Kudret sahibi olma arzusu, fizik veya psişik dünyada geçerli olan bir şeydir:** Fizik seviyede, siyasî, malî, askerî veya adlî güç arayışına girme görünümü altında; psikolojik seviyede ise entelektüel üstünlük, majik güç veya hut da duyular ötesi algılama veya etkileme yeteneklerini geliştirme hasretiyle yanıp tutuşma görünümü altında ortaya çıkmaktadır. Psikoloğa soracak olursanız o, size "İçer dönük mizaç sahibi kimselerin tutkulan psişik bir tarzda belirir, buna karşılık dışa dönük mizaç sahiplerinininkiler ise fizik alanda başgösterir." diyecektir.

Görüldüğü üzere, parapsikolojik gelişimin fizik gelişimden bir farkı yoktur; bu süreç, alıp genişleme ve şişme ile sonuçlanan bir süreçtir. İşte bu yüzden de insan tabiatının doymak bilmezliğini teşvik etmektedir.

Buna karşılık, gerçek spirütüel gelişim ise **gerçek anlamda terk ile sonuçlanan bir süreçtir.** Bu süreçte kişi, **fizik dünya ile psişik dünyanın ötelinde bulunmadır;** demek ki insan, ruhaniyete, ancak bedeni ve zihni sollowayıp geçtiği takdirde ulaşabilmektedir.

Buna göre, parapsikolojik

gelişim ile spirütüel gelişim, birbirine zıt iki hareketi oluşturmaktadır. Parapsikolojik gelişim vasıtasıyla, insan, beşerî kişiliğini geliştirmekte, güç ve kudretini artırmaktadır. Spirütüel gelişim vasıtasıyla ise bireysel kişiliğinden ve bünyesinde yer almakta bulunduğu dünyadan özgürleşmektedir.

Onun için, terk edilen bir şeyi geliştirmenin mümkün olabileceğini sanma! Spirütüel anlamda gelişim kaydederek insan, insana ve dünyaya ilişkin bulunan ve de fizik ve psişik diye anılır türden iki görünüm arz eden **her türlü açgözlülüğü terk etmiş** olmaktadır. Buna karşılık, tam bir içsel sadeleşmeyi terk hâlinde ise (yani terki de terk hâlinde ise) Rabbi'ne kavuşmaktadır.

Spirütüel olan şey (ruhaniyet), zihnin ötelinde bulunan şeydir. Bundan da şu sonuç çıkmaktadır ki, zihin, ruhaniyet konusunda muteber hiçbir şey söyleyememektedir. Ruhaniyet denilen şey, hepimizde mevcut bulunan, şu söze dile gelmez boyuttur. O, her türlü nesnelleştirmenin veya her türlü somut vizyonun ötelere taşın, şu sınırları tanımaz ve tasvire gelmez gerçekliğin ta kendisidir. O, sinesinde en yüce huzuru barındıran şu zaman ötesi sükûnetin ta kendisidir. Her türlü gerçek inisiyasyon bizi ona ulaştırmakta, harika güçlere sahip olma arzusu ise çocuksu yapıdaki kimselere bırakmaktadır.

Rabbine kavuşmuş olan kişinin majik veya doğaüstü nitelikli

hiçbir güce ihtiyacı olmaz, çünkü bu kavuşmuşluk hâline sonuç olarak ortaya çıkmış olan büyük mutluluk ve gına (tamlik) hâli, insana en yüksek seviyeli parapsikolojik güçleri kazandırabilen şeyin de ötesine geçmektedir.

Gerçek inisiyasyonun konusu, iç varlığımızda mevcut bulunan Kozmik ve İlâhî Hayatı bulmak üzere bedeni ve zihni aşip geçerek Rab ile birleşmektir.

Şu terk olgusunu başarıp aşkınlığa ulaşma amacına sıkı sıkıya sarıldığı takdirde kişi, gerçek inisiyasyona, sandığından da kısa bir zaman içinde ulaşabilmektedir. Ama yine de bu hesap, sollarıp geçilmekten özellikle hoşlanmayan ve spiritüel uyanışta önemli bir rol oynadığına sizi inandırmaya çalışan zihnin kurduğu sayısız kayıt kapanlarını dikkate almadan yapı-

parçasının (fragment) karşısında, terk çabalarının ardından gelen gerçek bir spiritüel gelişimin ilk şartı, ateşli bir "hizmet etme" arzudur, kişisel kaderlerinin kendilerine tahsis etmiş olduğu alana hizmet arzusudur diyebilmektedirler.

Hizmet etme düşüncesi, soylu ve yüce bir düşüncedir. Ama bu ateşli hizmet arzusu, insanda, içsel arınma, terk ve sadeleşme olgusu gerçekleşmeden nasıl somutlaşabilir ki? Bu arzu, beşerî kişilik tarafından üretilmiş veya benimsenmiş olan her türlü kuruntu, inanç, tutku ve ideolojilerin ifadesi vasıtasıyla somutlaşmaktadır. Çünkü, şurası muhakkaktır ki, bazı kimseler, insanlık için filân şeyin, buna karşılık diğer bazıları da falan şeyin hayırlı olduğunu öne süreceklerdir, yani birilerinin önerileri diğerlerinin önerilerine ters düşe-

remediğimiz sürece, hep kişiliğimizin o uzlaşma nedir bilmez keyfililiğinin egemenliği altında kıvrınır dururuz. Terk ve sadeleşme olgusunu gerçekleştirdiğimiz zaman ise, ulûhiyetin akışını tezahür ettiren, kişilikten arınmış bir vasıta hâline geliriz. Ancak ne var ki, Rab ile birleşip bütünleşmek demek, birçok kimsenin sandığı gibi, eylemi terk etmek demek değildir. Aksine bu, şuurlu, etkili ve gerçek anlamda mutluluk sunucu bir eylemin kaçınılmaz şartı konumunda bir şeydir. Çünkü egonun hayat verdiği eylem karanlık, şüpheli ve sınırlı olmaktadır. Ama bu durum, ego saf dışı edilib Rab ile birleşildiği zaman ortadan kalkmaktadır.

Bazı kimseler, terk ve sadeleşme olgusunu reddetmektedirler; bu suretle bu zorluktan yakalarını kurtarmaktadırlar. Çünkü bunu

Parapsikolojik gelişim ile insan, beşerî kişiliğini geliştirmekte; ruhsal gelişim ile de kişiliğinden ve bünyesinde yer almakta bulunduğu dünyadan özgürleşmektedir.

miş bir hesap sayılmamalıdır.

Bundan da anlaşılacağı üzere, sizi ayartmak ve gerçek amacınızdan saptırmak için zihin, gözler önüne, birsürü delil sürebilmektedir. Ruhaniyete ancak psikik ve fizik anlamdaki terk olgusu vasıtasıyla ulaşabileceğini ifade ederken, biz, parapsikoloji ile ruhaniyeti birbirinden ayırt edemeyişin kurbani konumuna düşmüş bulunan birsürü insanı itham ve rahatsız etmiş olduğumuz farkındayız. Bu insanların, şok hükmündeki bu ifade tarafından rahatsız edilmiş olan zihinleri, muhakkak surette, buna karşıt düşen deliller öne sürecektir. Bu noktada önemli olan husus, egonun hilelerini! daha iyi bir şekilde su yüzüne çıkarmak üzere bu delilleri tahlil etmektir.

Spiritüel ve ezoterik alana ilişkin yayınlar vasıtasıyla bir şeyler öğrenmiş olan bazı kimseler, bu Aumik (Aum'a, Om'a ilişkin) öğreti-

cektir. Hizmete aşık egolar tarafından harekete geçirilen bütün bu güzel arzuların sonucu şudur: Çevremizde oluşumuna her gün tanık olduğumuz kaos ve kargaşa. Cehenneme giden yolların iyi niyet taşlarıyla döşenmiş olduğunu hatırlatmaya gerek yoktur sanırım. Kozmik İrade'nin yankısı olmadıktan sonra iyi niyetin ne değeri olabilir ki?

Samimî insanlar, insanlığa hizmet edeceğim diye, binlerce yıldan beri birbirlerini paralamakta ve öldürüp durmaktadırlar. Bu, kaçınılmaz bir şeydir; çünkü bu insanlar, bu işi, kişiliklerinin, farklı dürtüler ve anlayışlar tarafından harekete geçirilmekte olan bakış açıları uyarınca yapmaktadırlar. Biz ancak arınmışlık ve sadelik derecemizin elverdiği ölçüde hizmet verebiliriz şeklindeki ifademizin temelinde işte bu yatmaktadır. Terk ve sadeleşme olgusunu gerçekleştire-

bencilce bir arayış diye nitelendirmektedirler. Ne akıl almaz şey! Egodan yayılan şeyleri eritip dağıtmaktan ibaret bir şey olan bu olgu, bencilce bir arayış diye nitelendirmek olacak şey midir?

Ne kadar derinlemesine sadeleşmiş isek, başkalarına spiritüel gelişim uğraşlarında yardım etme imkânımız da o derecede artmış demektir. Bizler, içine tıklmış bulunduğumuz hücreden çıkmak zorunda olan -burada "hücre" sözcüğü, fizik ve psikik anlamdaki bağımlılıklarımızı ve süslerimizi simgelemektedir- ve bu hücreden kurtulduktan sonra arkadaşlarımızın hücrelerini de açabilecek konuma ulaşmış bulunan bir mahpusu andırmaktayız. İşte bu bakımdan, terk ve sadeleşme olgusu, her türlü spiritüel tahakkukun köşe taşı hükmünde bir olgudur.

Kimileri, "Parapsikolojik gelişim imkânları, bizim diğer insan-

lara hizmet etmek gücümüzü artırır." demektedirler. Bu ifade, parapsikolojik yetenekler birer etkileme aracı konumuna getirildikleri ve bu araç da başkasına filen yardım amacıyla kullanıldığı takdirde doğru olmaktadır. Fakat aynı ifade tarzı, "parapsikolojik yetenekler spiritüel gelişimin hizmetinde kullanılacak türden vasatlardır" şeklinde bir sonuca varmak için kullanılan bir teminat veya yetki belgesi gibi anlaşılmalıdır. Bu türden saptırmaların tahakkukuna , biz, özellikle, bünyelerinde parapsikolojiye ve erk üstünlüğüne öncelik tanıyan bazı mezheplerde ve tarikatlarda maalesef pek sık tanık olmaktadır. Sözde mistik nitelikliymiş gibi adedilen bu doktrinler veya öğretiler, kendilerine hitap ettikleri insan-cıkları kandırmaktadırlar. Bunun için de, önerdikleri parapsikolojik

mektedir. Ancak ne var ki, bütün bunlar hep fil alanına ait şeylerdir. Fizik açıdan ve psişik açıdan ne kadar gelişmiş isek, kişiliğimiz diye nitelendirebileceğimiz şu etkileme aracını da o kadar güçlü ve etkili hâle getirebiliriz. Bu durum, kınanacak bir şey olmadığı gibi, üstelik, yararlı bir şeydir de. Ama bunlar, ruhaniyet ile ortak yanı olmayan şeylerdir; çünkü ruhaniyet, gelişim yoluyla değil, fakat ancak terk ve sadeleşme yoluyla ulaşılabilen bir şeydir. Beşerî kişilik denilen şu araç, egonun hizmetinden çıkıp Tanrı'nın hizmetine ancak terk ve sadeleşme yoluyla girebilmektedir.

Buna göre şu söylenebilir ki; benliğin spiritüel anlamda sadeleşme olgusu ile beşerî aracın fizik, psikolojik, duygusal, entelektüel ve parapsikolojik anlamda gelişim

yolun mevcut olabileceğinden emin olamadıklarını dile getirmektedirler. Bu insanlar, bunun, yıllarca süren çile tırmaları uygulanmasıyla mümkün olabileceğini düşünmektedirler. Niçin emin olamamaktadırlar acaba? Bunun cevabı pek basittir: Çünkü ruhaniyet yoluna yeni yeni girmekte olanların çoğu, inisiyatif yolun nihai hedefini, bireyliğin gelişim bileşkesi gibi kabul etmektedirler. Oysa şurası muhakkaktır ki; kişi, bireyliğin muhtelif görünümünü geliştirme çabasını belli bir menzilde durduramamaktadır. Çünkü beşerî vasıta, sonsuzluklar boyunca gelişimini sürdürmekle mükelleftir. Gerçekten de ruhaniyet, bu gelişim çabalarının en uç hatlarında bile ancak bir gölge gibi belirebilen bir şeydir. Buna göre, ruhaniyet, erişilemez nitelikli bir idealdir, tıpkı kaptanın erişmeyi bir

Benliğin spiritüel anlamda sadeleşme olgusu ile beşerî aracın fizik, psikolojik, duygusal, entelektüel ve parapsikolojik anlamda gelişim kaydetme olgusu hiç de birbirlerine ters düşen türden şeyler değildir. Ama önemli olan husus, bunların birbirine karıştırılmamasıdır!

çalışma ve deneylerin, onlara , spiritüel gelişimlerinde büyük bir destek sağlayacağını iddia etmektedirler.

Şunu daima hatırd tutmak gerekir ki, fizik anlamdaki bir etki sadece fizik bir sonuç, psişik anlamdaki bir etki de sadece psişik bir sonuç meydana getirmektedir.

Hiç kimse, güç, eline ayağına çabukluk veya esneklik benzeri bazı fizik özelliklerini geliştirmekle spiritüel anlamlı bir sonuca ulaşacağını sanmamalıdır. Ama bu yine de, gelişmek gereksiz bir şeydir anlamını taşımamaktadır. Bu türden özellikler, bazı durumlarda bize, başkalarını tehlikeden kurtarma imkânlarını pekâlâ sunabilmektedir. Başkalarına yardım etmede bize, aynı şekilde, parapsikolojik yetenekler de hizmet et-

kaydetme olgusu hiç de birbirlerine ters düşen türden şeyler değildir. Ama önemli olan husus, bunların birbirine karıştırılmamasıdır! Aracın gelişmesi, yetkinleşmesi ve zenginleşmesi diye anılan olgu tahakkuk edebildiği gibi, buna paralel anlamda olmak üzere, aynı zamanda, egonun bu araç üzerindeki egemenliğine son veren ve içsel sadeleşme diye anılan olgu da pekâlâ takakkuk edebilmektedir. Ama gelişim olgusu, sadeleşme olgusunun yerini almışsa veya aldığı idda etmekteyse, o takdirde, ruhaniyet yolu tıkanmakta ve kişi, sonu meçhul bir yola sürüklenmektedir.

Hayatlarında ilk kez olmak üzere spiritüel öğretilerle yüz yüze gelmiş olan bazı kimseler, hemen, ruhaniyete çabucak ulaştıran bir

türlü başaramadığı bir ufuk gibi.

Ama durum, hiç de öyle değildir; kişi, ruhaniyete, fizik dünya ile psişik dünyayı aşmış geçtiği takdirde pekâlâ erişebilmektedir.

Aşmış geçme olgusu, zamana bağımlı bir süreç değildir, onun için, ilâhî ilhama şu anda nail olmak bile mümkündür. Aşmış geçme olgusu; açgözlülük, arzu, şiddet yanlılığı ve tutku gibi içsel yüklerimizi terk etmekten başka bir şey değildir. Bu, sinesinde egoyu eritip toz duman eden ulûhiyete özgü huzura, sükûnete ve mutluluğa gark oluşturmaktadır. O noktadan sonra da her türlü eylem mümkün hâle gelmektedir ve bu eylemler şüphesiz hep başkalarına yardımcı hedefler bir görünüm altında tezahür etmektedirler.

(Çeviren: Yavuz KESKİN)

MEDYOM BRUCE BAYLEY

Halen haberci rüya görmek, olacakları hissetmek ve durugörü yeteneklerine sahip olan Bruce Bayley otuz dokuz yaşında olup, Londra'nın güneybatı bölgesinde oturmaktadır. Psychic News Gazetes'i'nin AIDS kampanyasına çeşitli celse ve gösterilerle katılan medyom, çocukluk yıllarında Hindistan'da bulunuyordu ve sık sık hasta olmakla yakınlarını endişeden endişeye düşürüyordu. O zamanlar, devamlı şifaya ve sağlığa kavuşması için çeşitli çareler arasında anne ve babası, Sadhu isimli bir şifacıyı da çağırmışlardı.

"Geceleri benim yastığımın altına koyunlar diye bir abanoz değnek vermişti bu garip adam annelere. Bundan bir süre sonra, oturma odamızda oturmuş çayımı yudumlarken, kutsal bir kişinin koridordan geçip kapıya doğru gittiğini gördüm. Bu kutsal kişi Sadhu idi. Bunu annelere söylediğim zaman, Sadhu'nun öldüğünü, dolayısıyla onu görmemin söz konusu olamayacağını söylediler."

Bruce, çocukluğunun ilerleyen yıllarında amcasının öleceğini önceden görmüştü. "Onu bir tabut içinde görmüştüm. Bunu annelere söylediğimde, bana inanmadılar. Ertesi gün okuldan geldiğimde, annemi elimde bir mektup, iki gözü iki çeşme buldum. Amcamın ölüm haberini aldığını çıkarak söylüyordu." O sıralar Bruce'un en yoğun teşevvüş içinde bulunduğu zamanlardır. "Çünkü anneler çok dindar kimselerdi. Benim şeytanla işbirliği yaptığımı söylüyorlar, şeytanın ağzından konuşmakla suçluyorlardı. Bunun ne olduğunu ve ne yapacağımı bilmiyordum. Ruhsal konulara karşı sempati, asıl İngiltere'ye geldikten sonra başladı.

İngiltere'ye geldiğinde yanında oturduğu halası, Bruce'u Luton, Bedfordshire'daki

Spiritüalist Kilise'ye götürmüştü. İşte o andan itibaren spiritüalizme olan ilgisi ilk filizini verdi. Bu sıralarda Bruce durugörür olduğu kadar duruhisseder (clairsentiment) olduğunu da keşfetti.

"Anladım ki ileride olabilecek bir şeyi ruhsal olarak hissedebiliyordum. Bir sabah son derece morali bozuk olarak kalktım. Bunun, bildiğim bir nedeni yoktu. Hatta aynı gün fenalık geçirdim. Ertesi gün babamın kalp krizinden öldüğünü bildiren bir telgraf gelmişti."

Daha sonraları Stockwell Spiritüalist Kilisesi'nin çalışmalarına katıldı ve Marion Martinez celselerine dahil oldu. "Anneannemin o zamanlar insanların 'kader düzeltici'

dedikleri yeteneğe sahip olduğunu biliyordum." Medyomluğu yanısıra sosyal yönü de güçlü olan aktif bir insandır Bruce.

"Bir zamanlar iyi bir aktördüm. Piyeslerin toplum için çok yararlı şeyler olduğunu biliyordum. Şu andaki piyes çalışmalarımı da eğitsel açıdan ele alıyorum. Rol yapmayla ruhsal yetenek arasında bir bağ olduğuna inanırım."

AIDS hastalığıyla ilgili henüz çok az bilgiye sahip olduğumuz için, onunla çok iyi savaşılmaması hususunda çok paraya ihtiyaç olduğu kanısını, söz konusu hastalığın kampanyasına katılan öteki insanlarla paylaşmaktadır. Belki de bu cümleden olmak ü-

zere, kendi medyomluğunun geliştirilmesi hususunda son altı aydan beri çalışmalarını yoğunlaştırmış durumdadır. Gerektiğinde derhal Stockwell Spiritüalist Kilisesi'ne koşmakta, ama özel celselerini kendi evinde yapmaktadır. "Nedense kendi yakın ve doğal çevremde kendimi daha rahat hissediyordum. Fakat zaman zaman tek kelime tebliğ almadığım durumlar da olmuyor değil. Böyle zamanlarda celseyi kim için yapıyorsam, ona açıkça, gayretkeşliğe girmeden, bir şey alamadığımı tereddütsüz söylerim."

(Ocak 87 tarihli PSYCHIC NEWS'dan)

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

7 OCAK	Serbest Soru-Cevap	Ergün ARIKDAL
14 OCAK	Medyomluğun Evrensel İşlevi	Güven ERER
21 OCAK	Ruhçuluk Nedir?	Selman GERÇEKSEVER
28 OCAK	Eski Türk Dini Şamanizm'e Göre Dünya ve Spatyom Hayatı	Ergün CANDAN

* DİZİSEL PERŞEMBE KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

KONU: BİLGİ ÇAĞINA GİRERKEN

2 OCAK	Bilgi Nedir? (Ruhsal Bilgilere Giriş)	Hürriyet KALALI
9 OCAK	Bilgi Kaynakları	Haluk ÖZDEN
16 OCAK	Bilgi Kademeleri	Fulya DEMİREL
23 OCAK	Bilgi Uygulaması	Yıldırım YILMAZ
30 OCAK	Konuya İlişkin Soru-Cevap	Ergün ARIKDAL

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkma, Zariifi Apt. No: 4 D:8 Beyoğlu/İST. Tel:143 18 14

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

● DOSTLUĞA ÇAĞRI DERNEĞİ

4 OCAK	Sevgi ve Duygusallık Üzerine	Mehmet SANCAR
--------	------------------------------	-------	---------------

Yer: Siraselviler Cad. No:48 D:3 Taksim/İSTANBUL Tel: 149 21 29

Saat: 15.00-16.30

● GENEL EVRİM DERNEĞİ

8 OCAK	Ölüm Korkusundan Kurtulmanın Yolları	Ruhi SARUHAN
--------	--------------------------------------	-------	--------------

Yer: Ebe Kızı Sk. 35-4 Osmanbey/İST. Tel: 147 27 19

Saat: 19.00-21.00

İSTANBUL DIŞINDAKİ KONFERANSLARIMIZ

"İzmirli'lere Duyuru" ve "Ankaralı'lara Duyuru" başlığı altında belirtilmiştir.

JUNG'UN PSİKOLOJİSİ

* Fûruzan Husrev TÖKİN *

Isviçreli psikolog Carl Gustav Jung (1875-1961), psikiyatri öğrenimi yaptıktan sonra Fransız psikoloğu Pierre Janet (1859-1947) ve psikanalizin kurucusu Sigmund Freud (1856-1939) ile çalıştı. 1948 yılında Zürih'te "Jung Enstitüsü"nü kurdu. Freud'un kişisel şuur dışı görüşüne toplumsal şuur dışı görüşünü ekledi. İncelemeleriyle psikanalizin gelişmesine yol açtı.

Jung gibi bir bilim adamının parapsikoloji ile ilgilenmediği düşünülemez. Daha tıp öğrencisiyken bu konuya karşı bilimsel bir ilgi duymuştu. O zamanlar parapsikoloji sözcüğü henüz literatüre girmemişti. Spiritizm, okültizm, ya da somnambulizm deyimleri kullanılıyor ve bu konular deneysel ve akılcı bilimin dışında sayılıyordu. Jung'un sınıf arkadaşı, daha sonra bir İsviçre gazetesinin yazı işleri müdürü olan Oerli, anılarında Jung'un 60. doğum yılında yayımladığı bir yazısında, Jung'un spirit literatürü dikkatle izlemekte olduğunu, spirit seanslara da katıldığını yazmıştı. Oysa Jung'un gençlik döneminde resmi bilim, spirit ve okült olayları tümüyle reddetmekteydi. Oerli, yazısında Jung'un yalnız spiritizme ilişkin yazıları okumakla kalmadığını, aynı zamanda bu alanda deneyler de yaptığını anlatıyor. O tarihlerde, "Spiritizm ve Okült Olaylarının Psikolojisi" üzerine bir tez hazırladığını da belirtiyor.

Jung, 1961 yılında öldükten sonra yardımcılarından Angela Jaffé, 1962 yılında Jung'un anılarını yayımlamıştı. Bu anılarda karşılaştığı yaşadığı parapsişik olaylardan örnekler veriyordu. Angela Jaffé, bunları "Ölümün Sonra Yaşam" başlığı altında toplamıştı. Anılarında Jung:

"Bugün insanlar kendilerinin sadece şuur sahibi kanısında olduklarını, aklın yetişmediği ruhsal alanları bilmediklerini, parapsikolojik ölüm ötesi bir alanın ve varlıkların bulunduğunu, bu alanın ken-

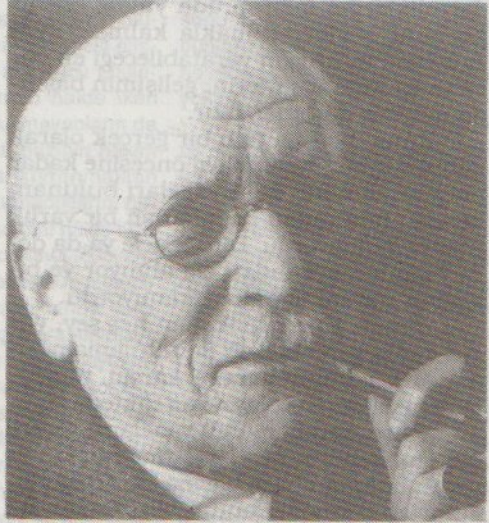
dini çeşitli şekillerde bildirdiğini" yazmaktadır.

Jung'a göre akıl: "Bizi dar bir alana hapsetmektedir. Ve bizi yalnız aklın kavrayacağı konularla sınırlamaktadır. Oysa, eleştirel bilgi, yani aklın deneyine giren bilgi bizi sürekli yanılmaktadır. Aşırı derecede değerlendirdiğimiz akıl, bir hükümdarın yönetimi altında bulunan devlete benzer. Bu devletin egemenliği altın da birey yoksullaşır."

Jung'a göre: "Parapsişik olaylar, şuur dışının kendini belli etmesidir. Psişenin bu bölümü, zaman ve mekâna bağlı değildir."

Dr.J. Jacobi, "Psychologie von Jung" (Jung'un Psikolojisi) adındaki eserinde, Jung üzerinde yaptığı incelemede şöyle diyor:

Jung: "Ruh (psişe) incelemesinin geleceğin bilimi olduğuna inanıyorum." dedikten sonra şunları ekliyor: "Psikoloji, doğa bilimlerinin en genç bir koludur. Ve evrimin başlangıcında bulunmaktadır. Psikoloji, bize en gerekli olan bir bilimdir.

CARL GUSTAV JUNG

Çünkü, yavaş yavaş anlaşılıyor ki, ne deprem, ne mikroplar insanlığın düşmanı değildir. Aksine insan, insanlar için en büyük tehlikedir. Ruhsal (psişik) salgın hastalıklar için yeterli oranda korunma olanağı yoktur. Bunlar, doğa afetleriyle karşılaştırılınca, hudutsuz ölçüde yıkıcıdır. Onun için psikoloji biliminin, insanlar için en büyük tehlikenin nerede olduğunu bilmesi gerekir."

Savaşın ıstırapları ve yıkıntıları karşısında insanda, bu anlayış uyanmış ve ruhunda hüküm süren karanlık kuvvetlerin niceliğini bilmiş olsaydı, yani bu karanlık kuvvetlerin yapısını önce kendi ruhunda tutmasını bilseydi, bunların oyuncucağı olmaktan ya da yığınların hayvanlaşmış bir bireyi olmaktan kurtulurdu. O zaman sürekli kültür yaratmalarında bir evrim adımı atmış olurdu.

İnsan, kendi içinde bir düzen kurmadıkça, yığınının bir uyruğu, bir uşağı olur. Hiçbir zaman toplumun özgür bireyi olamaz. Hayatın koşulları içinde elindeki araçlarla doğaya hükmederken, öte yandan da iç dünyasının labirentinde yolunu şaşırılmaz ve kalabalığın içinde şahsiyetsiz bir öge olmaz, kişiliğini bulur.

Psişe dünyası, zaman olaylarının üstündedir. İnsan işlerinin bütün başı ve sonu, onun içindedir. Psişenin sorunları sürekli günceldir. Bunun için de onun derinliklerine inen, orada yalnız bütün korkunç şeyler bulmakla kalmaz, aynı zamanda insanlığın yaratabileceği en yüce ve en kutsal şeylerin, gelişimin başında olanları da bulacaktır.

Jung, psişeyi tam bir gerçek olarak kabul ediyor. Oysa, 30 yıl öncesine kadar psişeye kendine özgü yasaları bulunan, kendisi tarafından kullanılan bir varlık gözüyle bakılıyordu. Din, felsefe ya da doğa bilimleri açısından ele alınıyor ve bu açıdan gözlem olarak açıklanıyordu.

Jung'a göre psişik olan her şey, vücut kadar gerçektir. El ile tutulamamasına, gözle görülememesine karşın, tümüyle deney konusu olacak niteliktedir.

Psişe, kendine özgü yasaların geçerli olduğu, kendine özgü anlatım araçları ve yapısı bulunan başlı başına bir dünyadır. Dünya hakkındaki bütün bilgimiz, ancak

psişe aracılığıyla bize geçer. Jung, bu savı ile panpsişizmin yaptığı gibi bütün gerçeği ya da panpsişizmin yaptığı gibi bütün var olanı psişik nitelikte görmüyor. Jung'a göre psişe, dış dünyayı, varlığı algılamak, onun olaylarını gözlemek, anlatmak, bunları mantıklı bir düzene koymak işiyle görevli bir organdır.

Varlık gerçeklerinin incelenmesinde psikolojik, teolojik, fiziksel, biyolojik "ben"lerden (ego) hareket edilebilir. Bunların hepsi gerçeği kendilerine göre inceleyenler. Jung da psikolojik "ben"den hareket etmektedir. Fiziksel ve biyolojik bakımından olanları, bu alanlarda uğraşanlara bırakmaktadır.

Jung'un kurduğu sistem, soyut kuramlara değil, doğrudan doğruya deneye dayanmaktadır.

Jung, kendi psikolojik sisteminin tümünden söz ederken, son zamanlarda "Kompleks Psikoloji" deyimini kullanmıştır. Uygulama alanına "Çözümsel Psikoloji" (Analytische Psychologie) deyimini öngörmektedir.

Jung, psişe kavramından "ruh" dediğimiz kategoriyi kastetmez. Jung'a göre psişe, bütün psişik olayların, şuurun olduğu kadar şuur ötesi olaylarının tümünü içerir. Sınırlı bir fonksiyon kompleksinden ibaret olan ruha göre psişe daha geniş ve daha üstün bir kategoridir.

Psişe, birbirini tamamlayan, fakat özellikleri bakımından birbirine zıt alandan oluşmaktadır ki, bunların biri şuur, ötekisi de şuuraltı, ya da şuur ötesidir. "Ben" in her iki alanda da payı vardır.

Bugün kullanılan ruh, geist, L'ame, L'esprit, intellect gibi deyimlerin anlamlarını genellikle birbirlerine karıştırılmaktadır.

Jung'a göre ruh, "iç şahsiyet"tir. Bu iç şahsiyet, bireyin iç psişik olaylara karşı davranışına şekil verir. İç şahsiyet, şuuraltına, şuur ötesine karşı bireyin iç davranış şeklidir. Şuur ötesine Jung, bu iç davranış, durum alış şekline "ruh" diyor.

Jung, ruhu dinsel anlamda kullanmamıştır. Ama ruh sözcüğü dinsel bir anlam taşıdığı için bunun yerine psişe sözcüğünü kullanmaktadır.

MÜZİK RUHUN DİLİDİR

(Geçen Sayıdan Devam)

Bedri RUHSELMAN

Ipnozun daha derin olan bir hâli vardır ki, o hâle gelince artık söz telkininin süje üzerinde etkisi kalmaz olur, yani şöyle veya böyle olacaksın gibi verilen emirlere süje kulak asmaz. Bu hâl ipnozun daha derin olan ikinci aşamasıdır. Fakat söz telkininin durduğu bu aşamada jest ve şekil telkini başlar. İşte bizi konumuz bakımından en çok, ipnozun bu hâli ilgilendirecektir; çünkü alışılmış durumda çok güçlü tanıdığımız sözün tesiri kalmadığı bu aşamada, müziğin hâkim bir kudretle ruha tesir etmeye başladığını görüyoruz. Uykusunun derinliği bu dereceyi bulmuş olan bir süje, müziğin daha ilk nağmelerini işitir işitmez heyecana düşüyor ve titremeye başlıyor. Hatta bazen bu hâl o kadar ileri gidiyor ki, aşağıdaki örneklerde görüleceği gibi en soğukkanlı arayıcılar bile müziğin bu

şiddetli ve sırlarla dolu olan tesirlerinin bizim düşüncelerimize göre korkunç olabilen sonuçları karşısında soğukkanlılıklarını kaybedecek kadar şaşırıyorlar.

Böyle bir durumdaki süje en şiddetli gürültüler, etkiler karşısında bir kadavra soğukluğu ile duygusuz kalırken, piyanonun cıvılt taşlarından çıkan bir çift notanın tesiriyle birdenbire canlanıyor. Buradaki tesire, süjenin müzik ile olan normal hâlindeki alışkanlık derecesi, asla ölçü tutulmaz. Çünkü normal hâlde iken müzikten zevk duymayanların da uyuduktan sonra müziğin hâkim tesirleri altında kıvrılmaktan kendilerini kurtaramadıklarını görüyoruz. Ayrıca normal hâlde hafif bir dans müziğinden neşe duyanların da bazen, fevkalâde ıstıraplı tesirler altında kaldıklarına tanık oluyoruz. Bu gerçek araştırıldıkça bizi çok yararlı ve uygulamaya dayalı sonuçlarla karşılaşacağız. Çözümlemeyi sona bırakarak şimdilik yalnız olayların incelenmesiyle uğraşalım.

Müziğin insan üzerindeki bu yoldan tesirlerini ilk araştıranlardan biri 19. yüzyılın en güçlü manyetizörlerinden C.Lafontai-

ne'dir. Bu kişinin deneylerinde müzik etkisiyle insanın girdiği hâle ekstaz, yani vecd hâli denir. Vecd hâlinin bizce tamamıyla bilinmesi yüzünden, garip ve fevkalâde görünecek aşamalarını inceleyenlerken sözün büyük manyetizma ustalarına bırakacağım.

"Burada müziğin tesiri ile olan vecd hâllerinden bahsedeceğim. Bu konudaki deneylerimin sonucu o kadar şaşırtıcıdır ki, bunlara tanık olup da şiddetli bir heyecana kapılmamanın imkânı yoktur..."

Aynı zamanda uyuttuğum üç dört genç kızın her biri müzikten çeşitli şekillerde etkileniyorlardı.

Vecd hâli bir gerçektir; bundan şüphe edilemez. Bu hâle giren süjelerin fevkalâde açılmış olan gözlerine, yanan mumları yaklaştırdığım zaman göz bebeklerinde hiçbir tepki görünmüyordu.

M.Lefebure'ün vecd hâli çok dindarcadır. M.L. bu hâle düştüğü zaman topuklarını yerden kaldırarak yalnız ayak uçlarına basıyor ve vücudunu arkaya doğru eğiyordu. Bu sırada kolları açılıyor, başı arkaya düşüyor, göğe

yönelerek çok tatlı bir durum alıyordu. Çok açılmış sabit gözlerinden, çok güzelleşen yüzünden derin ve sonsuz bir mutluluğun fiş-kirdiği görülüyordu. Hiç kimildmaksızın bu durumunu 10 dakika koruduktan sonra değiştiriyor ve her durumda yeni bir güzellik gösteriyordu. Bu hâliyle onu ilâhî bir heykele benzetmek mümkündü."

Bu örnekte ruhun en derin noktalarında müziğin yaptığı etkiler görülüyor. Bu tablo temiz duygulu insanlarda duygusal müziğin yaptığı etkilerin izleri vardır. Halbuki aynı müziğin ruhen geri kalmış insanlarda bambaşka şekillerde ortaya çıkan etkilerini görüyoruz. Yukarıdaki mutluluk verici etkilere karşılık burada çok ıstıraplı bir vecd hâliyle karşılaşılıyor.

"Mélanie'ye gelince, bu kadın yapı itibarıyla inatçının birisidir. Adı huylarıyla, mânâsız neşesiyle ve kayıtsız lâubaliliğiyle belli evlere mensup olduğunu gösteriyordu. Uyutup aynı müzik parçalarını kendine dinletmeye başladığım zaman, onun dehşetle acı çeken bir vecd hâline girdiğini gördüm. Çok açılmış olan gözlerinden yanaklarını sürekli olarak ıslatan göz yaşları dökülüyordu. Yere diz üstü çöktü; bu hâliyle tıpkı pişmanlık duyan Madeleine'e benziyordu. Aynı zamanda sanki görünmeyen birisinden rahmet dileniyor gibi sürekli olarak dua ediyor ve dudakları arasından ardı arkası gelmeyen birtakım kelimeler dökülüyordu. Normal hâlinde şımarık, kayıtsız ve lâubalî bir neşe gösteren bu haylaz kız, bu sırada hor görülmeler içinde kıvranan mustarip talihsizin birisiydi. Teessüf, pişmanlık, vicdan azabı gibi acı duyguların altında iki kat olmuştu... Ara sıra büyük kusurlarından affedilmiş insanlara özgü bir mutluluk parıltısı Mélanie'nin yüzünden bir şimşek hızıyla geçiyor-

du."

Karşılaştırmamız ileri götürülebilmek için aynı parçanın diğer masum ve temiz bir genç kız üzerindeki etkisini bize gösteren bir örneği daha veriyorum: Buradaki tablo da yine aşağı yukarı M.Lefebure'ünkine benzer.

"L.Courteille, genç ve masum bir genç kızdır. 40 günlük bir tedaviden sonra bu zavallıyı yakalanmış olduğu sara hastalığından kurtarmıştım.

L.Courteille'nin vecd hâli çok muhteşem oluyordu. Bu kız müziğin etkisiyle vecd hâline girince, ancak Raphael'in düşünebileceği güzellikleri alıyordu. Her dakika değişen güzellğinde, aynı bir güzellik vardı. Fakat onun sü-

Mélanie,
**bu alaycı serseri kız,
ciddî müzikten hafif müziğe
geçince çok korkunç ve
tüyler ürpertici sara
çırpıntılarında içinde
çırpınmaya
başlıyor.**

rekli güzelliğiyle, değişen yüzünde hiç değişmeyen bir ifade vardı ki o da, tarif edilmesi mümkün olmayan sonsuz bir mutluluktan. Onun bu sırada iyice açılmış ve çok güzelleşmiş mavi gözlerine bakan bir kimsede âdeta o gözlerin ilâhîlikle karşı karşıya geldiğini sanırdı. İşte ancak şu kelimelerle Courteille'in vecd hâlindeki güzelliğini biraz anlatabilirim: Her dakika değişen bir güzellik ve sürekli faaliyet hâlinde bulunan bir ruhun, yüzde ve gözlerde meydana getirdiği mutluluk dalgası..."

Bu örnek, ruhen masum sayılan bir insan tipi için karakteristiktir. Yalnız unutmayalım ki, müziğin bundan daha ileri giden şiddetli etkileri vardır. Acaba böyle yüksek bir etki karşısında kalan bir süjede biz neler göreceğiz?

Buna dair vereceğimiz örneklerden anlaşılacağı gibi böyle ileri giden durumlarda insana ölümü hatırlatacak durumlar oluşmaktadır. Maddî âlemimiz için aşırı sayılan bu vecd hâllerinde artık bedenin durumları ve yüzün ifadesi anlamını kaybediyor ve buradaki tablo tamamıyla ölümü hatırlatacak şekilde bütün bedenin genel bir büzülmesiyle kendini gösteriyor:

"Eugéne, müziğin etkisiyle vecd hâline girince hemen kendini arkaya koyuverir; vücudu oturduğu koltuktan arkaya doğru devrilir; kollar tamamıyla gergin olarak açılır, açık olan gözlerde sonsuz bir mutluluk okunur. Bu hâl böylece bir süre devam ettikten sonra kızın bütün vücudu donar ve taş gibi sertleşerek hareketsiz bir ceset hâlini alır."

Fakat bu olayların dikkate değer bir kısmı daha vardır. Yukarıdaki örnek, değişik insanların belirli bir müzik türü karşısındaki izlenimlerini gösteriyordu; fakat herhangi bir türdeki müzik ile vecd hâline giren bir süje bu hâlde iken müziğin türü değiştirilirse, örneğin duygusal ve derin bir müzik yerine hafif ve yüzeysel bir dans müziği çalınsa acaba süje ne hâle girecek? Bu denemeyi de ihmal etmeyen Lafontaine bize şu açıklamayı yapıyor:

"Dinsel ya da duygusal müzik ile yukarıda söylediğimiz hâle giren süjelere vals, polka vs. gibi bir dans müziği dinlettiğimiz zaman durumun derhal değiştiğini görüyoruz: Olağanüstü bir güzellik içinde ayak uçlarına basarak göğe doğru dönen M.L., dans müziğini iştir iştirmez bir ölü hareket-sizliği ile yere düşerek halının üzerine uzanıyor; Mélanie, bu alaycı serseri kız, ciddî müzikten hafif müziğe geçince çok korkunç ve tüyler ürpertici sara çırpıntılarında içinde çırpınmaya başlıyor; Léonie, ömründe dans etmemiş, hatta dans salonuna bile girmemiş olan

bu sevimli kızcağız rasgele hareketlerle sanki dans ediyormuş gibi sallanıyor... Eugène'e gelince: O hemen yere boylu boyunca uzanıyor ve tam mânâsıyla donmuş ve soğumuş bir kadavra hâlini alıyor..."

Müziğin insan ruhu üzerindeki hâkim tesirlerini hiçbir ifade yukarıdaki örnek kadar açık olarak gösteremez. Fakat Lafontaine'nin denemeleri bu kadarla kalmamıştır. Derin bir uyku ile uyuyanlar üzerindeki müziğin tesirlerine ait aşağıdaki gözlemler de önemleri bakımından öncekilerden geri kalmıyorlar:

"Bayan Courad, Eugène, Louise ile A... 'yı uyuttuğum zaman M.Adam birtakim dans müzikleri çalıyordu. İşaretim üzerine Adam bu parçaları bırakarak duygusal ve melânkolik bir parça çalmaya başladı. Daha parçanın ilk notaları çıkar çıkmaz üç süje hemen kavalyesini bıraktı ve diz üstü yere düştü. Artık tamamıyla heyecanlı bir vecd hâline girmişlerdi. Fakat müziğin yaptığı tesir hepsinin üzerinde aynı değildi; büyük bir dalgınlık içinde olan Eugène'in göğe doğru çevrilmiş olan iri gözlerinde büyük bir mutluluk dalgalanıyor ve bu sırada yüzü fevkalâde güzelleşiyordu. Bu anda gergin kolları yukarı doğru uzanmıştı. O âdetâ insanlıktan çıkmış ve ibadet eden bir melek hâlini almıştı..."

Genç, sarışın ve ince yapılı olan Louise daha saf bir vecd hâli gösteriyordu: Louise'nin yüzü temiz, bakir bir melek saflığıyla parlıyor, iyice açılmış olan büyük gözleri yaşla doluyordu. Gözlerinde sonsuz bir kızlık utanma namosunun âdetâ meleklerde düşünülebilen hâli vardı.

M.A...'ya gelince: Koyu kestane renkli saçlar ile çok güzelleşen bu kadın kendini bütün varlığı ile göğe çevirmişti. Önce ayağa

kalktı, sonra diz çöktü; ve tekrar bir hamlede ayağa kalkarak ayak uçlarıyla yürümeye başladı. Yüzünde tarifi mümkün olmayan derin bir mutluluk vardı."

Bu örnek bize duygusal müziğin temiz duygulu insanları sonsuz bir mutluluk içinde manevî bir âlemin en yüksek tabakalarına kadar çıkardığını ve aynı zamanda kendilerini güzelleştirdiğini göstermektedir.

Fakat müziğin insan ruhu üzerindeki etkileri, her zaman böyle süjelerinin güzellikleri karşısında hayran olup kalan gözlemcilerin hoşlarına gidecek ve onları ürkütmeden meydana getirecek şekilde ortaya çıkmaz. Bazen ruhun derinliklerinde müziğe karşı o

Bazen ruhun derinliklerinde müziğe karşı o kadar geniş yerler ayrılmıştır ki, böyle insanların gösterdikleri vecd hâli, soğukkanlılığı ile meşhur olan değme deneyicileri şaşkırtacak derecede korkunç aşamalar göstermiştir.

kadar geniş yerler ayrılmıştır ki, böyle insanların gösterdikleri vecd hâli, soğukkanlılığı ile meşhur olan değme deneyicileri şaşkırtacak derecede korkunç aşamalar göstermiştir. İşte aşağıdaki örnek, alışılmış düşüncelerle inanılması mümkün olmayan bu tür oluştumlardan biridir:

"... Kontes A... felçli bir kadındı. Kendisini tedavi altına almış ve metodik, devamlı bir tedaviye başlamıştı. Bir gün A... yatağında çok acı çekerek ve rahatsız olarak yatıyordu. Yanımızda A...nın akrabasında Laure isminde genç bir kız da vardı. Kontese manyetizma yapmaya başladım; hızla uyudu. Böyle önemli vakalarda normal davranışım olan sakin ve meşgul hâlim yanımdaki genç kıızı sıkıtiğınan La-

ure, kapısı, bulunduğumuz odaya açık olan piyanolu salona geçti ve biraz sonra piyanonun tuşları üzerinde hafifçe dolaşmaya başladı. Daha ilk notaları iştir iştirmez o sırada uyumakta olan hasta anı bir titreme geçirdi. Fakat bu sırada genç kız piyanoyu bırakmıştı. Müzik durunca hasta da yavaş yavaş sakinleşti. Biraz sonra Laure yeniden piyanoyu çalmaya başladı. Fakat şimdi devamlı olarak aşına bir parça çalıyordu. Bu duygusal parçalar hastanın doğrudan doğruya ruhuna işledi. Uykunun doğurduğu uyuşukluktan, alışılmışın tersine olarak, hastanın kurtuluşunu hayretle gördüm. Yüzü canlandı ve yatağın içinde oturdu. Müzik aynı ritimle devam ediyordu. Hasta bir hamlede ayağa kalktı. Gözleri çok açılmış ve sabit bir hâlde dikilmişti. Yavaş yavaş kaymaya başladı ve yatağın kenarına kadar geldi; fakat yürümüyor, kayıyordu. Bir an geldi ki, ayakları yataktan kurtuldu ve hiç istifini bozmadan havada kaymaya devam ederek yavaş yavaş yere indi. Bu manzara ancak operalarda, ilâhî bölgelerden gelen meleklerin bulutlar arasından yere doğru inişini tasvir eden tablolarla görülebilirdi. Bu sırada ben beklenilmeyen ve hatta inanılmayan bu manzara karşısında ne yapacağımı şaşırılmış, hayret ve heyecan içinde donakalmıştım. Bu ne demektir? Hiçbir şey anlamıyordum? Aklım tamamıyla başımdaydı. Asla hayal görmüyordum. Bu manzara hiçbir zaman bir duygu aldanması sayılamazdı. Kadının ayakları ve bacakları çıplaktı. Üzerinde hafif bir gömlekten başka bir şey yoktu. Yere inince yine ayaklarını oynatmaksızın aynı ritimle kayarak piyano salonuna doğru ilerledi. Hasta bu hâliyle sanki tren vagonlarından birinde götürülen bir heykele benziyordu. Ben hayretle

kendisini takip ediyordum; ve belki birdenbire düşüverir diye ellerimi vücudu etrafında açık olarak tutuyordum. Hasta böylece kapının önüne kadar geldi. Fakat piyanoyu çalan kız, onun bu gözleri dimdik, yüzü sapsarı cansız bir hayalet gibi perişan olan hâlini görünce, korkusundan keskin bir feriyat kopardı ve tabii, piyanoyu da bıraktı. Piyanonun sesi durur durmaz A... yere bir paçavra gibi yığılıverdi. Bütün önlemlerime rağmen kendisini tutamadım. Hasta korkunç ve şiddetli sara çırpıntılarında yerde yuvarlanıyordu. Bu çırpıntılar bir süre devam etti ve A... 'nın vücudu kazık gibi sertleşerek dondu. Yüzü toprak rengini aldı. Nefesi, kalbi durdu, hayatı faaliyetleri kayboldu, gözleri kapandı ve bir kadavra hâlini aldı. Benim haykırışlarım ve ricalarım karşısında genç kız korkusundan titreyerek tekrar piyanonun önüne oturdu ve çalmaya başladı. Bu sırada bütün dış âlemle tamamıyla ilgisini kesmiş gibi görünen bu ceset, daha ilk notayı iştir iştirmez hayata tekrar dönmeye başladı. Müzik âdeta mucize gibi tesir ediyordu. Kontes ayağa kalktı, gözlerini açtı. Başını arkaya koyuverilmiş bir hâlde, görünmeyen bir varlığa yalvarır gibi kollarını yukarı doğru uzattı ve yere diz çöktü. Çok günahkâr ve özür dileyenlere özgü

bir alçaklık içinde başı yere değinceye kadar öne doğru eğildi. Fakat bütün bu hareketlerinde olağanüstü bir güzellik ve tatlılık vardı. Vücudu normal hâllerde kimse de görünmeyen bir güzelliğin sembolü hâlini almıştı. Hayır, hayır... Ömrümdede böyle muhteşem bir tablo ile karşılaşmamıştım. Denilebilir ki, kafamızda çizebileceğimiz bütün güzellik kavramları burada mevcuttu.

Fakat artık bu işe bir son vermek gerekiyordu. Çünkü durum çok büyük tehlikelere doğru ilerliyordu. Bu hâldeyken manyetik tesirlerle hastayı yavaş yavaş yatağına doğru çekmeye başladım. Geri geri sürüklenerek yatağına girdi. Müziği kestim. Müziğin kesilmesiyle beraber hastanın yine aynı kadavrik hâle girmesi bir oldu. Gözleri kapandı, nabzı ve nefesi durdu, vücudu taş gibi sertleşti ve kendisinde hayat eseri kalmadı. Bence o anda bu kadının ölü olduğu ve elimde bir kadavradan başka bir şey bulunmadığı muhakkaktı. Kontesin bu suretle ölümüne sebep olduğunu düşünerek ıstırap ve endişe içinde bayılan ve isterik krizlerle çırpanan Laure'nin bir saatten beri git tikçe şiddetlenerek devam eden bu hâli de evvelki tabloya katılınca, ağırlık, insanın aklını başından alabilecek bir dereceye varı-

yordu. Laure'yi diğer bir odaya götürdüm ve tekrar hastanın yanına geldim. O, cansız ve donmuş hâliyle yatağında yatmaktaydı. Birkaç saatlik çok yorucu bir çalışmadan sonra kadını tekrar hayata getirebildim. Kontes uyanır uyanmaz odada yürümeye başladı. Artık felçten de kurtulmuştu.

Müzikteki bu güç nereden geliyor? Hastayı kendine doğru çeken çekim müziğin neresindedir?... Müzik durunca hastanın cansız bir kadavra hâline girmesinin sebebi nedir? Nihayet hastalığın kesin tedavisini sağlayan bu kuvvet nereden geliyor?...

Bunların hiç birisini açıklamayacağım; çünkü birçok şeylerde olduğu gibi burada da birçok sır vardır."

Bu vaka çok önemlidir; acaba burada Lafontaine, müziği son zamanlarda durdurmasaydı kadının sonu ne olacaktı? Bu soruya Lafontaine şu cevabı veriyor:

"Deneylerime dayanarak şimdi şunu söyleyebilirim ki, eğer bu vakada müzik daha uzamış olsaydı -ne kadar bilmiyorum- artık önümde bir daha hayata geçişi mümkün olmayan bir kadavradan başka bir şey kalmayacaktı."

(Fener Dergisi, 1938)

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN ANKARALILARA DUYURU

● DERNEK MERKEZİNDEKİ KONFERANSLARIMIZ (Saat: 19.30-20.30)

14 OCAK	Bilgi Çağı	Atilla UYSAL
21 OCAK	Eş Koşmalarımız	Hülya UYSAL
28 OCAK	Neden Sinanıyoruz?	Emre ÜLKER

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Şehit Adem Yavuz Sokak, 6/31 Kızılay/ANKARA Tel:118 44 72

● DERNEK DIŞINDAKİ KONFERANSLARIMIZ (Saat: 14.00-16.00)

25 OCAK	Aydınlanma Yolunda Bencillığın Terki	Erol KONYALIOĞLU (M.T.İ.A. Derneği Üyesi)
---------	--	--

Yer: Gama-Gürtüş İş Merkezi (TÜRSEK- Konferans Salonu)
Atatürk Bulvarı No:211 Kavaklıdere/ANKARA

NOT: TÜM ETKİNLİKLERİMİZE KATILIM ÜCRETSİZ VE SERBESTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

DARWIN DURUŞMASI HAKKINDA

Yavuz Keskin

BU ayki yayınladığımız, dört bölümlük bir yazı dizisiyle sizlere sonraki dört sayımızda, Le Figaro dergisi tarafından gerçekleştirilmiş olan bir söyleşiyi sunacağız. Hayatın yerküremiz üzerindeki gelişimine ilişkin olarak değerli bilim adamlarınca dile getirilmiş olan görüşleri merakla, ibretle ve belki de sevinçle okuyacağınızı umuyoruz. Blois Toplantısı'nın sonunda gerçi "**hayatın yerküre üzerindeki tekâmülüne ilişkin olarak küresel (global) anlamda bir açıklamanın henüz yapılamamış olduğu**" gerçeği ortaya çıkmamış değildir, ama çok önemli bir şeyler yine de söylenememiş, eksik bırakılmıştır: Spiritüel bilgi ile temasa geçmiş olan yurttaşlarımız bu eksikliği derhal hissedeceklerdir.

Şüphesiz, işin doğrusunu bilmek, diğer okuyucularımızın da hakkıdır, ama bu doğruyu bulmak üzere ihtiyaç duyacakları büyüteci, yani **hakemlik edecek kudretteki bilgiyi** onlara sunmak ise bizim vazifemizdir. Derneğimiz tarafından 1960'lı yıllardan beri sahip bulunulmakta ve halkımıza her vesileyle tanıtılmakta olan bu bilgi kaynağının küçük bir bölümünü-ki bu satırlar, "**Sadıklar Planı'nın Ruhsal Tebliğlerinden**" alınmış satırlardır-işte bu maksatla sunuyoruz:

"**Kâinatlarda mevcut olan varlıkların kâffesi, Yüksek bir Ruhî Organizasyon tarafından birer tez olarak meydana getirilmiştir.** Bunun altında şu hakikat yatar: Yüksek Kâinat Kanunları'nı ve İlâhî Prensipleri benimsemiş ve bunları nefsinde tatbik etmiş olan bir varlık, bir ruh varlığı, maddeyi her türlü varyasyonu içerisinde istimal edebilir ve bunu kendi iradesine bağlı olarak, muhtelif terkip ve sentezlerle tanzim edebilir.

Bir misal: Bu seviyede bulunan bir varlık, ki (onu) tasavvurunuz mümkün değildir, maddenin ince ve kompleks özelliklerini biraraya getirmek ve bunlardan yeni sistemler kurmak suretiyle, sizdeki tüp içerisinde organik varlık hâsıl etme çabalarının en müspeti olarak, bu varlıklar, organik varlık, daha doğrusu organik bedenler hâsıl edebilecek güçtedirler. Çünkü, bu organizmayı teşkil eden yapı taşlarının esasını meydana getirmekte güçleri büyüktür. Böylece bu tip varlıklar, ruhların maddî epövlereğini ikmal etme hususunda çok değişik hassaları ve kabiliyetleri taşıyan ortamları hâsıl ederler. İşte bunlar, bedenlerin esasıdır. Ve zaten bu bedenleri teşkil edecek olan maddeleri, kendi bünyeleri içerisinde biraraya getirip, kanunlarla sıkıca onları çevreledikten sonra, muhakkak ki orada, onunla ilgili, onunla ilgi kuracak bir ruhî varlık bulunur ve işte bu ruhî varlık da, kendine beden olarak seçmiş olduğu bu maddî ortamı, kendi kapasitesine göre faaliyete geçirir ve onu dıştan

mütalâa eden ve gözleyen birisi, onu muhtelif vasıtalarıyla tayin etmeye çalışır.

Bu mütalâadan sonra şu-anı anladığınız iktiza edecektir ki, **kâinatlarda mevcut olan bütün canlı tipleri; işte böyle, ruhun pek oynak, pek değişik, pek girift tekâmülü için lâzım olan ortamı, vasatları meydana getirmişlerdir.** Bu, bilemediğiniz en küçük bedenden, organizmadan başlayıp, en muğlak, en büyük kabiliyetleri gösterebilecek organizmaya kadar kâinatlar dolusu değişimler arz eder..."

(Celse No: 131)

"**Sizlerin takip etmekte olduğunuz ilmi yol veyahut müşahede, ana kaynaktan, gövdeden ayrılmış, tali yollara girmiş bir durumdadır.** Tekrar onun ana yola ulaşabilmesi için bir hayli çetin devrelerin ve idrak zorlanmalarının meydana gelmesi zarureti vardır. Bu bakımdan, türlerin orijinal varlıkları hakkında ifade edeceğimiz sözler, şüphesiz sizin bugünkü malûmatınız kapsamında bulunmayacaktır.

Yeryüzünde mevcut bulunan nebât, hayvan ve insanlar birer prototipe maliktirler. Nevilerin birbirinden farklı neticeler arz etmesi gayet normaldir. Çünkü hepsi, tekâmülün seyri içerisinde ve tedricî nizama bağlı olarak elde ettikleri melekelerin maddî görünüşlerini ifade ederler. **Bir tür, yani nevi, bir zaman sonra farklı bir durum arz etse bile, bu durum prototipten netice itibarıyla yüzde beş ya da on civarında farklı olabilir.** Ve bu fark, o proto-

tipin muktedir olduğu ruhî potansiyelin kendisine, en ufak bir zarar dahi getiremez.

Unutmayınız ki, tekâmül etmekte bulunan ruh (varlık), kendi bedeni üzerinde iradesinin ve tecrübesinin genişliği nispetinde tasarrufla bulunabilir. Bunu, kişiliğinin teşekkülünden evvel görülen bir modifikasyon olarak tadil eder. Kendisine has bir hâle getirmeye çalışır. **Böylece bir varlık yavaş yavaş hakikî saadetini, yani benliğini, kişileşmesini temin edinceye kadar bağlanmış olduğu maddî organizmayı şu veya bu şekilde tadil edebilir. Bütün varlıklar bir prototip hâlinde müstakilen meydana getirilmiştir.** Varlıkların bağlı oldukları ruhî plânlar, kendilerini devamlı olarak enerji ve bilgi bakımından beslediği için, bunların maddî görünümleri arasında da tedahüller, benzeşimler vuku bulur.

Nebatlar ve hayvanlar, grup ruhları tarafından sevk ve idare edilirler. Grup ruhları, daha doğrusu grup ruhu, bir hayvan türünü hâkim olarak ele alır ve bu kalıp içerisinde oraya enkarne olmuş olan varlıkları sevk ve idare eder. Bunların muayyen zamanlar içerisinde tekâmülünü temin etmek üzere faaliyetlerini kontrol eder, yürütür, dirije eder. Grup ruhu, bütün varlıkların müstakil ruhlarından, daha doğrusu ferdi ruhlarından başka bir ruhî antitedir. **Halbuki, insanda bu grup ruhu mevzuu bahis olamaz. Zira insanın bizzat kendisi, şahsiyetini kazanmış, egosunu meydana getirmiş bir durumdadır. Nebatlarda ve hayvanlardaki türlerin farklılaşması, birbirlerinden meydana geliyormuş gibi gözükmesi, tamamen bir grup ruhunun hâkimiyetinden ileri gelir ki, bu grup ruhu, hayvanların muhtelif ve nebatların çeşitli şekiller almalarını ve birbirlerinden çeşitli farklarla türe-**

melerini temin etmek suretiyle, gruplarına dahil olan varlıkların, muhtelif şeklide görgü ve tecrübelerini temin etmeye çalışır.

Meselâ; bir kedi, prototip olarak meydana geldiği zaman, o bir varlığın enkarinesi için teşkil edilmiş bir yapıdır. İnhilâl ettiği zaman toprakla beraber aslına döner. Bu yapının evölüsyonu mevzuu bahis olamaz. **Kedi, maddenin daha seyyal parçalarından meydana getirilmiş bir bütün, netice itibarıyla bir inşaattır. Bunu etkisi altında tutan bir varlığın tekâmülü mevzuu bahistir. Ve asıl varlık odur.** Ve bu safha içerisinde bulunan varlık, şahsiyet sahibi olamadığı için, idrakî o safhada gelişmediği ve neşvünema bulamadığı için bir grup ruhuna bağlanmıştır. Bu bir organizatör ruhtur. Bir plândır. Dolayısıyla kedinin maddî kopyalarının gitgide farklılaşması, muhtelif şekiller alması, büyümesi, küçülmesi, tüylerinin uzayıp kısalması, renginin değişmesi, huylarının değişmesi, bunlar tamamen vasıtayı kullanan varlıkların ihtiyaçlarına ve kabiliyetlerine göre meydana çıkar. Nitekim, siz normal bir kediden anormal bir varlık meydana geldiğini gördüğünüz zaman, burada dejenerasyon var dersiniz. Gene aynı kediden, kendi anasından daha üstün vasıflı bir kedi gördüğünüz zaman, rejenerasyon var dersiniz. **Bunların hiç biri maddenin kendi marifetiyle vuku bulmaz. Bunlara bir tesirle enkarne olmuş olan varlığın dahil vardır. Ve bu dahi yüzde doksan dokuzdur.**

Bu bakımdan türlerin birbirinden gitgide daha mütakâmil şekiller aldığını iddia edemezsiniz. Mikroskobik nazarda birbirlerinden farklı biçimler aldığını iddia etmek, bunların muhakkak birbirlerinden meydana gelmiş olduğu na delil teşkil edemez. Her şey-

den evvel bu vasatları kullanan ruhî varlıkları ve bilhassa nebat ve hayvan sahasında grup ruhunun hepsine şamil bir üstünlüğü ve hepsini birbirine ekleyebilecek derecede bir kudrete sahip olduğunu düşünmelisiniz. Türler arasında meydana gelen farklılığın ne istikamette olduğu insanlar için meçhuldür. Mükemmelleşmiş midir, gerilemiş midir, olduğu yerde durmakta mıdır, yoksa bilinen bütün istikametlerin dışında başka bir yöne doğru mu gitmekte midir? **Yani maddî vasıtayı bu istikametlere doğru sevk eden ruhî kudretin, nasıl bir evölüsyon geçirdiği hiçbir ilim adamınının malûmu değilken, elinizde mevcut bulunan birkaç müşahedeyi gerçek prensip olarak ortaya koymanız biraz gariptir..."**

(Celse No:134)

"Burada bir noktayı söylemenizi beklerdim. Bir insanın biyolojik olarak iki farklı yumurtadan başlayıp, insan formunu alıncaya kadar geçirmiş olduğu bütün safha, ruhun kendi bilgisi ve görgüsü ile alâkalı bir tekâmül safhasıdır. Çünkü sizin varlığınız, yani ruhu-nuz, hücre dediğiniz ortamdan başlayarak bugünkü kompleks bedeninizin bulunduğu safhaya kadar çok geniş bir zaman skalası içinde tekâmüle tâbi olmuş, öğrenim görmüş ve tesir almıştır. Şunu anlatmak istiyoruz ki, **bir ruhun, bilhassa insan bedenini idare edecek, ondan istifade edebilecek safhaya gelmiş bir ruhun, gayri şuur muhtevası içerisinde bu evölüsyonun, bu maddî evölüsyonun bütün maketleri ve kopyaları mevcuttur. Böylece varlık en basitinden, yani onun için en eski, fakat en iyi bildiği bir başlangıçtan, tesirin yayılması prensibine uygun olarak, hücreden başlamak suretiyle kompleks vücuda kadar çıkar. Bu hâl zaten onun için normal-**

dir, zira tekâmülü süresi içerisinde bu safhaları, bu görgü ve tecrübeyi zaten geçirmiştir.

Bu hâl hiçbir zaman yer yüzünde ve başka plânetlerde mevcut olan varlıkların, aynen bu safhadan geçtiğinin bir delili, İtirazsız sapaşğlam bir delili olamaz. Fakat insanlığın şu sırada elinde bulunan bilgisi ve görüş zaviyesi henüz bu tarzda düşünmeyi mümkün kılacak kadar evrenselleşmemiştir. Sizlere bunları gösteren ilim adamlarınız, ruhî bir evölüsyonu, ruhî bir antiteyi sureti katlyede zikretmezler, edemezler. Bu bakımdan ve daima münakaşalı bir bilim içerisinde bulunmaya mahkûm oluyorsunuz..."

(Celse No: 134)

"Fizik kâinatın her türlü unsurundan, her şeyin yapımından istifade edilir. Maddî varlıklar bîzatihi bir enerjîye, bir kudrete, bir inisiyatife, bir zekâyâ malik değildir. Sözlerinize dikkat ediniz. Onlara ruhun haricinde özel bir hüviyet, bir zekâ ve idraklilik veriyorsunuz. Fizik âlemin, sorarım size, hakikî yapı taşı nedir? Buna cevap veremeyeceksiniz ve zaten vermenizi de istemiyorum. Öyleyse, şuna dikkatinizi çekeriz ki, organik maddelerin yapı taşı hücre değildir. Yani varlık hücreyi hâkimiyeti altına alarak onu geliştirmeden de çok evvel, bazı unsurları, bazı prensip ve esasları etkisi altına almaya mecburdur. Eğer siz o safhaya erişmişseniz, göreceksiniz ki, hücre ve diğer ondan daha farklı ve daha gelişmiş topluluklar hiçbir şey ifade etmez.

Her şey bir nüfuz ve nazarın genişlemesine bağlıdır. Müşahede imkânlarınız nedir? Netice itibarıyla, birtakım basit âletlerle iş görürsünüz. Ve onların vereceği bilgiyle mahsurunuz. Bunu hem mikro, hem makro âlemde aynı şekilde yapıyor ve fakat kesin konuşuyorsunuz."

(Celse no : 134)

"Halihazırda bir insan bedeninde tecrübelerini tamamlamakta olan varlığın; bir nebat, bir böcek veya bir başka canlı olarak tecrübesine devam etmesinin, varlık nokta-i nazarından hiçbir farkı yoktur. Fakat enkarne olmuş olan ruh bakımından, şuur nokta-i nazarından büyük farklar vardır.

Yeryüzündeki bir insanın enkarnasyon hayatı, muhakkak tek hücreli bir maddî mekândan, çok hücreli bir kompleks organik mekâna kadar gîtmesi iktiza etmez. Böyle bir şart, böyle bir kanun da mevcut değildir. İnsan ruhunun tekâmülü maddeye tamamen bağlı olarak vuku bulmaz. İnsan ruhu, ancak şuurun ihtiva ettiği kudretler nispetinde bir maddî mekânın hâkimi durumuna geçer. Bu maddî mekân, neden yalnız sizin arzınızda mevcut olsun? Bu maddî mekân, neden yapı itibarıyla bir hücreye, bir bitkiye, bir nebata bağlı olsun, ona benzesin? Bu maddî mekânı niçin illâ sizin kendi noksan bilginizin ifade etmiş olduğu bir sistematik içerisinde mütalâa edesiniz? Siz maddî mekânın, maddî buudun ve maddî kanun-

ların şumulünü ve miktarını bilemezsiniz. Bundan şunu demek istiyoruz ki, bir ruh, tekâmül edecek olan bir ruh, tekâmülünü sadece bilinen kalıplar içerisindeki maddî vasatlarda ikmal edip, inkişaf etmez. Maddenin terkibi, maddenin kombinasyonları sonsuzdur. Sizin tek hücreli olarak göstermiş olduğunuz bir varlığın imkânları, dünyanızın imkânları gibi çok kısır, çok dardır. Halbuki başka bir sistemin başka bir tek hücrelisindeki imkânlar, sizinkinden kat kat fazladır. Bu, aynı şekilde nebata ve hayvana da, hatta insan bedenine (göre) de düşünülebilir. Görülüyor ki, bir ruhun, arzınız üzerinde sıralanmış olan varlık biçimlerini aynıyla takip etmesi zarureti hiçbir şekilde mevcut değildir ve zaten bunlar birbirinden türemiş de değildir, birbirinin müştaki değildir. Her biri bir tip olarak mevcuttur ve onların her birinin genel tekâmül klâsmanında maddî vasat olarak birer yerleri ve dahil oldukları şubeleri mevcuttur.

Maddî sıralanış sizin indî sıralayışınızdır ve siz varlıkların, şuur kapasitelerine göre sıralanışını yapacak kadar bir idrak ve bilgiye de malik değilsiniz, hata işlersiniz.

Bu hata, hayat imkânlarının sadece arza mahsus, tekâmülün sadece arzın bir noktasından başlayıp bir noktasında bitmesi fikrine dayanır. Sizin klâsik olarak vasıflandırdığınız bu bilgiler, esasında yarı yarıya yanlış bilgilerdir..."

(Celse No: 132)

Su karşiki dağ... Oraya çıkacağız. Yol yok... Oraya kimse çıkmadı. Sizin açtığınız yoldan çıkılacak. Siz yol açmasını bilir misiniz? Uygunca açabilir misiniz? Uzun zaman bozulmadan kalacak şekilde yapabilir misiniz? Evet mi, hayır mı?

SADIKLAR PLÂNI-

Ve Nihayet

Darwin Anıtı da Yıkıldı

1. BÖLÜM

LE FIGARO MAGAZINE (26 Ekim 1991)

BLOIS'DAKİ DARWIN DURUŞMASI

Komünizmin yıkılışı, toplumlarımızı entelektüel açıdan feci şekilde etkilemiş olan bir diğer teorinin, yani Darwinizmin yıkılışına da yol açmak zorundaydı. Bir asırdan beridir, Darwinizm, hayatın tesadüflere bağlı olarak oluştuğu ve geliştiği, daima en güçlü-nün muzaffer olduğu görüşünü ısrarla öne sürüp ayak diremekte ve bununla da böbürlenip durmaktaydı...

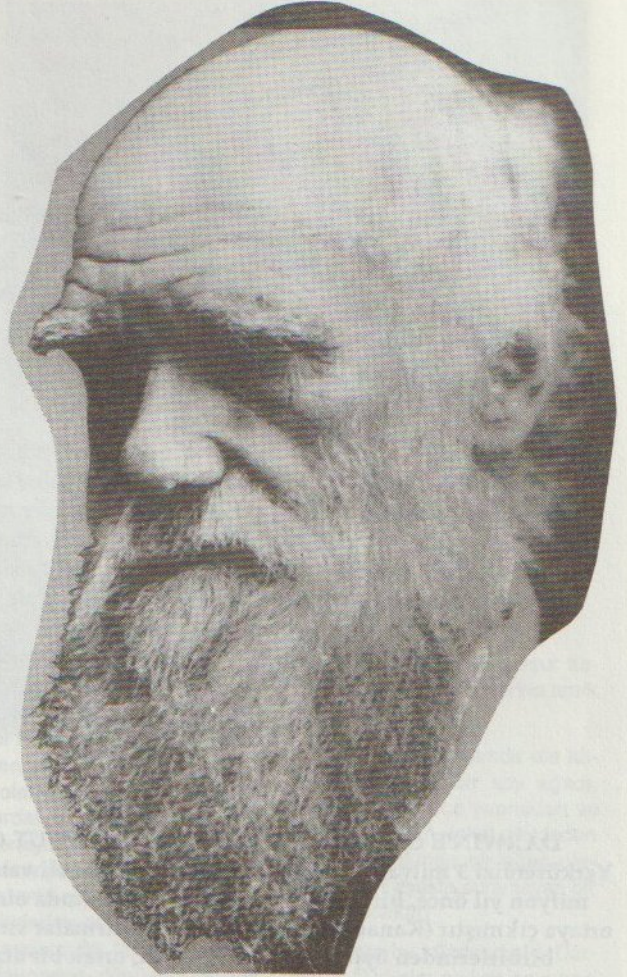

Sağdan birinci: Stanley Miller; sağdan ikinci: Christian de Duve;
soldan birinci: André Brack; soldan ikinci: Manfred Eigen; oturan: Abdus Salam;
ayaktaki: Toplantıya organizatörlük etmiş olan Jean Tran Thanh.

13 Ekim-19 Ekim 1991 tarihleri arasında, dördü Nobel ödüllü sahibi olan iki yüz bilim adamı "3. Blois Oturumu"nda biraraya gelip "hayatın kökeni" konusunu görüşmüşlerdir. Görüşmeler çok heyecan uyandırıcı bir tarzda cereyan etmiş ve sonuçta eski teorilerin çatırdayıp çöküşüne tanık olunmuştur. "Evrimsizlerin evrimi" konusuna tam bir açıklık getirmek üzere, Le Figaro dergisi, beş ayrı dalın uzmanı olan beş bilim adamıyla görüşmüştür. Bu bilim adamları bu konuda ne demişlerdir? Darwin teorisinin, ikincil dereceli birkaç hususu açıklayabildiğini, ama tekâmülün temel fazlarını (evre) açıklamakta âciz kaldığını (yeni organlar ile kuşlar ve omurgalılar gibi yeni organizasyon türlerinin ortaya çıkışı... vs. konusunda). Oysa bu teori bu maksat için oluşturulmuştu. Ve sonunda, bazılarınca hâlâ daha sır olarak saklanmakta olan şu gerçek apaçık şekilde ortaya konmuştu: **Hayatın yerküre üzerindeki tekâmülüne ilişkin olarak küresel (global) anlamda bir açıklama henüz yapılabilmemiş değildir.**

Bu sorun sadece bilimsel veya felsefî öneme sahip bir sorun değildir. Gerçekten de, Michael Denton'un dediği gibi: "**Batılı insanın töre bilimi (etik) ile felsefe, büyük oranda, insanlığın tam anlamıyla kör bir molekül ayıklanması süreci sonunda meydana geldiğini dile getirir yapıda bir iddia üzerine oturtulmuş durumdadır. Darwinvari tekâmül iddiası mevcut olmasaydı asrımızın bugünkü durumunu anlamak mümkün olmazdı. Son seksen yıl içinde dünyamızı sılıp süpürmüş olan sosyal ve politik akımlar, onun entelektüel yaptırımını olmasaydı, hayat bulamazlardı.**"(*)

Çin'de piskoposluk yaptığı sırada Kızıl Ordu'nun Darwinizm konulu kurslar açtığını görmüş olan Mgr Cuthbert O' Gara'nın ifa-

CHARLES DARWIN: HAKKINDA BİLİMSEL DAVA AÇILMIŞ OLAN BİLİM ADAMI.

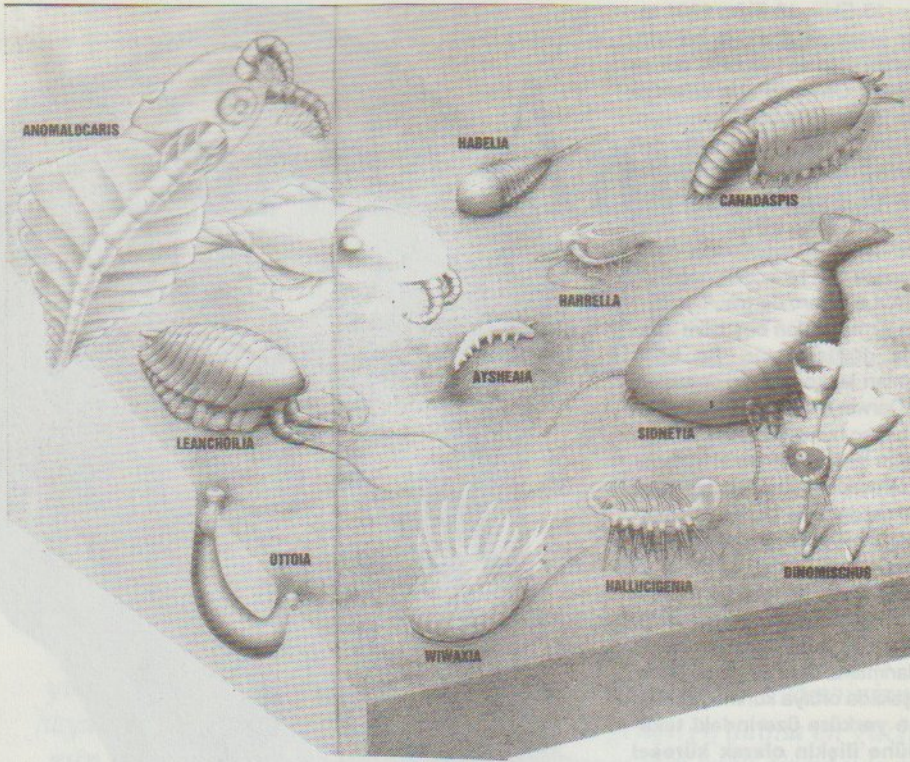
Günümüzün en ünlü ve en yüksek düzeyli bilim adamları, onun bir buçuk asırlık teorilerini artık çekinmeden itham ediyorlar.

desi dehşet uyandırıcıdır. Orada Marksizm, Darwinizmden sonra gelmektedir. Kafalara yerleştirilmiş olan "yaşayabilmek için vahşice mücadele" fikri "tabiatın temel niteliği" hâline gelmiştir.

Lenin heykelinin devrilişin-

den birkaç ay sonra bu kez Darwininki sallanmaya başlamıştır. Hayret uyandırıcı bir zaman çakışması...

(*) "Kriz geçiren bir teori: Evrim Teorisi"-Flammarion 992.

DARWINE GÖRE BU VARLIKLARIN MEVCUT OLMAMASI GEREKİRDİ. Yerküremizi 3 milyar yıl boyunca sadece tek hücreli varlıklar iskân etmişti. Bundan 500 milyon yıl önce, birdenbire denilecek bir anlamda olmak üzere bu acayip varlıklar ortaya çıkmıştır (Kanada'da yürütülmüş araştırmalar sırasında bulunmuşlardır). Bunlar birbirlerinden öylesine farklıdır ki, ortak bir atadan Darwinvari bir süreç sonucunda türemiş olduklarını iddia etmek imkânsızdır.

Prof. Roberto Fondi(1) ile yapılan röportaj

"Tabiatta tesadüf diye bir şey söz konusu değildir, bir program yürürlüktedir. Tekâmül sürecini, maddî olmayan tesirler yönlendirmektedir."

Muhabir: Paleontolojist (taşılbilim uzmanı) olarak, bu alanda gerçekleştirilmiş olan keşiflerin Darwin teorisinin beklentilerine cevap verip vermediklerinden söz edebilir misiniz?

Prof. Fondi: Lamarck (2) tarafından ortaya atılmış olan tekâmül görüşü gibi Darwin teori-

si de üç postülâ üzerine oturtulmuş durumdadır:

1. Hayat, muhtelif moleküllerin kendiliğinden biraraya gelmeleri sonucunda oluşmuştur.

2. Hayat, basit formlara daha karmaşık formlar hâline geçme imkânını sunmuş olan tedarici

(1) Sienna Üniversitesi'nde Paleontolojist Profesör.

(2) "Kendiliğinden Oluşum" ve "Dönüşümcülük" diye anılan ve daha sonra Darwin tarafından da benimsenmiş olan iki teorisinin sahibi Fransız natüralist.

bir değişim (transformation) sürecine maruz kalmıştır.

3. Hayat, metafizik veya spiritüel gclerin etkisi sayesinde değil, doğal gclerin (elektromanyetik, kimyasal, çekimsel vs... gclerin) etkisi sayesinde oluşmuş ve değişime uğramıştır.

Bu modern mitolojinin ilk iki postlsındaki yanlışlığı gözler önüne sermek için paleontolojiye başvurmak yeterlidir: En eski kayalar (rocshes) 4 milyar yaşındadır. Buna karşılık, ilk canlı varlıklar (mavi algler veya bakteriler) ise ancak 3,5 milyar yıl önce sahneye ıkışmışlardır. Demek ki, ilk canlı varlık 500 milyon yıllık bir zaman dilimi içinde oluşmuştur, ki bu da, hayatın tesadüfen meydana gelmesini mümkün kılamayacak kadar kısa bir süredir.

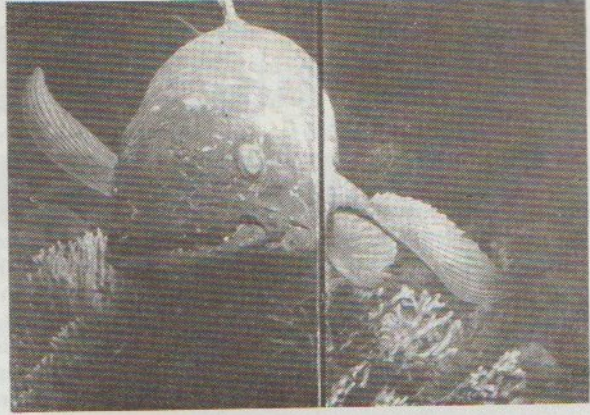
Muhabir: *ok mu kısa?*

Prof. Fondi: Evet, hatıra gelebilecek en basit hücre bile, kendisine sayıca iki katına çıkma imkânını sunan çift helis hâlindeki DNA'sı bakımından, akla durgunluk verecek kadar karmaşık bir şeydir.

İkinci postlya gelince, bunu 20. asrın paleontolojisi çoktan rtmştir: Hayatın zaman içindeki seyri sırasında birsürü kopuklukların meydana gelmiş olduğunu göstermek suretiyle, paleontoloji, bu hususu gözler önüne pek güzel sermiştir, ki bu da Darwin teorisinin şemaları içinde yer almayan bir şeydir.

Muhabir: *Ne gibi kopukluklar?*

Prof. Fondi: Az önce belirttiğim gibi, ilk kopukluk, hayatın kendiliğinden oluştuğu hususuna ilişkindir. Eski kayalarda, hayatta ortaya çıkma imkânını sunar yapıdaki molekül kabarcıkları, yani ilk çorbanın (soupe primitive) izine bile rastlanmamıştır. Dahası, en eski hayat formları,

DARWINCILER İÇİN 1938 TARİHLİ İLK KÖTÜ HABER.
Bu balık, sözde, tüm memelilerin atasıydı. Birkaç 10 milyon yıldan beri yoklara karışmış olduğu sanılıyordu. Ama kendisiyle, bundan 50 yıl kadar önce Comores sahillerinde yüz yüze gelindi. Teorideki iddianın aksine, çok eskilere ait u atasından sonra hiçbir gelişim kaydetmemişti.

varlıklarını, tam 3 milyar 200 milyon yıl boyunca, hücre çekirdeğinin "ortaya çıkışı" dışında kayda değer herhangi bir yenilik göstermeden srdmşlerdir. Bundan ayrı olarak, çok hücreli organizmalardan oluşma u fauna aniden ortaya ıkışmıştır: Bu faunalar birbirlerinden son derece farklıdır, ama ortaya çıkış zamanları birbirlerine pek yakındır; onun için, aralarında, "filân fauna, falan faunadan dönüşüm süreci sonucunda oluşmuştur" gibi bir bağıntı kurmak mümkün değildir.

Ayakta Duramayan Ağaç

Hayatın tarihi boyunca, hep birbirlerinden genellikle temelden farklı olup milyonlarca yıl boyunca cevher yönünden hiç değişim göstermeden varlıklarını srdmş olan ve daha sonra da birdenbire yok olup giderek yerlerini başka hayat formlarına bırak-

mış bulunan, aniden oluşur türden formların tezahrlarına tanık olmaktadır.

Konu bu anlamda ele alınarak çizilecek bir sy ağacı, mecburen sadece yaprakları ve birkaç dalı olan, fakat gövdeden mahrum bulunan bir ağaç olacaktır, yani ayakta duramayan bir ağaç olacaktır!

İşte bu yüzdedir ki, Darwin'in fikirlerini açıkça savunan bir paleontolojist, bence, vicdanıyla çatışmaya girmiş olmaktadır.

Muhabir: *Bütün bunlar, unc postl konusunda bizi nasıl bir sonuca vardıracaktır?*

Prof. Fondi: Bu husus rahatça ortaya konabilir. Darwin'in bakış açısından hareket edilince (hatta kopuklukları kabul eden, fakat bunların izahında tesadüfi dönüşüm olgusu ile srf mekanik yasa olgusundan başka bir olguyu kabul etmeye yanaşmayan

Dış Basında PSİ

LİSANS ÜSTÜ ÖĞRENCİSİ PSİŞİK SANATI ARAŞTIRIYOR

Uyku sırasında bile (otomatik) kendiliğinden çizme hünerine sahip olan ve Spiritüalizm ile ilgili çeşitli ilgi alanlarına sahip seçkin sanatçı (ressam), bir lisans üstü öğrencisinin araştırma konusu.

William Wallace, geçen hafta Austin Spare tarafından yapılan çizimlerden bazılarının fotoğraflarına bakmak için PN (Psychic News)'e geldi.

Spare'i çok iyi tanıyan ve sanatçıyı çizimleri yaparken izlemiş olan Frank Letchford da onunla birlikteydi.

Bay Wallace, "Kolejdeki ilk tezimi Spare üzerine yaptım." dedi. "Onunla ilgili yayımlananların az olması hiç hoşuma gitmemişti, bu yüzden onunla ilgili bir yazı hazırladım."

"Daha sonra Frank Letchford'la temas kurdum. Birbirimizle haberleştik. O, benim gözümde Spare'i bir insan varlık hâline getirmişti."

Bay Wallace, çeşitli yetkililerden bilgi topluyor. Şimdi Spare'i, otomatik yazma ve çiz-

AUSTIN SPARE

meyle ilgilenen diğer insanlarla birlikte esas karakter ve emniyet noktası olarak alıyorum."

Bay Letchford, "İkimizde Spare'i William Blake'den sonra mistik dünyadaki en anlamlı figürlerden biri olarak kabul ediyoruz." diyor.

İkisi de, Austin Spare'i sergilerinden, satın aldıkları

çizimlerden ya da kurulan kişisel ilişkilerden hatırlayanlardan gelecek olan mektupları bekliyorlar.

Letchford PN'e şunları söyledi: "Spare, Spiritualizm ile ilgileniyordu. Bu, onun diğer birçok ilgi alanları içinde en önemli olan konuydu. O, insanın nereden geldiğiyle, sanatı ve düşüncesiyle ilgili-

niyordu."

"Spiritüalizm'in binlerce yıllık geçmişi olduğunu vurguladı. Spare, ilk insanın daima bizimle olduğunu söyledi. Bu konuyu tamamen baskı altında tutamazsınız."

Bay Letchford, "Austin Spare, Hannen Swaffer'in çok yakın arkadaşıdır." dedi.

Bu üst düzey Fleet Street gazeteci, öncü bir Spiritüalist ve Rehberi Silver Birch idi ve adının verildiği çevrenin bir üyesiydi.

Letchford, ressamın Blue Eagle (Mavi Kartal) olarak bilinen Kızıldere rehber bir ruhu olduğunu söylüyor. "O, Spiritüalizm'den kesinlikle çok şeyler kazandı. Ölü ressamların elleriyle çizildiğini iddia ettiği birçok resmi karanlıkta çizdi."

Bay Spare, 2. Dünya Savaşı sırasında Londra'da Fil ve Şato (The Elephant and Castle) bölgesinde bombalamalardan sonra birçok hayalet gördü. Hepsini kaldırımlara üşüşüyorlardı.

Ressam (sanatçı), bu hayaletlerin anı ölümlere maruz kalan bomba kurbanları olduğuna inanıyordu.

Bay Spare'ını, 1. Dünya Savaşı başladığında, sürdürdüğü Spiritüalizm sona erdi. Bundan önce, onu kurulu dinlere karşı bir alternatif olarak görüyordu. Sanatçıya göre, bunun düşüşü mumlu kâğıt silindirler ve radyonun ortaya çıkmasından olmuştur.

"Bu, tasavvufu Spiritüalizm'den alıp götürmüştür. Ama Spare Spiritüalizm hareketiyle olan ilişkisini devam ettirmişti, diye açıklamaktadır Bay Letchford.

Bay Wallace, "Spare 5 yaşındayken hayaletleri çizerek görüldü." diye ilâvede bulundu.

Buna tanık olan biriyle konuştuğunu söyleyen bay Letchford, bunların keşişler gibi cübbeli figürler (şekiller) olduğunu da söyledi.

"Spare için hayalet görmenin bir anlamı yoktu. Sanatçı, hayaletlerin geçmişteki görüntülerin bir anısı olduğuna inanıyordu."

Sanatçı, çizimlerini çok hızlı olarak akıl perdesinden yapıyordu.

Bay Letchford'ın hatırladığı bir olay da, bir pazar günü sanatçıyı beklenmedik şekilde ziyaret etmesiydi. "Spare, tablolarıyla çevrili koltuğunda oturuyordu. Gözlerinin yarı kapalı olduğunu fark ettim. Sanırım trans hâlindeydi."

Bay Spare, onun eserinden ziyade, kendisinin elektromanyetik alanı içinde darbelerde bulunan Albert Durer ile temas hâlinde olduğuna inanıyordu.

Bay Letchford şöyle ifade ediyor: "Spare'in Spiritüalizmi, bir ruh varlığıyla yapılan iki dünya ortaklığından ziyade, ataların aklı ile temas hâlinde olmaktı."

"O, medeniyete giden altın ipliği arıyordu. Spiritüalizm, insan düşünce ve iletişiminin daha geniş olan küresi için bir araçtı."

Bay Wallace şu noktayı vurguladı: "Spare hiç bir şekilde kolayca aldanan saf biri olmadı ve çok iyi bir şekilde okundu. Önüne gelen her şeyi iyice tartardı."

Austin Spare PN'de bir

çok kereler haber oldu. 1933'te bir makale şöyle başlıyordu: "Her biri, sıradan bir ressamın tam bir gününü alacak çalışma olan 15 psişik çizim, Austin Spare tarafından bir akşamda yapıldı." Bu ve psişik olarak çizilmiş diğer eserler, sanatçının stüdyosundaki serginin çekirdeğini oluşturmuştu.

Makale, "Psişik resimlerinin çoğu trans hâlindeyken çiziliyordu." diye devam ediyor.

Birçok sabah uyandıığında tahminen geceleyin trans hâlindeyken çizilen resimleri bulurdu.

Bay Spare, 1947'de PN'de yapılan bir görüşmede, Sir Oliver Lodge'in portresinin Spiritüalizm'in öncülerinden olan büyük bir bilim adamının kısmen materyalize olan ruh bedeni tarafından yapıldığını söyledi.

1888'in son gününde bir polisin oğlu olarak dünyaya gelen Austin, 14 gibi hatırı sayılır bir yaşta, Katı Geometri (Solid Geometry) üzerine ilmi bir eserle matematik dalında Ulusal Altın Madalya'yı kazandı.

17 yaşına kadar, Britanya'da Royal Akademi'de resmi asılı olan en büyük teknik ressamlardan biri oldu.

Ancak, tomurcuklanan deha, başarıya sırtını çevirdi ve Londra'nın fakir bir mahallesinde yaşamayı tercih etti. Sık sık parasız kaldı.

Austin Spare 1956 yılında da 67 yaşında vefat etti.

(Psychic News'den

Ercüment KAYA Çevirdi.)

KATI MATERYALİZE VARLIKLAR GÖZLENDİ

Galli medyum Florence RICHARDS bu yılın Ocak ayı içinde dezenkarne olmuştu. 76 yaşında bedenini terk etmiş olan medyumun sağlığında yapılan celselerin bazılarında katı materyalize varlıklar, hazır bulunanlar tarafından uzun uzun izlenebilmiştir.

ADI geçen medyumun celselerinde hazırunun devamlı üyelerinden birisi de ünlü İngiliz spiritüalistlerinden (Derneğimizi de ziyaret etmiş olan) Maurice Barbanell'di. Medyum Florence Richards'ın geçtiğimiz Ocak ayı içinde ölümü dolayısıyla anılarını "Psychic News" Gazetesi'ne bildiren ruhsal şifacıardan Alex Brassington bu celselerden birinde ölmüş kardeşi Nathan ile karşılaşmıştı: "Kardeşim Nathan bana, kanıtlar göstererek konuştu. Gözlerimin önünde materyalize olmuştu. Sonra celse odasını dolaşarak, açık bulunan teybe konuştu. Sonra sesi ablam tarafından tanındı." demiştir.

Medyum Florence materyalizasyonlar sırasında her zamanki trans hâlinde duruyor ve kabinden çıkan bedensiz (materyalize) varlıklarla rahatlıkla konuşuyordu. Söz konusu celselerin alışılmış rehber varlığı "Willie" ha-

Belçika Kralı Leopold'un karısı Kraliçe Astrid, 1935'de bir araba kazasında öldükten sonra medyum Nielsen'in yaptığı celselerde birçok defa tezahür etti. Bu fotoğraf çekilirken celsede çok sayıda insan vardı.

zir bulunanlara çeşitli gösterilerde bulunmuş, bu arada bir ağız-orgunu çalmış ve tüylü bir düdüğe üfleyerek hareket ettirmiş ve öttürmüştür. Bu varlık ayrıca Alex'in evini de ziyaret ederek ayrıntılı bilgi vermiş, şifacı medyumun evinde bulunan davullarını dosdoğru bir şekilde tanımlamıştır.

Başka bir materyalize varlık "Sister Helen" celse odasının içinde havada asılı vaziyette olduğu hâlde, konuşmuş ve şarkılar söylemiş, celsede bulunanların ellerine kollarına dokunmuştur. "Bir defasında havada asılı gibi dururken, her iki eliyle de benim kafama dokunmuştu." de-

di Alex. Şifacı medyum Alex'in "Psychic News"a yaptığı açıklamalara bakılırsa "Abada" isimli başka bir bedensiz varlık da materyalize olduktan sonra Alex'e şifa sırasında ellerini hastanın üzerine nasıl tatbik edeceğini göstermiştir. Ayrıca şifacılıkla ilgili başka konuları da konuşmuşlardır.

Eskiden ölmüş medyumlardan bayan Ebury de medyum Florence'in celselerinden birinde materyalize olmuştu. "Onu herkes görmüştü." dedi Alex. "Celsede bulunanların hepsinin omuzlarına teker teker (dolaşarak) dokunmuştu.

Hatta bir ara celse odasının içi ruhsal bir ışıkla aydınlanmıştı."

Yine bu celselerden birinde materyalize olan varlıklar celse sırasında susayan Alex'e bir bardak su getirmişler, içtikten sonra bardağı kendisinden alarak yerine bırakmışlardır.

Tüm bunlar ve benzerleri ölümden sonraki hayatın

elle tutulur, gözle görülür kanıtlarından başka bir şey değildi. Medyum Florence Richards'ın değişik yerlerde ve değişik insanlar için yaptığı celselerden birinde yılbaşı ağacının etrafında materyalize olan bedensiz çocuklar bir süre ortalarda ve ağacın etrafında dolaştıktan sonra celsede bulunan kadın izleyicilerin kucaklarına oturmuşlar-

dır. Başka bir gözlemcinin ifadesine göre bazen materyalizasyon celselerinde "ruhsal ışık" olarak ifade ettikleri madeni para büyüklüğünde âşik kaynakları da oluşuyordu. Maurice Barbanell ise Florence'ın celselerindeki materyalize varlıkları "Spiritualizm Today" isimli eserinde ayrıntılı olarak anlatmıştır.

PSYCHIC NEWS

(13 Ocak 1990)'dan

Çev: SELMAN GERÇEKSEVER

Dünyanızın gelecek günleri, bir güneşin tutulması gibidir. Karanlıktan korkmayanlar, iman sahipleri, doğru, dürüst, temiz yürekli kişiler olacaktır. Bunların seviye ve mevkilerini hiç bir zaman kendi ölçülerinize göre tespit edemezsiniz. Ummadık kimseler başta yürüyecektir. Ve eğer, efilinizin şuurunu, fikir ve anlayışınızla tam bir ahenk hâline getirirseniz, bu kimseleri yola çıkartmak sizin harcınız olabilir.

SADIKLAR PLÂNI

Nefes Alma Sanatı

Çev: Halûk ÖZDEN

Bu yazı, T. Lobsang Rampa'nın "Hekim Lâma" (Lâma Médecin) isimli kitabından Türkçeleştirilmiştir.

R

EHBERLERİM

Lâma Mingyar Doncup, günlerden bir gün bana nefes alma sanatını öğretti. Manastıra çıkan yolun yarısında kendisiyle karşılaştığımda soluk soluğa kalmıştım ve neredeyse bayılmak üzereydim.

— Lobsang, Lobsang... dedi. Nasıl bu hâle geldin?

— Saygıdeğer üstat, dedim. Ayaklarıma taktığım şu uzun koltuk değnekleriyle tepeyi tirmanmaya çalışıyordum.

Sıkıntılı bir ifadeyle yüzüme baktı, içini çekti ve oturmasını işaret etti. Uzun bir sessizlik oldu, ardından:

— Lobsang, dedi. Artık bilgilerinizi geliştirmenin zamanıdır. Yeteri kadar oynadın ve spor yaptın. Görüldüğü gibi, nefes almayı öğrenmeye büyük ölçüde ihtiyacın vardır. Şimdi beni izle, sonra da şu işi nasıl yoluna koyacağımızı bir görelim.

Ayağa kalktı ve tepeyi tirmanmaya koyuldu. Sopalarını yerden toplayıp kendisini izlemeye başladım. Uzun adımlar atarak ilerliyordu; yürümüyor, âdeta ka-

yıyordu ve hiçbir görünür çaba da harcamıyordu. Halbuki ben, kendisinden çok genç bir insan olduğum hâlde, yaz sıcağından dili dışarı sarkmış köpekler gibi soluk soluğa ve inleyerek, bin bir güçlülle onun peşinden yetişmeye çalışıyordum.

Tepenin zirvesine ulaştığımızda manastırdaki odasına kadar onu izledim. Alıştığımız biçimde, yere oturduktan sonra hizmetçilere çay söyledi. Bardağıma çayı doldururken bir yandan konuşmaya başladı:

— Lobsang, tıpkı bir ihtiyaç gibi nefes nefese kaldın. Sana bunun üstesinden gelmeyi öğreteceğim. Nefes alıp vermek gibi günlük, gayet sıradan ve gayet doğal bir iş bu denli çaba gerektirmemelidir. İnsanların çoğu solunumlarını ihmal ederler. Bir miktar havayı çekip sonra da vermenin yeterli olduğunu zannederler.

— Fakat saygıdeğer üstat, dedim. Dokuz seneden de daha fazla bir zaman geçti ve solunumum hiç de o kadar kötü değil! Her zaman yapmakta olduğumdan daha başka şekilde nasıl ne-

fes alıp verebilirim ki?

— Lobsang, nefes alıp verişinin senin hayatının kaynağı olduğunu asla unutma. Tabii ki yürüyebilirsin, koşabilirsin, ancak bunları yalnızca soluk alıp verebilmen sayesinde gerçekleştirebilirsin. Yeni bir yöntem öğrenmen ve bunun için de ilk önce bir solunum ritmi seçmen gerekir. Değişik solunum sürelerinin ayarlanması ancak bu ritim sayesinde mümkündür. Zamanlamalar amaca göre değişir (sol bileğinden tutarak bana özel bir noktayı gösterdi). Kalbinin atışlarına (nabzına) bak. Belli bir ahenkte atıyor: 1,2,3,4,5,6... Parmağını şuraya koy ve kendi nabzına kendin bak, ne demek istediğimi anlayacaksın.

Söylediğini yaptım ve parmağımı sol bileğimdeki o noktaya koyarak nabzımı saydım. 1,2,3,4,5,6,... gerçekten de belli

bir ritimde atıyordu.

— Şayet dikkat edersen göreceksin ki, soluk alış verişlerinin süresi kalbinin altı kere atışındaki süre ile aynıdır. Ancak bu yetersizdir. Solunum ritmini büyük ölçüde değişime uğratmayı bilmen gerekir. Nefes alıp vermek için başlıca dört büyük yöntem vardır ve bunların neler olduğunu ve ne gibi faydaları dokunduğunu görmek amacıyla hepsini şöyle bir gözden geçireceğiz. **Birincisinin** pek bir değeri yoktur. Bunu "yukarıdan solunum" diye tanırlar. Çünkü göğüs kafesinin ve ciğerlerin yalnızca üst kısmını ilgilendirir, yani senin de bildiğin gibi solunum kapasitesinin çok azının kullanılması söz konusudur. Bu yöntemle ciğerlere giren hava çok sınırlıdır ve ciğerlerin geri kalan kısımları kirli hava ile dolu olarak kalır. Gördüğün gibi göğüs kafesinin yalnızca üst kısmı çalışır, aşağı kısım ve karın hareketsiz kalırlar; bu çok kötüdür. Bu "yukarıdan solunum"u unut Lobsang, hiçbir faydası yoktur. Hepsi içinde en kötüsü budur. Bak sana şu yukarıdan solunumun ne olduğunu göstereyim. Beni içine düşürdüğü rahatsız pozisyonu görüyorsun. Daha sonra da öğreneceksin; bu yöntemi Hint ve Tibet hariç neredeyse tüm diğer uluslar ve özellikle Batılılar kullanır. Bu da onların düşüncelerindeki karmaşanın ve zihinsel tembelliklerinin nedenini açıklar.

Ağzım bir karış açık dinliyordum. Solunumun bu denli büyük sorunlar yarattığı hiç aklıma gelmezdi. Kendimi bu işi iyi yaptığıma inandırmıştım, halbuki şu anda tamamen yanlışlıklar içinde bulunduğumu öğreniyordum.

— Lobsang, beni dinlemiyorsun... Şimdi ikinci yönteme geçelim. Buna "orta solunumu" derler. Pek bildiği söylenemez ve üstünde durmamız da gerek-

sizdir, çünkü bunu da uygulamayı istemiyorum. Ancak Batı'ya gittiğinde bundan "kaburga solunumu" adıyla bahsedildiğini göreceksin. Bunda diyaframın tamamen hareketsiz kalması söz konusudur. **Üçüncü** yöntem olan "aşağıdan solunum" diğerlerinden biraz daha üstün olmasına rağmen yine de tam değildir. Bazıları bunu "karından solunum" olarak tanımlarlar. Bunda da ciğerler tamamen dolmuş değildir, içerdeki hava bütünüyle yenilenmemiştir, giderek de kirlenir; insanın nefesi kötü kokar ve hastalıklara da sebep olur. Bu üç yön-

**Ağzım bir karış açık dinliyordum.
Solunumun bu denli büyük sorunlar yarattığı hiç aklıma gelmezdi. Kendimi bu işi iyi yaptığıma inandırmıştım, halbuki şu anda tamamen yanlışlıklar içinde bulunduğumu öğreniyordum.**

temi de bir kenara bırak ve benim ve buradaki tüm lâmalar gibi "tam solunum"u uygula. Bunun nasıl olduğunu sana göstereceğim.

"İşte, dedim, sonunda bir şeyler öğreneceğim. Peki ama niçin bunca başka metottan söz etti? Herhalde uygulamamam gerekenleri düşünceme iyice kazımak için böyle yaptım..." Düşüncelerimi okumuş olan rehberim:

— Çünkü, kötü olanı da en az iyi olanı tanıdığın gibi tanımalı, bilmelisin. Bilirsin, Çakpori'de ağzın kapalı tutulması gerektiği üzerinde ciddiyetle dururuz. Bundaki amaç sadece hakikatlerin zedelenmesini önlemek değildir, ayrıca kendimizi yalnızca burundan solumaya mecbur et-

mek içindir. Ağızdan nefes alıp vermek demek, doğal filtreler olan burun deliklerini ve vücudumuzun dışarıdaki ısıya uyum sağlama melekesini kullanmama anlamına gelir. Üstelik ağızdan soluk alıp vermek yüzünden burun delikleri giderek tıkanır ve bu da göğüs nezlesi, migren ve pek çok diğer rahatsızlıklara neden olur.

O anda rehberimin anlatıklarını dinlerken ağzımın giderek açılmış olduğunu fark ettim ve birdenbire öyle hızlı kapadım ki, dışarıdan birbiriye vurma sesi üstadın gözlerinde sevecen bir ışıltıya neden oldu, ancak hiçbir şey söylemedi. Devam etti:

— Burun deliklerinin rolü, en önemli olanıdır; bu yüzden onlar daima temiz tutulmalıdır. Şayet kirlenmişlerse burnuna biraz su çek, bu suyun ağzına akmasına izin ver ve onu tükür. İlik su kullanman daha iyi olur, soğuk su seni aksırtabilir. Sadece burnundan nefes alıp vermelisin, ağzını asla kullanma.

Yanındaki küçük zili salladı ve bir hizmetçi bize taze çay getirdi. Lâma Mingyar Dondup konuşmasını sürdürdü:

— Şimdi, Lobsang, bazı Tibetli lâmaların ömürlerini olağanüstü biçimde uzatmalarını sağlamış olan gerçek soluk alıp verme yöntemini yani "tam solunum"u görelim. Adından da anlaşıldığı gibi diğer üçüncü, yani alt, orta ve üst solunumu birleştirir; öyle ki ciğerlerin havası tamamen değiştirilir, kan da bu sayede artırılır ve hayat enerjisiyle yüklenir. Bu çok kolaydır. İster oturmuş, ister de ayakta olsun, ilk yapılacak şey rahat bir pozisyon almak ve burun deliklerinden solumaktır. Biraz önce seni izliyordum Lobsang, tamamen eğilmiş ve çökük bir duruşun vardı. Böyle bir pozisyonda doğru soluk alıp vermek imkânsizdir. Çok dik durmak gerekir. İşin tüm sırrı bura-

dadır.

Ardından yanıma gelerek dirseklerimden tuttu ve duruşumu düzeltti.

— İşte Lobsang, böyle oturmalısın, omurgan tamamen dik, karnın içeride ve kolların iki yana sarkmış olmalıdır. Şimdi nefes al. Göğüsünü şişir, göğüs kafesini ileri uzat ve karnını da şişirecek şekilde diyaframını aşağı indir. İşte şimdi soluk alışın eksiksizdir. Bunda sihirli hiçbir şey yok, görüyorsun; bütün iş ciğerlere olabildiğince fazla hava almak ve yenilemek amacıyla bunu tamamen boşaltabilmektir. Bu yöntemi belki şu anda gereksiz, karışık ve hatta zor buluyorsun; belki de faydasız olduğunu düşünüyorsun. Ancak göstereceğin çabaların karşılığı buna değer. Terisini düşünürsün bil ki, bu senin uyusukluğunun ve ahmakça alışkanlıklarının bir neticesidir. Sonuç olarak disiplinli şekilde soluk alıp vermeye başlaman gerekmektedir.

Söylediği yöntemi uyguladım ve eskisinden çok daha kolay nefes alıp verdiğimi görünce şaşırımdım. Birkaç saniye süren bir sersemleme yaşadım, ancak ardından her şey gayet iyi gitti. Renkleri daha iyi görüyordum ve henüz birkaç dakika öncesine göre kendimi çok daha iyi hissediyordum. Rehberim devam etti:

— Sana her gün uygulanması gereken bazı solunum egzersizleri vereceğim ve bunları düzenli olarak yapmanı istiyorum. Böylece soluk soluğa kalmak denen şeyi bir daha yaşamayacaksın. Bak ben senden ne kadar yaşıyım, ama seni tamamen tüketen o tepeyi hiç zorlanmadan tırmandım.

Yöntem ne olursa olsun, tek hedefimiz ciğerlerimize olabildiğince fazla havayı çekebilmeğdir. Bundaki amaç vücudumuzun tüm bölümlerinin prana adını verdiğimiz "hayat enerjisi"ni alabilmesini sağlamaktır. Prana,

insanları ve tüm yaşayan varlıkları, bitkileri, ve prana çevrecekleri oksijeni sudan çekip almak zorunda olan balıklara varıncaya dek tüm hayvanları canlandıran enerjidir. Ancak bizi şu anda ilgilendiren şey, senin soluk alıp verme şeklidir Lobsang. Havayı yavaş yavaş çek ve birkaç saniye tut. Ardından çok yavaş bir şekilde ver. Bu üç işlem, yani soluk alma, havayı tutma, soluk verme ile ilgili olarak artıma, yeniden canlandırma, vs... gibi sonuçlar elde etmeyi sağlayan değişik ritimler uygulanır. Hepsini içinde belki de en önemlisi bizim "antıcı nefes" adını verdiğimizdir. Bunu şimdi inceleyeceğiz; çünkü bundan böyle her gün sabah ve akşam, ayrıca her egzersizin başında ve sonunda bunu uygulamayı istiyorum.

Büyük lâmaların kudretlerinin ne ölçülere vardığını iyi biliyordum. Kimi zaman dört nala giden bir atlıdan daha hızlı olduklarını ve varacakları yere ulaştıklarında da gayet dinlenmiş, sakin ve kendilerine hâkim bir durumda olabildiklerini duymuştum.

Sözlerini büyük bir dikkatle dinlemiştim. Büyük lâmaların kudretlerinin ne ölçülere vardığını iyi biliyordum. Kimi zaman dört nala giden bir atlıdan daha hızlı olduklarını ve varacakları yere ulaştıklarında da gayet dinlenmiş, sakin ve kendilerine hâkim bir durumda olabildiklerini duymuştum. Gerçek bir lâma olmadan önce -çünkü henüz bir çömezdim- solunum sanatını derinlemesine öğrenmemin şart olduğunu kavradım.

—Lobsang, şimdi şu "ariti-

ci nefes"in ne olduğunu görelim. Derin nefes al... Üç kere üst üste... Hayır böyle az değil, gerçekten çok derin nefes almanı istiyorum, olabildiğince derin... Ciğerlerini iyi doldur, dik dur ve bırak hava vücudunu işgal etsin... Güzel. Üçüncü soluk alışında havayı yaklaşık dört saniye kadar tut ve tıpkı ısıkl çalacakmış gibi yaparak dudaklarını yuvarlat, ancak yanaklarını şişirme. Dudaklarının arasından havanın birazını tüm gücünle üfle... Kuvvetli üfle ki gitsin... Yeter! Bir saniye kadar havayı ciğerlerinde tut... Şimdi bir kere daha üfle... Tüm gücünle... Şimdi bir saniye kadar dur ve ardından havanın geri kalanını da üfle. Ciğerlerini tamamen boşalt... Üfle... En sert şekilde... Havayı dudaklarından en yüksek bir enerji ile çıkartmanın başlıca şart olduğunu unutma. Şimdi söyle bana, çok hoş bir tazelik duygusu hissetmiyor musun?

Havayı bu şekilde yanaklarını şişirerek üfleme bana başlangıçta biraz gülünç gelmişti, ancak birkaç denemeden sonra kendimi enerji ile dopdolu ve daha önce hiç yaşamadığım ölçüde "formda" hissediyordum. Yeneden ciğerlerimi şişirdim, durdum ve yanaklarımı patlatacakmışçasına kuvvette üfledim. Birdenbire başım döndü ve kendimi giderek hafifler gibi hissettim; rehberimin sesi bir sis perdesinin ardından geliyordu âdeta:

— Dur Lobsang, durl... Böyle olmaz... Benim verdiğim örneği izle... Kendi başına denemeler yapma, tehlikelidir... Bak, işte, yanlış ve çok süratli şekilde yaptığın için zehirlendin. Sana söylediğim egzersizleri yap, bunların hakkını ver. Bu işi bilen bir üstadın yanında olmaksızın, deneyi yapanların soluk alıp verme sürelerinde değişiklik yapmaları son derece tehlikelidir. Ancak sana biraz önce gösterdiğim egzersizler sağlıklar için çok yararlıdır ve

bunları harfi harfine uygulayanlar için de hiçbir risk taşımazlar.

Şimdi de sinirsel potansiyeli ni arttırmaya bakalım; bu hiç de fena olmaz. Ayağa kalk ve tıpkı benim gibi dik dur. Olabildiğince fazla havayı ciğerlerine çek, ardından ciğerlerin tamamen dolmuş olduklarına karar verdiğinde, kendini çok az daha soluk almaya zorla. Bu havayı yavaşça ver... Yavaşça... Ciğerlerini yeniden doldur ve nefesini tut. Kollarını öne doğru uzat. Abartılı bir çaba harcama... Bak, kollarını sadece yatay tutacak kadar bir güç yeter... Şimdi benim gibi yap... Ellerini omuzlarına doğru getir ve bir yandan da adalelerini giderek sertleştir... Derece derece kasmalısın... Öyle ayarla ki ellerin omuzlarına değdiğinde adalelerin çok sert ve yumrukların da iyice sıkılı bir durumda olsun. Bak benim yumruklarına nasıl da sıkılı... Sık orıları, sıkı tut, çok kuvvetli... Titreyene kadar kaslarını tamamen gergin tutarken bir yandan yumruklarını yavaşça aç, ardından çabucak kapa... Bir daha, bir daha... Beş-altı kere üst üste... Şimdi havayı çok kuvvetli şekilde ver, çok sert biçimde, tıpkı sana gösterdiğim gibi... Ağzından... Dudaklar yuvarlatılmış... Tüm gücünle üfle!... Güzel. Bu egzersizi birçok kez tekrarladıktan sonra seansı "arıtıcı nefes" ile bitir.

Söylediklerini yaptım. Kendimi çok daha iyi hissediyordum.

— Lobsang, dedi. Yumruklarını ne kadar çabuk sıkarsan, kasların ne kadar gergin olursa bu egzersizden de o derece fazla yarar sağlarsın. Tabii ki ilk önce ciğerleri tamamıyla doldurmak gerektiğini unutma.

Daha sonraki yıllarda yaptığım incelemelerde, bu konu üzerinde daha derinleşmek durumunda kaldım. Tibet'te hastaları sadece şifalı bitkilerle değil, aynı zamanda solunum egzersizlerini

Solunum hayatın kaynağıdır ve şu aşağıdaki birkaç tavsiye, hiç belli olmaz, belki de uzun süredir ıstırap çekmekte olan bazı insanların acılarını ortadan kaldırmaya ya da en azından hafifletmeye yararabilir.

de kullanarak iyileştiririz. Solunum hayatın kaynağıdır ve şu aşağıdaki birkaç tavsiye, hiç belli olmaz, belki de uzun süredir ıstırap çekmekte olan bazı insanların acılarını ortadan kaldırmaya ya da en azından hafifletmeye yararabilir. Bu duruma ancak iyi bir solunum sayesinde ulaşılabilir. Ancak, size burada aktardığım bilgileri lütfen harfi harfine uygulayınız; çünkü insanın yanı başında tecrübeli bir üstat olmadan bu deneylere girişmesi çok tehlikelidir. Tekrar ediyorum: Bunları gelişigüzel ve hatalı uygulamak "çılgınlıktır".

"Kontrollü solunum" adını verdiğimiz yöntem mide, karaciğer ve kan ile alâkalı rahatsızlıkları iyi eder. Bunda sihirli hiçbir şey yoktur, buna inanın, her ne kadar sonuçlar olağanüstü gözükse bile! Her şeyden önce tamamen dik durmak gerekir, ya da yatma pozisyonunda bulunuluyorsa tamamen uzanmış durumda olmak şarttır. Diyelim ki yatmak zorunda değilsiniz ve ayakta durabiliyorsunuz. Dik durun, topuklarınızı birleştirin, omuzlarınızı iyice serbest bırakın, göğüs kafesinin öne doğru olsun ve diyaframınızın pozisyonunu kontrol edin. Derin bir nefes alın, olabildiğince derin ve şakaklarınız hizasında çok hafif bir atma hissedene kadar havayı tutun. Bunu hissedince, açık ağızla havayı verin, tüm gücünüzle,

ama tüm gücünüzle!... Havayı sakın yavaş şekilde vermeyin, onu tüm gücünüzle çıkartın. Bunun ardından "arıtıcı nefes" egzersizi uygulanmalıdır. Bunun nasıl yapıldığını biraz önce görmüştük. Onun için ayrıntılarına girmeyeceğim, ancak şunu söyleyebilirim ki bu egzersizin faydası tartışılmazdır ve genel durumunuzu büyük ölçüde iyiye götürür.

Soluk alış verişini düzeltmeden önce bir ritm, normal bir soluk alış süresine eşit bir zaman birimi saptamak gerekir. Herkes bunun için kendi kalp atışlarına uygun bir ritm saptamalıdır. Sağ elinizle sol bileğinizi tutarak nabzınızı ölçünüz. Diyelim ki 1,2,3,4,5,6... diye bir ortalama elde ettiniz. Bu ritmi iyice belleğiniz ve şuurlaltınıza mal ediniz ve üstünde artık düşünmeyiniz. Tekrarlıyorum, ritminiz ne olursa olsun, onu bir kere tanıdınız mı artık şuurlaltınıza mal olmuş demektir. Diyelim ki sizinkisi ortalama bir ritm ve soluk alışınızın süresi kalbinizin altı kez çarpması için gerekli olan süreye eşit. Bu ritm sizin alelade solunumlarınızın süresi ile aynıdır ve elde etmek istediğimiz sonuçlara göre gerekli değişiklikleri hiç zorlanmadan yapacağız demektir. Bunun sonucunda sağlığınız büyük ölçüde iyiye gidecektir. Tibet'te bazı özel egzersizler uygulanan ve bunlar bize haz verir. Denemek ister misiniz? Önce dik durun, ister ayakta olun ister oturun, fark etmez. Tam bir soluk alın ve bu altı atış sürsün. Arzu ederseniz bir yandan da sağ elinizle nabzınızı sayın: 1,2,3,4,5,6. Hava ciğerlerinize dolduktan sonra üç atış kadar tutun ve ardından altı atış süresi boyunca -burundan- havayı verin. Diğer bir ifadeyle soluk alma ve verme süreleri birbirinin aynıdır. Ciğerleriniz boşaldıktan sonra yeniden nefes almadan önce üç atış kadar bekleyin. Bu egzersizi, yorulmadığınız sürece

istediğiniz kadar tekrarlayabilirsiniz. En ufak bir yorgunluk belirtisinde hemen bırakın. Bu egzersizler sizi asla yormamalı, tersine, sizi uyarmalı ve forma sokmalıdır.

Egzersizlerimize daima "arıtıcı nefes" ile başlamalıyız. Ne kadar çok tekrarlanırsa tekrarlanırsa, bu egzersiz daima yararlıdır ve hiçbir tehlikesi yoktur. Onun sayesinde ciğerlerdeki kirli hava ve diğer tüm pislikler ortadan kaldırılır; öyle ki, Tibet'te veremin ne olduğu bilinmez! "Aritıcı nefes"i canınız her istediğinde uygulayın, size çok faydası olacaktır.

Zihnini kontrol etmek için uygulanan yöntemlerden biri de şöyledir: Dik durunuz, derin nefes alın ve ardından "arıtıcı nefes"i uygulayınız. Bunu takiben 1,4,2 ölçüsüne göre nefes alıp veriniz, yani nefes alışınız beş saniye sürüyorsa, nefesinizi bunun dört misli süre ile tutunuz (4x5=20 saniye), ardından nefesinizi on saniyede veriniz (2x5=10 saniye). Bu harika yöntem, pek çok hastayı iyileştirmeyi de sağlar. Şayet bir yerinizde rahatsızlık veya acı duyuyorsanız tamamen uzanın ya da dik bir şekilde oturun. Ahenkli biçimde soluk alıp verin ve nefes alışınızın ıstırabınızı dindirdiğini, nefes verişinizin de onu vücudunuzdan atmak olduğunu düşünün. Her nefes alışınızda hayat enerjisinin içinize girdiğini ve ıstırabın yerine geçtiğini, her soluk verişinizde de acının bedeninizden çıktığını tahayyül edin. Elinizi ıstırabın olduğu bölgeye koyun ve bunun sebebini silip süpürdüğünü düşünün. Bu işlemi yedi kere tekrarlayın ve ardından "arıtıcı nefes"i uygulayın. Birkaç saniye, kendinizi zorlamadan, normal nefes alıp vererek dinlenin. Artık acı çekmediğinizi, ya da bunun önemsenmeyecek denli azalmış olduğunu göreceksiniz. Şayet şu

veya bu nedenle ıstırap hâlâ sürüyorsa, tamamen iyileşinceye dek deneye yeniden başlayınız. Şayet anı bir kriz söz konusu ise, tabii ki doktorunuza gitmelisiniz; acı, aslında doğanın bir uyarısıdır. ıstıraplar ortaya çıktığında onları dindirmenin yolları nasıl araniyorsa, aynı şekilde onların sebeplerinin de ortaya çıkartılması tedavi için şarttır. Hiçbir acıyı asla göz ardı etmemelidir!

Kendinizi yorgun mu hissediyorsunuz? İşte kuvvetinizi yeniden ve çabucak kazanmanızı sağlayacak bir yol: Ayakta ya da oturmuş olmanız fark etmez; ayak topuklarınız ve ayak parmaklarınızı birbirine değmelidir. Ellerinizin de ayaklarınız gibi kapalı bir tür çember oluşturması için onları birbirine kenetleyiniz. Derin nefes alarak ve yavaş nefes vererek birkaç solunum yapınız. Üç kalp atışı süresi kadar durunuz ve "arıtıcı nefes"e geçiniz. Yorgunluğunuzun kaybolmuş olduğunu göreceksiniz.

İnsanların pek çoğu bazı istemedikleri kişilerle karşılaştıklarında büyük bir sinire kapılırlar, öylesine ki bacakları titremese bile avuçları terler! Böyle bir duruma düşmek çok gereksizdir, çünkü bu sinirin üstesinden gelmek gayet kolaydır. İşte, belki de dışınızın bekleme salonunda otururken bile uygulayacağınız bir yöntem! Burnunuzdan çok derin nefes alın, nefesinizi on saniye tutun ve ardından kontrollü bir şekilde yavaşça verin. Ardından iki-üç normal solunum yapın ve tekrar on saniye süre ile derin bir nefes alın, nefesinizi tutun ve yine daima on saniye süreyle yavaşça soluk verin. Bu işlemi üç kere tekrarlayın, bu egzersizler sayesinde tam bir sükünete kavuştuğunuzu göreceksiniz. Kalbiniz hiç de öyle eskisi gibi delicesine çarpmayacak ve sizi bekleyen kişiyle karşılaşmak için salondan çıkarken kendinize tam

anlamıyla hâkim olduğunuzu fark edeceksiniz. Anı sinirlilik durumlarında derin bir nefes alın ve nefesinizi bir-iki saniye tutun; karşınızdaki kişinin konuşması sırasında bunu yapabilirsiniz. Zayıf düşmekte olduğunuz noktada tam tersine güçlendiğinizi göreceksiniz. Tüm Tibetliler bu tür yöntemleri uyguladılar. Çeşitli cisimleri ve en ağır eşyaları kaldırırlarken de bu nefes kontrolünü uyguladılar. Yapılacak en iyi şey, derin bir nefes almak ve efor harcandığı sürece nefesini tutmaktır. Bu bittiğinde havayı yavaşça bırakın ve normal solunumunuza devam edin. Ciğerler dolu iken eşyaları kaldırmak kolaydır. Kısım ağır sayılabilecek bir eşyayı önce boş, sonra da dolu ciğerle kaldırın, farkı göreceksiniz.

"Derin" solunum, öfkeyi de kontrol etmeyi sağlar. Nefesini tutmak ve yavaşça vermek yeterlidir. Şayet herhangi bir sebepten dolayı öfke sizi ele geçiriyorsa - haklı dahi olsa- derin nefes alın, havayı birkaç saniye tutun ve çok yavaşça verin. Heyecanlarınıza hâkim olduğunuzu ve o andaki durumu kontrolünüz altına aldığınızı göreceksiniz. Şu esas asla unutmayın: Derin soluk alma, bekleme ve yavaşça soluk verme.

Bu egzersizleri tamamen güvenle uygulayabilirsiniz, ancak sizden bir kez daha rica ediyorum, deneyimli bir üstadın denetiminde çalışmıyorsanız, asla daha karmaşık ve farklı bir yöntem denemeyiniz; kendi uydurduğunuz her egzersiz çok tehlikeli olabilir. Japonlar'ın elinde tutsak bulduğumuz esir kampında, ıstırap çeken bazı hastalara öğrettığımız bir solunum tekniği sayesinde onların acılarını dindirdiyorduk. Bu teknik ve ipnoz sayesinde hiçbir anestezi kullanmadan çok ciddi ameliyatları gerçekleştirmiştik...

"BİLGİ ÇAĞINA GİRERKEN İNSANIN TANRI'YA, RUHSAL DÜNYA'YA, TOPLUM VE DOĞAYA KARŞI SORUMLULUKLARI" KONULU

PANEL İLGİYLE İZLENDİ

"Bilgi Çağına Girenken" dizisinden son panel, 17 Kasım Pazar günü İstanbul'da yapıldı. Taksim, The Marmara Oteli Balo Salonu'nda Ruhçuluk ile ilgili çalışan yedi dernek biraraya gelerek "Bilgi Çağına Girenken İnsanın Tanrı'ya, Ruhsal Dünya'ya ve Topluma Karşı Sorumlulukları" hakkında görüşlerini ifade ettiler.

Metapsişik Tetkikler ve İlim Araştırmalar Derneği'nin organize ettiği panel; İstanbul'dan Dostluğa Çağrı Derneği ve Genel Evrim Derneği'nin, Ankara'dan Evrensel Kardeşlik ve Bilgelik Derneği ile A.R.A.D.'in, İzmir'den Yaren Derneği ve İ.R.A.D.'in katılımıyla gerçekleşti.

Yaklaşık iki bin kişilik bir kalabalığa hitaben yapılan konuşmalarda, izleyicilerin salon dışına taşıdığı, birçok kişinin ayakta, bazılarının da yere oturarak konuşmaları büyük bir dikkatle izledikleri görüldü.

Paneli yöneten M.T.İ.A.D. başkanı Ergün ARIKDAL, açış konuşmasında; dünyada ruhsal araştırmalar alanında çalışmalar yapan tüm ülkelerdeki anlayışların yanında, Türkiye'deki çalışma ve anlayışların düzey ve kapsam açısından daha önemli olduğunu ifade etti.

İlk konuşmayı yapan, Evrensel Kardeşlik ve Bilgelik Derneği'nden Zerrin BAŞER, "Tanrı'ya Karşı Sorumluluklarımız"ın neler olduğunu, sorumluluktan ne kastedildiğini anlattı.

Daha sonra M.T.İ.A. Derneği ikinci başkanı Erol KONYALIOĞLU, "Bilgi Çağına Girenken Ruhsal Dünya'ya Karşı Sorumluluklarımız" konulu konuşmasını yaptı.

Genel Evrim Derneği'ni temsil yer alan İstemihan TELGER de "Topluma Karşı Sorumluluklarımız"ı dile getirdi.

"Doğaya Karşı Sorumluluklarımız" konusunda konuşan, Dostluğa Çağrı Derneği başkanı Semra FERAH, özellikle çevre kirliliğinden söz ederken, kirlenmenin, temelde insanın kendi z-

hinsel durumunda bulunduğunu anlattı.

Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği başkanı İlker TÜNERİ de "Hayata Karşı Sorumluluklarımız"ı, hayatın ne olduğunu insanın gelişmesi açısından ele alarak anlattı. Ve insanın verici tatbikatlarının, diğerkâmlığın hayat içindeki önemini ilginç anekdot ve fikirlerle vurguladı.

"Kendimize Karşı Sorumluluklarımız" ile ilgili olarak insanı Ruhsal ve Bedensel bir bütün olarak ele alan, Yaren Derneği başkanı Melek ÇAKUS'tan sonra, İzmir Derneği başkanı Melek ÇAKUS'tan sonra, İzmir Derneği başkanı Melek ÇAKUS'tan sonra, Reşat GÜNER konuştu. "Toplumsal Kurumların İnsanlığa Karşı Sorumlulukları" konuşmasında Reşat GÜNER; bilim, din vb. bütün kurumların insan üzerindeki etkileri ve insana hizmet açısından, ferdi vicdani gelişen insan açısından durumlarının ne olduğu konularına değindi.

Kapanış konuşmasında ise Ergün ARIKDAL; insanlığın geldiği noktada genel bir değerlendirilmesini yaparken, bütün dinlerin kendi içinde bir bütün ve mükemmel olduğu hâlde, bugünkü insanın gelişmişliği karşısında yorumlarının yetersiz kaldığını ifade etti. Bugün dejenerasyon diye nitelenen hâllerin de yeni bilgi ve yorum eksikliğinin, arayışının şaşkınlığı olduğunu ve bilginin insanlara nasip edileceğini söyledi. Bilim ve din gibi kurumların yalnızca araç olarak kabul edilmesi gerektiğini vurgulayarak, Bilgi Çağına girenken insanların kendi yollarını, vicdanlarına göre özgürce çizmek anlayışına ulaştıklarını belirtti.

HARRY EDWARDS RUHSAL CELSEYE GELDİ

Geçtiğimiz yılın Aralık ayının son haftasında İngiltere'de yayınlanan "Psychic News" gazetesine ulaşan bir rapora göre; dünyaca ünlü şifacı medyum (iki yıl önce bedenini terk etmişti), ünlü medyum Leslie Flint'in celsesine gelerek (direct voice yöntemiyle) gerek kendi durumu gerekse öteki insanlar hakkında kısa bilgiler vermiştir. Adı geçen medyum oldukça yetenekli bir şahıs olup, geçtiğimiz yıllarda üzerinde derinlemesine araştırmalar yapılmıştı.

PSYCHIC NEWS'da çıkan habere göre, L.Flnt resmen emekli durumda bulunmasına rağmen, zaman zaman celseler yapmaktadır. Harry Edwards'la karşılaşılan celsede hazır bulunanlar; Audrey Murr Copland ve Sarah Stevenson'du. Bunlardan Audrey, Ulusal Spiritüalist Federasyonu'ndan geçtiğimiz ağustos ayında emekli olmuş, dolayısıyla H.Edwards'ın yakın arkadaşlarından biriydi. Bu şahıs emekli olduktan sonra da Kanada ve Amerika'nın çeşitli yerlerini dolaşarak şifacılıkla ilgili birçok konferans vermişti.

"Bu tür iletişime alışık değilim." diyerek sözlerine başlayan ünlü şifacı, "Sizlerle bu şekilde iletişim kurmanın ne kadar güç olduğunu bilen çok azdır." şeklinde devam etti.

"Bu bir konsantrasyon meselesi. Düşüncelerinizin ses olarak tezahür etmelerini kuvvetle istiyorsunuz. Kuşkusuz siz de böyle yaparsınız. Hiç kimse, beyni önce bir mesaj göndermeden tek bir sözcük bile telâffuz edemez. Beyin önce bir yayında bulunur sonra ses organları buna bir

karşılık verir (harekete geçer), atmosferi titreştirir, ondan sonra da öteki insanlar o kimseyi işitir. Bu bizim için her zaman mümkün olmuyor, ama biz iletişimi kurmak için elimizden geleni yapıyoruz. Ben bu işte pek becerikli sayılmam. Buna bir türlü alışamadım."

"Kuşkusuz biliyorsunuzdur; hasta insanları iyileştirmek için dünyada yıllarımı harcamıştım. Başarısızlıklarım oldu, fakat elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım. Çok iyi biliyorum ki, ruh gücüyle pek çok şeyler yapılabilir. Sizin dünyanızda bazen sevgi gücünü unutmak çok kolaydır. Bu güç aslında insanın içindedir. Ruh gücü, kendini sevgi gücüyle teza-hür ettirir. Bu gücü insanla birleştirebildiğiniz zaman, bu çok güzel bir deneyimdir."

"Biliyorsunuz ki, elimden gelenin daha fazlasını yapmayı daima istemişimdir. Herkesin bir üzüntüsü vardır. Benimki de bu idi. Bu şekilde, dünyada daha fazla başarılı olmamaktan dolayı burada üzüntü içinde bulunanlarla karşılaştım. Daha fazlasını verebilecek durumdayken vermemiş olduğunuzu anladığınız zaman üzülüyorsunuz. Bu durumda olan insanlarla karşılaştım burada. Burada insanlar bireysel olarak yapabildikleriyle seviniyorlar. Dönüp, geçmiş yaşamlarına bakıyorlar, nerelerde yanıldıklarını görüyorlar, belki de yapmış olduklarının yerine ne yapmaları gerektiğinin farkına varıyorlar ve bunun sıkıntısını ta içlerinde hissediyorlar."

"Sizin de bildiğiniz gibi, insanların, burası (ahiret) hakkında acayip fikirleri vardır. Bizi hiç de insanmış gibi düşünmezler, özel-

likle ölümden sonraki hayattan haberi olmayanlar... Dünyada bu kadar sevip sevip de ölüme ebediyen ayrılmayı, daha doğrusu bu sevgililerin yok olduklarını düşünmek çok çok üzücü bir şey değil midir? Bunlarla bir daha karşılaşmayacağınızı düşünmek acı değil midir? Korkunç bir düşünce bu. Ne yazık ki ölümden sonra hayatın bulunmadığını düşünen pek çok insan bulunmaktadır. Biliyorsunuz ki, ben elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım. Hâlâ da yapmaya çalışıyorum, şükür Allah'a. Afederseniz, galiba kendimin kim olduğunu şimdiye kadar söylemedim. Konuşmamın başında kendimi tanıtmalıydım: Harry Edwards."

"Bu iki genç bayana bir şeyler söylemek istiyorum: Audrey ve Sarah. Her ikisi de insanların iyileştirilmeleri yolunda çalışıyorlar. Bazen değişik yerlerdeki şifa celselerine yetişmeye çalışıyorum. Yapabilirsem onlara yardım etmeye çalışıyorum. Bazen insanlar bunun farkına varıyorlar. Doğal olarak kanıt istiyorlar. Neyse, ben şimdi, sadece benim sizin yakın çevrenizde bulunduğumu ve her zaman size yardım arzusuyla dolu olduğumu ifade etmek istemişim. Öteki şifacı arkadaşlarınızla karşılaştığınız zaman, onlara da bunu sevgilerimle iletiniz. Ve buna devam edeceğimi de eklemeyi unutmayın. Bu iletişim yönteminde pek başarılı değilim. Artık gitmeliyim."

Audrey bundan cesaretlenerek, bu mesajı "Healing Review" isimli dergiye verip vermeyeceğini sorduğu zaman, H.Edwards: "Kuşkusuz, evet. Vermezsen son derece şaşırırm. İnsanlara doğruyu söylemek gerek."

Devamı S.44'de

VİCDANLAR ŞAHA KALKACAK

CELSE: 130

17.7.1970

"... Beşer olarak sizlerden Ruhî İdare Mekanizması'nın beklediği üç esas vardır:

Birincisi; bu devrenin enkarnasyonları, İdare Mekanizması'nın esaslı bir yönetimi altında plânlanmış ve tatbikata konmuştur. Yapılması icap eden, İdare Mekanizması'nın sizleri, iç ve dış vasıtaları kullanmak suretiyle götürmek istediği istikameti bulup, bu istikamete hareket etmek.

İkincisi; beşer olarak hepinizin potansiyelinizde, yani iç gizli enerjinizde meydana gelecek olan gelişmenin, muayyen sürat ve ölçüde olması.

Üçüncüsü; beşerin bir kül olarak, müttehid olarak ve şuura ulaşarak, devrenin nasibi olan bilgiyi alıp tatbik etmesidir.

Bugün, şu tarihte, beşer olarak sizlerin başınıza gelen ve gelecek olan her türlü musibetin ve saadetin sebebi, bu üç esas noktada temerküz etmiştir. Ve bunların tahakkuku tasavvurunuzun dışında bir kadronun bir devre süresince faaliyetini ihtiva etmiştir, etmektedir. Beşerden beklenen, kâinatın içerisinde bir kum tanesinin fonksiyonu nispetinde bir fonksiyondur. Fakat siz bir kâinat içerisindeki kum tanesinin fonksiyonunu bilemezsiniz ki! Bunun idrakine ulaşamadığınız için de, beşerin kâinat içerisindeki rolünün ne olduğu hakkında açık ve seçik bir bilginiz olamaz.

Gelecek, dünya üzerindeki beşerî faaliyetin iniş ve çıkışları ile doludur. Gelecek, muzdarip ruhların çığlıklarıyla doludur. Gelecek, elinizdeki bilgilerin yetersiz kalıp, kendi üzerinize hücum etmesiyle doludur. Gelecek, pek ince bir perde arkasında, hakikatle batılın yan yana bulunduğu sahnelerle doludur. Gelecek, beşer şuuru ve vicdanının yükseleceği ve şaha kalkacağı zamanlarla doludur. Muhakkak ki, gelecek, spiritüel kudretin çok bari olarak, bütün şu beşeriyeti, belirli bir şekilde ele geçirmesiyle dolu bulunmaktadır..."

(Sadıklar Plânı "Ruhsal Tebliğler", Ruh ve Madde Yayınları, Sayfa: 583)

SÖZLÜK:

- Müttehid : Birleşmiş, birlik olan
Temerkuz : Toplanma
Tahakkuk : Gerçekleşme
İhtiva etmek : İçermek, kapsamak
Muzdarip : İstirap çeken, acı içinde olan

İNSANIN MÜKEMMELLEŞMESİ

Sir Oliver LODGE

Roentgen Derneği'nin,
Rumford Medalist Kraliyet
Derneği'nin, Albert
Medalist Kraliyet Sanat
Derneği'nin Başkanı;
telsiz telgraf öncülerinden,
Fizik Derneği Başkanı,
Liverpool Üniversitesi'nde
fizik profesörü,
Birmingham
Üniversitesi
Rektörü.

Güzelliği, inorganik dünyada, kıymetli taşlar-
da ve kristallerde görürüz. O aynı zamanda kuşlarda
ve çiçeklerde de vardır. Beşeriyetin kalbinde güzel-
lik, iyilikle beraber bulunur. Bunları; doğal afetler,
yangın, hastalık gibi zor durumlarda insan kardeşle-
rine yardıma koşan adsız kahramanların hareketle-
rinde de görebiliriz. Bu gibi hâlleri, hayvanlar âlemin-
de en kutsal özellik olan ana sevgisinde de görebiliriz
ki, onsuz yavrunun büyümesi ve neslin devam etme-
si mümkün değildir. Aynı şekilde bunun örneklerini,
karşılıklı dayanışma ve şefkat bağlarıyla birarada
bulunan aile fertleri arasında da görebiliriz. Ve ümidli-
miz odur ki; tüm beşeriyet bir gün, bireyleri birbiriyle
çekişmeyen, aksine birbirine yardımellerini uzatmış,
dostluk ve kardeşlik ruhuyla fizik dünyanın güçlkle-

rini birlikte göğüsleyen bir tek aile hâline gelecektir.
Bu şekilde Allah'ın rahmeti, olduğu gibi dünyanın
üzerine inmiş olacak. Tüm bunlar mümkün ve bunla-
rın hepsi kuşkusuz gerçekleşecek. Geleceğin bunla-
ra gebe olduğuna inanmalıyız. Allah'ın birliğine ve
her yerde olduğuna inanıyoruz.

* * *

Şimdi bir an için beşer evriminin ilk günlerine
gidelim. Sonra, tarihin karanlıklarında kaybolmuş o
günlerden zamanımıza doğru insan ruhunun tekâm-
mül mücadelesini görelim: Hayvanlar âleminden in-
san ilk olarak ne ile ayrıldı? Kuşkusuz, hür irade-
siyle, tercih gücüyle ve hayır ve şer bilgisiyile. İnsanla
birarada bulunarak bir şeyler öğrenmiş olan evcilleş-
tirilmiş hayvanlar bir yana, hayvanlarda böyle bir
duygu yoktur. Onlar içgüdülerine uymuş, doğru-yan-
lış nedir bilmeden, daha iyi ve kötü seçimini yapama-

dan hayatta kalmaya çalışırlar.

İnsan bu özelliğini nasıl geliştirdi, kim söyleyebilir? Herhalde, bu tedricen oldu, her şeyde olduğu gibi. Kimbilir, bu belki o zamanki insanın dehasiydi ve bu dehasiyle zamanla gelişen tercih gücüyle hayır ve şerrin anlamını kavradı. İşte bu kavrama ulaşan ilk insana Âdem diyebilirsiniz ama isim önemli değil. İsterseniz "İlk insan" deyiniz. İşte insana özgü ve insana yaraşır ilk sorumluluk bu şekilde başladı. Bu yukarıya doğru bir adımdı ve Âdem düştü.

Aslında insanın biyolojik yükselişiyle, kutsal metinlerde sözü edilen "düşüş" arasında bir zıtlık yoktur. Biri diğerinin doğal izleyicisidir. Bunlar aynı şeyin iki yönü. Yükselmeden hatta doğrulmadan doğru dürüst düşemezsiniz. Yükselince düşmek kaçınılmazdır. Bu noktada dikkat edilmezse, daha tehlikeli bir doktrine sapılabilir: Beşeriyet daima hata yapıyor ve kendi kendisini mahvediyor. Ama bu yine de tamamen yanlış bir yaklaşım değildir. Çünkü atalarımızın hatalarının sonuçlarına katlanmak zorundayız. Bununla birlikte onların sağladıkları avantajlardan da yararlandığımızı inkâr edemeyiz. Bizden önce bu toprakları çiğneyenlerin omuzlarında dikildiğimiz bir gerçektir. Onların hem zaafının hem de güçlerinin bizi etkilediği doğrudur.

Tüm bunlar alegorik (sembol ile ifade etme) bir şekilde sökülebilir. Fakat yine unutmamak gerekir ki, burada da önemli olan alegori değil, gerçeklerdir. Genesis'in üçüncü bölümünde geçen efsane biraz ağır ve serttir ama, büyük bir gerçeği saklar içinde: İnsanın içindeki yüksek işiğe karşı başkaldırması ve ölümden daha berbat bir ölümlle korkutulması. Bu ölüm sadece beden ölümü değildir. O zaten doğal ve kaçınılmaz bir şey... Burada kastedilen canın (soul) ölümüdür. Teoloji dilinde, "Allah'ın rahmetinden yüz çeviriş..." diye geçen durum... Önüne kadar gelmiş fırsatları kaçırmış, yüksek ve ideal olan yerine, alçağı tercih etmiş. Bu şekilde irtifa kaybediş, düşüş ve hayvan aslına dönüş. Ama tüm bunlar standart bir beşer düzeyine yükseldikten sonra oluyor.

Şimdi burada bireyleri yargılayacak değiliz. Fakat üzülerek de olsa, bu tarihsel gerçeği kabul etmek zorundayız. Bu durum büyük toplumlarda, topluluklarda ve bireylerde olabilir. Bu yüzüstü kapaklanışlar kendi içimizde de devamlı olarak sürüp gider. Bizi tahrir eden dışımızdan gelen değildir. Kendi kendimizden başka hiçbir şey bizi gerçek anlamda tahrir edemez. Bu düşüş, bu dejenerasyon gerçekten olası görünüyor. İlerleme daima yukarı doğru de-

ğildir. İnişler de vardır. Ve biz istediğimizi seçmekte hürüz.

Hür irade bir realite, gerçek bir deneyimdir. Yorum güçlüklerinden dolayı onu görmemezlikten gelip, kulak ardı etmeyelim. Tam olmayan bir teori yüzünden bir gerçeği reddetmeyelim. Hürriyetin nasıl mümkün olduğunu bilmeyebiliriz, ama biliyoruz ve hissediyoruz ki ona sahibiz. İstersek doğruyu seçebiliriz. Ama yanlış olanı seçmekte ısrar edersek; o zaman yukarıda sözünü ettiğim canla ilgili o korkunç ölüm bizim için kaçınılmaz olur. Bunun işleyiş mekanizması bugünkü bilginizin ötesinde, araştırma alanımızın dışındadır.

Bu tehlike bize niçin reva görüldü? Hür iradenin bu beraberinde bir sürü zorluklar getiren armağana nasıl izin verilmiş? Niçin makineler gibi mükemmel yaratılmamışız? Yanıt, açık ve seçik bir şekilde ortada. Öyle yönlendirildikleri için değil, gerektiği için değil; kendi tercihlerinden dolayı, öyle arzu ettikleri için, kendi doğru tercihlerine göre yaşayan, hür varlıklardan oluşan bir ırkın ortaya çıkarılması için... Bunun riski de ortada ve gerçektir. Hür bir varlığın ortaya getirilişi fikri, insanın plânlama ve yaratıcılık yeteneğinin çok ötesinde bir şeydir. O makineler meydana getirebilir ama onlara kendiliğinden hareket etme yeteneği ile gerçek sorumluluk ve hürriyet veremez.

Ve unutmayalım ki; hürriyet bir defa elde edildi mi, o iş tamam demektir. Etkilemek, önderlik etmek, rehberlik, eğitim, yardım... Bunların hepsi tamam ama zor kullanmak yok. Bundan sonra artık insanın kendi kendisini tahrir etmesi söz konusu değildir. Bundan sonra artık insana gerçek rehberlik başlar, zorlama değil. Risk büyüktür. Sonuç değeri de büyük olacaktır. Bu, insanın içindeki ilâhiliğin kıvılcımıdır. Sonra o, iyiyi ve kötüyü gerçekten birbirinden ayırt edebilen tanrılar gibi oldu. Bundan sonra artık o evrimin asırlarca devam eden sürecine olumlu ya da olumsuz yönde müdahale edebilecek hâle geldi. Artık o evrimin kutsal sürecini anlamış, kavramış ve onun yöneticilerinden biri olmuştur.

Ama bu son değildir. Hür varlıkların yardımı, sempatiye ihtiyaçları vardır. Bunlar onların ulaşabilecekleri kadar yakınlarına getirilmeliydi. İnsan mademki dünyaya geldi, o ölüm tehlikesini de halletmelidir. Bunun anlamı nedir?

Genellikle materyalist ve yetersiz olarak yorumlandığı gibi; sanki o sadece devamlı varoluşun referansıymış gibi, temelde olan (yani gelişen; insanın ki gibi bazı yetenekleri ve hürriyeti olan ve "Yaratıcı

*Bu düşüş,
bu dejenerasyon
gerçekten olası
görünüyor.
İlerleme daima
yukarı doğru değildir.
İnişler de vardır.
Ve biz istediğimizi
seçmekte hürüz.*

Güç'ten sınırlı yardım alan) bir ırkı yaratmanın sorumluluğunu içerir. Ve böylece tüm din ehlinin inandığı gibi son derece asil ve yüce varlıklar ete kemiğe bürünerek aramıza karıştılar, insanlığın zaafalarını ve zorluklarını bizimle paylaştılar, ihtiyacımız olan "iyi"yi bize vermeye, göstermeye çalıştılar, bize daha asil ve daha yüksek bir görünüş kazandırmak için insan doğasının gizli güçlerine dikkat çekmeye çalıştılar, evrenin kalbinin ne olduğu hakkında bir şeyler sezdirmeye gayret ettiler. Bu şekilde ırkın kendi kendisini mahvetmesine engel olmaya çalıştılar.

Bazı teolojik öğretilerde bu husus çok açık olarak işlenmiştir. Ama bir şey ne kadar açık bir şekilde açıklanmışsa, o kadar yanlış anlaşılmıştır. Ayrıntılar bizim ötemizde... Ne fizyolojiye karşı bir soru öne sürmemize, ne de örneğin tekrardoğuş konusunu bilimin ışığında incelemeye yüzümüz var. Hayat belli bir düzeyde, zihin belli bir düzeyde sahneye çıktı.

Hürriyet şuuru ya da ilâhî kıvılcım Lem'a ya da can da başka bir düzeyde... Böylece şimdi ilâhî kıvılcım, aleve dönüşmüş vaziyette. Sonra Allah'ın bazı sıfatları beşer şeklinde tezahür ettirildi, onun çok zor görevinde cesaret olsun diye... Böylece insan; istendiği zaman yardıma hazır, acı ve meşakkate katlanmaya istekli, karşılıksız sevmeye hazır bir varlığın farkına vardı. Artık insanın anlayamadığı bir güce ihtiyacı kalmadı. Anlamaya başladı ki bu evrenin merkezinde acıyan, bizimle beraber acı çeken, uzun hazırlık dönemlerinden geçerek gelen hür varlıkların gelişmesi için bir gücün kalbi bulunmaktadır.

Evet, kuşkusuz insanın eninde sonunda bu güçle gerçek dostluk ilişkisi içine girmesi umulmaktadır. Böyle bir durumda ilk akla gelen evliyalara ve ermişlere ama, herhangi bir insan bile bu elin kendisine uzatılmış olduğunu anlamalıdır. Kendisi tek başına bırakılmış, soyutlanmış değildir. Tüm gayret ve çabalarında yardım görmektedir. Bir çocuk sallığında istediği zaman, gerçekten ihtiyacı olan ona verir.

Teolojinin tüm bilinmeyenlerinden ayrı olarak, sade gerçek budur. Her birimiz önümüzde sonsuz bir gelecek olan ölümsüz varlıklar. Çevremiz yardımcılarla sarılmış vaziyette ki bunlarla iletişim kurmanın mümkün olduğunu ben şahsen biliyorum. Devamlı olmasa da yeri ve zamanı geldikçe...

Artık bu noktadan itibaren, bir zamanlar bu gezegende, şimdi bizim gibi alinleri dökmüş ağabeyimize başvurabilir, yardımını rica edebiliriz. Bu

ağabeyimiz işine sempati ve sevgi âleminde bir ruh varlığı olarak devam etmektedir. Ve bize yardım etmek için sonsuz güce sahiptir. Bizi problemlerimizle baş başa terk etmiş değildir. Onun yardım elini reddetmediğimiz sürece bize yardıma hazırdır. Allah'ın rahmetinin içimizde olduğunu söylemişti. Bize insanın yükselebileceği dorukları göstermişti.

Bize önerilen bir yoruma göre; ö, sonsuzluğa mensup varlıklardan birinin dünya bedenine bürünmüş şekliydi ve bize tüm tekâmül süreci boyunca yardım etmişti. O kadar ki, olmuş olanların hiç birisi onsuz yapılamazdı. Bize açık seçik olarak Allah'ı anlatmaya gelmiş olan da odur. Böyle karmaşık bir konuda dogmaya kaymamamız gerekir. Onu ta iliklerimizde hissetsek de, hissetmesek de, mesajı son derece sadeydi. O, teolojinin ayrıntılarından sıyrılmış, herkesin anlayacağı sadelikteydi.

Bu, çok eski zamanlarda da olmadı. Ondandır

önce çok medeniyet vardı. Eski insanların büyük işleri hâlâ bir yerlerde yazılıdır. Bu evrim için şimdiye kadar söylenmiş en son sözdür. Bize mümkün olanın ne olduğunu gösteriyor. İnsanın (ruhsal) evrimi, tam olmaktan daha çok uzaktır. Hâlâ devam ediyor. Bizden öncesini görebiliyor ama insanın sonunda nasıl bir şey olabileceğini tahmin bile edemiyoruz. Bizim ulaşabileceğimiz mesafede olmasına rağmen ilâhî yükselişin nasıl bir şey olduğunu da bilemiyoruz.

*Mesajın sadeliğini
zihninizde bulacaksınız.
İnsan nedense
ileride olan gerçeği,
onu dallandırıp
budaklandırmadan,
allayıp pullamadan,
beşerî icatlar içerisinde
önce kaybetmeden bulamıyor.
Kendi kendimizin
rehberi olmak zorundayız.*

* * *

Kutsal kitapları dikkatle okuyun. Onlarda (özellikle İncil'de) insanlık tarihinin kısa bir özeti bulacaksınız. Burada yine görüyorsunuz ki insan önce kanunu kavramış: Hayır ve şerrin bilgisi. Bunu suç, ceza ve zulmet izlemiş. Bu göze göz, dişe diş dönemi kaçınılmaz bir devreydi ve çeşitli değişikliklerle epeyce sürdü. Bunu "daha iyi" olanın anlaşılmasıyla ilgili yıllar izlemiş. Daha kötü olan, görmemezlikten gelinmiş: Tüm insanlarla sevgi içinde, hoşgörülü yaşam. Ama henüz bu yönde çok yol katetmiş değiliz. Ama duruyor da değiliz. Belki düşündüğümüzden de daha çabuk tekâmül ediyoruz. Birbirimize yardım etmeye devam edelim. Despot olmayalım. Artık gelişmenin doğru yolunu biliyoruz. Onun önemini de biliyoruz. Kanun iptal edilmiş değil. Kutsal metinlerle indirilen kanunu uygulama ihtiyacında

olan insan henüz azalmış değil.

Dinsel yorumların ayrıntılan içinde kaybolmaya dikkat edin. Mesajın sadeliğini zihninizde bulacaksınız. İnsan nedense ileride olan gerçeği, onu dallandırıp budaklandırmadan, allayıp pullamadan, beşerî icatlar içerisinde önce kaybetmeden bulamıyor. Kendi kendimizin rehberi olmak zorundayız.

Yol bazen karanlıktır ve biz evden (vatandan) uzaklaşmışız. Ama gideceğimiz patika aydınlatılmış vaziyette. Yolu da biliyoruz. Ayağımız kayıp düşebiliriz. Ama doğru yolu biliyoruz. Eğer gözlerimizi ahmakça ışığa kapamıyorsak, nereden gideceğimi-

zi biliyoruz. Yolu, Gerçeği ve Hayatı biliyoruz. Siz yardım edin. Gerekli tüm bilgi verilmiş, daha da verilecektir. Bu yoldan bizden önce geçenler de olmuş. Bizim yapacağımız, sadece bunları izlemek. Bazılarının, gerçekten izlemek yerine, rehberlik etmek gibi bir mazhariyetleri olabilir. Bizim yapacağımız; yarı aydınlatılmış bu yolda başkalarına da yardım ederek ilerlemektir.

KAYNAK ESER:

"EVOLUTION AND CREATION"

Sir Oliver LODGE

DUYURU

Dr. Bedri RUHSELMAN'ın Kendi Sesinden K O N F E R A N S

Türkiye'de Ruhçuluğun önderi, M.T.İ.A. Derneği'nin kurucusu, büyük Vazifeli Dr. Bedri RUHSELMAN tarafından 1948 yılında İzmir Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde verilen ve o sıralar Ankara Radyo Evi Müdürü Mesut Cemil Bey tarafından plâğa alınıp, sonradan banda kaydedilen konferansların bir bölümünü **kendi sesinden** dinleyeceksiniz.

Tarih : 1 Şubat 1992

Saat : 14.00 - 16.00

Yer : M.T.İ.A. Derneği Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı Zarifi Ap. No:4 D:8
Beyoğlu /İSTANUL

HARRY EDWARDS RUHSAL CELSEYE GELDİ Baştarafı S. 39'da

Sonra Sarah bir soru sordu: "Şifa celselerimde bana yardım eden siz miydiniz?" H.Edwards: "Sizinle beraber sayısız insanlara yardım etmeye çalışıyorum. Sadece bir tek insana bağlanmış değilim. Yardım edebileceğimiz her-

kese elimizi uzatmaktan geri kalmamaya çalışıyoruz. Biliyorum, iyi bir iş yapılmaktadır. Sadece benden değil, burada bulunan daha birçok varlıktan tüm iyi tesirleri almaya devam edeceksiniz. Ruh âleminin işini yapmada birçok ruh

sizlerle beraberdir. Sizler büyük sevgiyi ve saygıyı devamlı olarak alanlardansınız."

(30 Aralık 1989 tarihli "PSYCHIC NEWS" Gazetesi'nden çev.: Selman GERÇEKSEVER)

Y aradılışın en büyük hikmeti, varlıkların kendilerinde mevcut olan ulûhiyettir.

SADIKLAR PLÂNI

Yaşam Bilim SÖYLEŞİSİ

Prof. Dr. İnal Cem AŞKUN

Kısaca anımsamak gerekirse, buraya kadarki söyleşilerimizde, yaşam, bilim ve söyleşi, yaşam bilim düşüncesi, yaşam kurmak, yaşam biçimleri, yaşam kültürü, insan yaşamında özgünlük, özkişisel yaşam, yaşamın yöntemi, yaşam ve iletişim konularını ana çizgileriyle gözden geçirmeye çalıştık. Bunları yaparken de, bazı değişik insan tanımları üzerinde durduk, şöyle ki:

—*İnsan, doğal yetkisiyle kendi yaşamını kurabilen canlıdır.*

—*İnsan, kendi yaşamı hakkında kendisinin karar verildiği canlıdır.*

—*İnsan, toplumsal bir canlıdır.*

—*İnsan, düşünen hayvandır.*

—*İnsan, canı sıkılabilen bir canlıdır.*

—*İnsan, gerektiğinde veya istediğinde kendi yaşamına, yine kendisinin son verildiği bir canlıdır.*

—*İnsan, kültürel bir varlıktır.*

—*İnsan, gerek fiziksel yapı özellikleri, gerekse kişilik ve davranışlarının kaynağı olan ruhsal yapısı bakımın-*

dan ÖZGÜN (orijinal) bir canlıdır.

—*İnsan; yaşamı, yönetmek ve yönetilmek eylemi içinde geçen bir canlıdır.*

Kuşkusuz insanın tanımları bu kadarla bitmiyor. Çeşitli düşünce, bilim ve sanat alanlarının kendine özgü değişik insan tanımları bulunabiliyor. Tanımı bu denli çok bir varlığın yaşamını bilim konusu yaparken, kanımızca üzerinde durulması gereken en önemli nokta, insan için yapılan veya yaptığımız tanımların, hangi boyutlarda kendimize dönük, hangilerinde kendimizin dışında ele alındığıdır. Başka deyişle, insana nerelerde kendimizden, nerelerde kendi dışımızdan bakıyoruz, buna biraz dikkat etmek gerekecektir. Söz gelimi yukarıdaki tanımlardan; "İnsan, toplumsal bir canlıdır." tanımı ile "İnsan, canı sıkılabilen bir canlıdır." tanımı arasında önemli bir bakış açısı farkı vardır. Birincisinde insana toplum içinde bakılırken; ikincisinde taşıdığı can açısından bakılmaktadır.

Geleneksel bilim anlayışı bakımından, insanın çevresinde değişik yön ve yollardan dolaşarak, onunla yaşam ve yaşamları arasındaki bağıllığı, iki çubuğu birbirlerine bir

iple sıkı sıkıya sararcasına, çok sayıda tanımlarla kurabilir ya da görebiliriz. Ancak böyle bir yaklaşımla, insana ne kadar ulaşabiliriz? Bilim, burada insana, yaptığı tanımlarla, "İşte sen busun." derken, biraz acımasız olmamakta mıdır? Biz hep kendimizi, kendi dışımızda yapılan tanımlarla anlayıp, kavramaya zorunlu muyuz? Herkesin, kendine göre, yine kendisi için yapabileceği bir insan tanımı olamaz mı? Aslında bugün, yaşamıyla kendi arasında üstesinden gelemediği sorunları bulunan insanların asıl sıkıştığı nokta, kendisine uygun düşen bir insan tanımı yapamayışlarında değil midir? Günümüzde başta psikoloji olmak üzere birçok bilim dalının önünde duran, çağın insanının en çetin sorunlarından olan "kimlik bunalımı", başka deyişle, bireyin yanıtını bir türlü bulamadığı "Ben kimim?" sorusu, yaşamında kendisi için bir insan tanımı yapamamasından ileri gelmiyor mu? Eğer böyleyse, o vakit yapılacak olan ilk iş, bireye tez elden kendi yaşamında kullanabileceği ve yaşamı değiştikçe, ona uygun olarak yenilerini yapabileceği bir "insan tanımı" düşünüş becerisini kendisine kazandırmaktır. Başka deyişle, onu bugüne

kadar, çeşitli bilim dallarından yapılmış **insan tanımı** baskılarından kurtarmaktır. Denilebilir ki, bu tanımlar gereksiz mi, giderek zararlı mı? Asla, böyle bir sav ileri sürülemez. Bu yapılırsa, ATATÜRK'ün de çok yerinde belirttiği gibi, yaşamda en gerçek yol gösterici olan bilimin ışığından insan yoksun kalır ki, bunun da **insanın yıkımı** anlamına geleceği açıktır. Öyleyse söz konusu zıtlık nereden ileri geliyor? Burada bir çelişki yok mu? Özünde ne zıtlık, ne de çelişki var. Sadece düşülen bir yanlışlık ya da yanlışlığı var. "Nedir?" denirse, yanıt insanın **toplum** içindeki **kişisel yaşamıyla**; kendi içindeki **özkişisel yaşamını** özdeşleştirme (identification), kendi yaşamını, toplumsal yaşamından ayıramamasıdır. Kısacası, "Ben toplumda ne isem oyum.", "Bana çevremde nasıl bir tanım getiriyorlarsa, ben öyle bir insanım." demesidir ki, bir insanın kendisine bu kadar haksızlık yapmaması gerekir.

Öncelikle şunu kesinkes benimsemek zorundayız: "Biz başkalarının gördüğü ya da tanımladığı gibi değil, kendimizin gördüğü ve tanımladığı bir insan olmak" durumundayız. Kişi için yaşam başarısı, başkalarının gördüğü, tanımladığı insan olmaktan çok; onların da benimsemek zorunda kalacakları, kendi gördüğü ve tanımladığı insan olmaktır. Ancak burada hemen belirtmek gerekir ki, böyle bir saptama, insanlara zorla kendisini benimsetmek, "İşte ben

böyleyim, ister beğenirsiniz, ister beğenmezsiniz." diyerek, kestirip atmak da değildir. O biraz, kaba deyişle "zorbalığa" girer. Kuşkusuz bizim kendimizi beğenip beğenme hakkımız olduğu gibi; başkalarının da bizi beğenip beğenmeme hakları vardır. Hep başkalarının gördüğü veya görmek istediği gibi bir insan olursak, **kendimizi**; hep kendimizin gördüğü veya görmek istediği gibi bir insan olursak da **toplumu** kaybederiz. Birey için genelde yaşam başarısı, herhalde, insan konusunda kendisi için yaptığı **iç tanım** ile toplumda çok sayıda yapılan ve çeşitli bilim dalları tarafından önüne konulan **dış tanım** arasındaki iletişimi iyi kurmak; başka deyişle yaşamını ne zaman ve hangi konum ve koşullarda iç insan tanımıyla, hangilerinde dış insan tanımıyla sürdüreceğini bilmektir. Böyle bir gerçeklik (realite), kişiden; yaşamında, söz konusu iki tanımın birbirini kesen noktaları ile birbirine giren ortak ilgi alanlarında, ikisi arasında uzlaşmayı ve yaşam dengesini sağlayacak bir yaşam başarısını göstermesini de ister.

Özetlemek gerekirse, aslında insanın tanımı, yaşambilim açısından bireyin yaşamının da tanımı anlamına gelmektedir. Yukarıda sözünü ettiğimiz iç ve dış insan tanımları, aynı zamanda bireyin iç ve dış yaşamının yönetimi boyutunda da, üzerine bir yönetim anlayışı getirebileceğimiz ve kendimize göre, kendimiz için yapacağımız bir in-

san tanımına gereksinim vardır. Söz konusu tanımı yapmada, bilimin önümüze koyduğu, dış yaşama ilişkin insan tanımlarından yararlanmaya kalkarsak, daha önce tehlikesini belirttiğimiz **özdeşleştirme** çıkmazına kendimizi sokmuş oluruz. Kendi insan tanımımızı, kitaplıklardaki bilim yayınlarından değil, öz yaşamımızdan yapmamız kaçınılmaz bir zorunluluktur. İşte bu noktada bize yol gösterecek bilim ya da bilim anlayışının adı **YAŞAMBİLİM**'dir. Peki, ilk söyleşimizde yapamayıp, onuncusunda ancak tanımlama girişinde bulunduğumuz bu **YAŞAMBİLİM** nedir? Bence şudur:

YAŞAMBİLİM; insanın özkişisel yaşamının yönetim ve iletişiminin, süreç, konu, sorun ve yorumlarıyla uğraşan bir bilim alanıdır.

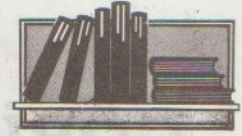
Bence bu ise, sizce nedir? Sizin yaptığınız veya yapacağınız tanımları da öğrenebilirsek, kuşkusuz birlikte çok değişik yaşambilim tanımları elde etmiş oluruz. Bunları bize ulaştırmanızı sabırsızlıkla bekleyeceğiz.

Kendi yaşamlarımızda parlayan bilim ışıklarının aydınlığında, birlikte yepyeni duygu ve düşüncelerle yol alıp, köklü yaşam dostluklarıyla, **YAŞAMBİLİM SÖYLEŞİLERİNDE, YENİ YILDA DA** buluşmak umuduyla, sizlere 1992'de mutluluklar ve içiyle, dışıyla üstün yaşam başarıları dilerim.

En içten sevgi ve saygılarımla...

KİTAPLAR ARASINDA

GERÇEĞİN TOHUMU Silver BIRCH

Kitabın Adı/Özgün Adı

GERÇEĞİN TOHUMU

THE SEED OF TRUTH

Yazarı ve Türkçesi

Tony ORTZEN

Ayhan TOLAYBENK

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

152 SAYFA, 1991 FİYATI: 15.000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Varlıklar arasındaki sevgiye ve birliğe en büyük kanıtlardan biri, dezenkarne varlıkların, henüz dünya üzerinde, fizik plânda gelişimlerini ve yaşam mücadelelerini sürdüren fizik bedenli varlıklara, ellerinden geldiğince elde ettikleri tecrübe ve bilgilerle yardım etmeye çalışmalarıdır. Ve bu çalışmalar sonucunda tebliğ dediğimiz bilgi aktarımları oluşur. Ruhsal varlıkların amacı dünya insanlığına empoze etmek, onların vicdanlarını baskı altına almak üzere "öte dünyadan" mesaj iletmek değil; fizik dünyanın, asıl kaynak olan ruhsal dünyanın bir sahnesi olduğu, bu sahne üzerindeki görevler ne derecede fazla paylaşmaya ve sevgiye yönelik olursa, asıl kaynak yerinin de o derecede az ölçüde ıstırap verici bir yer hâline geleceği bilgisini vermektir.

Dünya insanlığına açık ya da kapalı bir şekilde yardım eden sonsuz sayıda ruhsal

varlıklardan sadece biri olan ve kendisine sadece kimliğinin belli olması için Silver Birch adını veren varlıktan, medyom ölene kadar, İngiltere'deki celselerde yıllarca tebliğ alındı.

Bu tebliğlerde, insanın, aciz bir varlık olmadığı, dünya üzerinde en önemli görevin insana karşılıksız hizmet etmek ve onun gelişimi için kendini feda etmek olduğu, evrende olup biten her şeyin belli ruhsal yasalar çerçevesinde işlediği, dünya yaşamının tam bir ıstıraplı eğitim sahası olduğu ancak insanlara ve olaylara sevgiyle, hoşgörüyle yaklaşıldığı sürece ıstırapların ıstırap olmaktan çıkacağı vurgulanmaktadır.

Yeni bir çağın eşliğinde olan insanlar, kendisi ve dış evreni tanımak, dünyayı bir cennet yerine çevirmek için her türlü bilgi kaynağına başvurmak zorundadır. Ve bu sonsuz bilgi kaynaklarından bir tanesini de bu kitap oluşturmaktadır.

GÖRÜNEN VE GÖRÜNMEYEN TESİRLER

Selman GERÇEKSEVER

Gerek bedensiz hâlde spatyomda, gerekse bedenli hâlde dünyada bulunurken âdeta bir tesirler okyanusu içerisinde yüzmekteyiz. Bunlardan bizzat kendi ruhumuzdan bedenimize gönderdiğimizizi, ruhsal rehber ya da rehberlerimizden gelenleri, aile/topluluk rehberlerimizden gelenleri, ülke rehberlerinden gelenleri, nihayet Dünya Rabbi'nden gelenleri, "RUHSAL" başlığı altında; beş duyumuza gelenlerle gelmeyenleri de "FİZİKSEL" başlığı altında toplayabilir, hatta bu ikinci grubu görünen ve (fiziksel olmalarına rağmen) görünmeyen (radyo, TV dalgaları, kozmosdan gelen etki ve dalgalar, x-ışınları vs.) tesirler olarak ikiye ayırabiliriz.

Bu bildiğimiz, bilmediğimiz tesirlerden herkes aynı derecede yararlanmıyor ya da etkilenmiyor. Çeşitli tesirlerin insan üzerindeki etkileri de değişiyor: Ruhsal evrim düzeyine ya da o hayatındaki durumuna göre bu tesirlerin birer birer etkisi ve önemi azalıp çoğalabilir ya da türü değişebilir.

Burada fiziksel tesirlerin görünenleriyle zaten beş duyumuz vasıtasıyla ilgiliyiz. Bunlar bedenli olmaktan dolayı maruz bulunduğumuz tesirlerdir ve maddesel kökenlidirler. Bu tesirlerin maddesel olmayanları bizim için daha önemlidir. Çünkü esasen maddesel olmayan bir cevhere, yani esas yapıya sahibiz. Perispiri vasıtasıyla maddeye bağlanmış, maddesel olmayan bir yönümüz var. Bu tarafımız daha çok bu fizik yapımızla bazı özel durumlarda ve zar zor algılayabildiğimiz maddesel olmayan tesirler altındadır. Dolayısıyla esas yanımız, bu görünmeyen tesirlere maruz bulunuyor. Onun için esas yanımızı etkileyen ve görünmeyen bu tesirler daha önemlidir.

Bu nedenle tesirlerin görünmeyenlerine daha çok değer vermeliyiz. Bunlardan biri olan kendi ruhumuzdan, yani esas benliğimizden fizik bedenimize gelen tesir, ruhsal evrim aracımız olan vücudumuzu canlı tutan tesirdir. "Canlılığı" meydana

getiren tesiri bedene bağlayan ruh varlığıdır. "Canlılık tesiri" evrende yaygındır. Bu tesir bedene ruh aracılığıyla bağlanır. Bedeni ayakta tutan, ruh vasıtasıyla, "canlılık tesiri"dir. Bu nedenle ruh varlığının en büyük özelliklerinden biri "hareket verme", yani canlandırma, canlılığa neden olma özelliğidir. "Allah'ın suretinde yaratılmış" olması da bu özelliğinden dolayıdır. Çünkü Yaradan da ilk hareketin sahibidir. Bu birkaç satırlık kısa açıklamaya bile görünmeyen tesirlerden olan ruhsal tesirin, canlılık tesirinin önemini ortaya koymaya yeterlidir sanırım.

Keza ruhsal rehberlerimizin gönderdikleri tesirler, herhalde gözümüze gelen şu fiziksel ışıktan, burnumuza gelen bu kokudan ve dilimize gelen falanca tattan daha rahmetlidir. Bunu giderek büyüttüğümüzde, hep birbirini kapsayacak şekilde olmak üzere çok yüce bedensizlerin tesirleri de dahil, Ruhsal İdare Mekanizması'nın (RİM) tesirlerine ve bunları da kapsayan Âlemler'in Rableri'nin tesirlerine kadar gidebiliriz...

Fizik dünyada karşılaştığımız bir olayda, o olayın bizi etkileyen kaba, fizik yani görünen yönü olduğu gibi, olayın ardında gizli, görünmeyen süptil yönü de vardır. İşte olaylar içinde yaşarken bu süptil yönü kaçırmamaya, olayın ardındaki mânâyı sezinlemeye, yani olayın taşıdığı uyandırıcı tesiri almaya çalışmalıyız. Bu amaçla daha ihtiyatlı ve dikkatli olmak zorundayız. Bu nedenle, olaylarla ortaya çıkan tesirlerin de görünmeyenleri daha değerli durumdadır.

Görülüyor ki, tesirler fizikten ruhsal oluşa doğru ve her ikisi de kendi içinde incelenerek süptilleşmektedir. Bu süptilleşme oranında daha çok etki gücüne sahip olmaktadır. Bu nedenle bir tesir bizim algılama alanımız dışına çıktıkça değeri artıyor demektir. Dolayısıyla tesirlerin süptillerine ve daha süptillerine doğru yapacağımız yöneliş, bizim için ruhsal evrim açısından daha kazançlı olacaktır.